

੪੨ ਚੋਟ ਯਾਮਿਸਲਉਸਕੇ ਹੋਫਾਇਦਾਕਰੇਜੜਦਤੋਂਕੀਮਜਬੂਤ
 ਕਰੇ ਫਟਕਰੀਭੂਨੀਹੁਈਸਪਾਰੀਪਤਰਜ ਮਰਚਸਿਆਹ ਆ
 ਮਲਾਨਿਮਕਕੂਟਪੀਸਕੇ ਮਲੇਂ ਸਪਾਰੀਕੋਜਲਲੇ
 ਆਦੇਆਮਲੋਕੋਭੀਭੂਨਲੇਵੇ॥ ਵਹੁਦਵਾਕਿਦਤੋਂਕੀਜੜਕੇ
 ਖੂਨਕੇ ਮੋਕੂਟਕਰੇ ॥ ਉਦ ਯਾਨੇ ਅਗਰਕੋਜਲਾਵੇ ਖਾ
 ਕਉਸਕੀਲੋਕਰਬਰਾਬਰਉਸਕੇਫਟਕਰੀਭੂਨੀਹੁਈਮਿਲਾਵੇ
 ਔਰਮਲੇਂਬੋਝਾਸਾਨਿਮਕਭੀਸਰੀਕਕਰੇ॥ ਵਹੁਦਵਾਕਿਵ
 ਰਮਔਰਦਰਦਕੋਦੁਰਕਰੇ ॥ ਜੇਂਤਔਰਜੇਨਾਮਖੀਔਰ
 ਬਾਬਰੀਗਔਰਕੇਸੀਸਕਬਹਰਏਕਭੇਡਤੋਲਾਨੀਲਾਬੋਝਾ
 ਭੂਨਹੁਆਪਾਂਚਮਾਸੇਕੂਟਪੀਸਕੇਲਗਾਵੇ॥ ਵਹੁਦਵਾਕਿਦਾਂ
 ਤੋਂਕੋਸਾਫਕਰੇ ॥ ਪਾਨਖਾਨੇਪੁਰਰੰਗਮਿਸੀਦੇਵੇਜੇਨਾਮ
 ਖੀਨੋਮਾਸੇਨੀਲਾਬੋਝਾਭੇਡਤੋਲਾਦੋਨੋਕੋਪੀਸਕੇਲੋਹੇਕੇਬਰ
 ਤਨਮੇਰਖੇਔਰਸਿਰਲਕੜੀਮੇਂਪੀਸਾਓਪਕਕਰਅਰਕਲੇਮੂੰ
 ਕਾਭਾਲਕਰਓਸੇਖੂਬਘੋਟੇਕਿਭੇਡਸੇਰਅਰਕਲੇਮੂੰਖਰਚਹੋਵੇ
 ਕਪੜਾਉਸਸੇਤਰਕਰਕੇਖੁਸਕਕਰੇਜਿਸਵਕਤਕਿਬੋਝਾਉਸਸੇ
 ਦਤੋਂਪਰਮਲੇਂਔਰਪਾਨਖਾਵੇਰੰਗਮਿਸੀਜਾਹਰਹੋਵੇ॥
 ਦੀਗਰ ॥ ਛੋਟੀਬੜੀਮਾਈਫਟਕੜੀਸਹਦਧਨੀਆਂਭੂਨਾ
 ਹੁਆਕਬਸਬਬਾਰੀਕਪੀਸਕੇਦਤੋਂਪਰਮਲੇਂਉਸਪਰਪਾਨੀ
 ਪੀਵੇਖੂਨਦਤੋਂਕਬੰਦਹੋਜਾਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕਿਰੰਗਮਿਸੀ
 ਕਾਦੇਵੇਸਿੰਗਰਫਜੇਨਾਮਖੀਨੀਲਾਬੋਝਾਹੀਰਾਕਸੀਸਕਬਹਰ
 ਏਕਭੇਡਤੋਲਾਲੋਕਰਸਬਕੋਕੂਟੇਔਰਪੀਸੇਅਰਕਲੇਮੂੰਮੇਂ
 ਫਿਰਕਪੜਾਤਰਕਰਕੇਖੁਸਕਕਰੇਬੋਝਾਉਸਸੇਦਤੋਂਪਰਮਲੇਂ
 ਓਪਰਓਸਰੇਪਾਨਖਾਵੇਦਤੋਂਰੰਗੀਨਹੋਜਾਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥
 ਦਰਦ ਦਤੋਂਕਾਦੁਰਹੋਜਾਵੇ-ਫਟਕਰੀਜਲਾਈਹੁਈ
 ਔਰਮਿਸੀਮਿਲਾਕਰਮਲੇਂ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਦਤੋਂਕੋਸਾਫਕ-

੩੩
 ਰਤਾ ਪੈ ਕਥ ਔਰ ਪੀਪਣੀਯ ਕਥ ਔਰ ਕਸਮੀਰੀ ਕਥ ਜੋਂਤ
 ਔਰ ਨੀਲਾ ਬੋਥਾ ਭੂਨਾ ਹੁਆ ਸਬ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਮਲੇਂ॥ ਦੀਗਰ
 ਰ ॥ ਜੇ ਦਾਂਤ ਕੇ ਹਿਲਤੇ ਪੈ ਮਜਬੂਤ ਹੋ ਜਾਵੇ ਔਰ ਦਰਦ ਦੂਰ ਹੋ
 ਜਾਵੇ - ਫਟ ਕਰੀ ਭੂਨੀ ਹੁਈ ਔਰ ਨਿਮਕ ਮਲ ਕਰ ਦਾਂਤੋਂ ਪਰ ਮ
 ਲੇਂ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਦਰਦ ਦਾਂਤੋਂ ਕਾ ਜਤਾਰ ਹੋ ਬਾਬਰਿ ਗਕੋ ਕੂਟ
 ਕਰ ਪੋਟ ਲੀਥਾ ਪੈ ਦਾਂਤ ਕੇ ਨੀਚੇ ਦਬਾਵੇ ਲੁਆ ਬਥਾ ਹਰ ਫੈਕੇ॥
 ਦੀਗਰ ॥ ਤਿਰਫ ਲਾਤਰ ਕਟਾ ਮਾਜੂ ਫਲ ਕਥ ਲੇ ਦਹ ਕਿਸਬ ਨੋ
 ਦਵਾਈ ਪੈ ਹਰ ਏਕ ਏਕ ਤੇ ਲਾਨੀਲਾ ਬੋਥਾ ਭੂਨਾ ਹੁਆ ਛੇ ਮਾਸੇ ਸਬ
 ਬਾਠੀ ਕਪੀਸੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਗੁਠਲੀ ਜਰਦ ਆਲੂ ਨਿਮਕ ਦੇ
 ਨੋ ਕੋ ਬਾਠੀ ਕਕਰੇਂ ਸਿਰਕੇ ਮੇਂ ਮਿਲਾਵੇਂ ਦਾਂਤੋਂ ਪਰ ਮਲੇਂ ਯਾ ਸਿਰਕਾ ਸਾ
 ਬ ਨਿਮਕ ਕੇ ਮੂੰਹ ਮੇਂ ਲੇਵੇਂ ਯਹੀ ਫਾਇਦਾ ਕਰਤਾ ਪੈ ਦਰਦ ਖਵਾਹ ਗ
 ਰਾਮੀ ਖਵਾਹ ਸਰਦੀ ਕੀ ਹੋ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਏਕ ਸਾਇਤ ਮੇਂ ਦਰਦ
 ਕੋ ਦਫਾ ਕਰੇ॥ ਮੁਨੱਕਾ ਵੈ ਯਾ ਤੀਨ ਅਦਰ ਬੋਝੀ ਹੁਈ ਮੇਲ
 ਪੋਟ ਕੇ ਪਾਨੀ ਸੇਤਰ ਕਰ ਕੇ ਬੋਝਾ ਕੁਚਲ ਕੇ ਜਿਸ ਦਾਂਤ ਮੇਂ ਦਰਦ ਹੋ
 ਦਬਾਵੇਂ॥ ਵਹ ਦਵਾ ਕਿ ਦਰਦ ਦਾਂਤੋਂ ਕੋ ਔਰ ਕੀਵੇਂ ਕੋ ਮੁਠੀ ਦਿ ਪੈ ਔ
 ਰ ਕੀਵੇਂ ਕੋ ਬਾਹਰ ਲਾਵੇ ॥ ਬਾਬਰਿ ਗਕੋ ਦੇ ਪਾਂਚ ਛੈ ਪੋਟ ਲੀਥਾ ਪੈ
 ਪਾਣੀ ਮੇਂ ਜੋਸ ਕਰੇਂ ਪਸ ਏਕ ਪੋਟ ਲੀਥੇ ਕਰ ਦਾਂਤ ਕੇ ਨੀਚੇ ਦਬਾਵੇਂ
 ਜਬ ਕੇ ਸਰਦ ਹੋਵੇ ਦੂਜਰੀ ਦਬਾਵੇਂ ਕੀਵੇਂ ਔਰ ਪੋਟ ਲੀਕੇ ਜਮਾ ਹੋ
 ਗੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਮਿਸੀ ਸੁਫੈਦ ਛੋਟੀ ਇਲਾਇਚੀ ਜੋਂਤ ਲਹ
 ਬਾਬਰ ਬਾਠੀ ਨੀਲਾ ਬੋਥਾ ਹਰ ਏਕ ਏਕ ਤੇ ਲਾ ਮਸਤਰੀ ਫੂਮੀ ਕ
 ਬਾਬਰੀ ਨੀ ਫਟ ਕਰੀ ਹਰ ਏਕ ਤੀਨ ਮਾਸੇ ਅਮਲਾ ਪਾਂਚ ਅਦਰ ਬੀ
 ਜਕ ਨੈਰ ਸਫੈਦ ਕੇ ਤੇਰੇ ਤੇ ਲਾ ਅਵਲ ਨੀਲਾ ਬੋਥਾ ਕੋ ਪੀਮੇ ਭੂਨੇ
 ਬਾਦ ਸਬ ਕੋ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਦਬੇਂ ਪਰ ਮਲੇਂ ਦਰਦ ਜੁੱਬ ਸਕੋ ਨਫ ਵੇਵੇ॥ ਦੋਵੇ॥ ੨
 ਜਨਨਾ ਚਾਹੀਏ ਕਿ ਮਿਸੀ ਮਸਹੂਰ ਦਵਾਈ ਪੈ
 ਅਕਸਰ ਔਰ ਤੇਰੇ ਪਰ ਮਲਤੀ ਪੈਂ ਫਰਕੀ ਬਉਸ ਕੀ ਬਾਜੀ ਕਬੂ

੪੪ ਦੋ ਔਰ ਬਾਜੀ ਸੁਫੈਦ ਹੈ ਥੇਕਨ ਇਸ ਜਗਹ ਸੁਫੈਦ ਮਤਲੂਬ ਹੈ
 ੧੧ ਦੀਗਰ ਕਿਦਰ ਦਾਤੋਂ ਕੋ ਫੂਰ ਕਰੇ ਜੜਕੋ ਮਜਬੂਤ ਕਰੇ
 ॥ ਗੋਸਤ ਮਜ਼੍ਹਕੋ ਜੇਗਲ ਗਿਆ ਹੋ ਨਿਕਾਲ ਲਾਵੇ ਨੀਲਾ ਬੋਥ
 ਕੂਠਾ ਹਏ ਕੁਠੇਰੇ ਤੋਲਾ ਨਿਮਕ ਲਾਹੀ ਗਛੇ ਮਾਸੇ ਕਥ ਸੁਫੈਦ ਤੀਨ
 ਮਾਸੇ ਜੀਰਾ ਭੂਨਾ ਹੁਆ ਤੀਨ ਮਾਸੇ ਧਨੀਆ ਭੂਨਾ ਹੁਆ ਸਾਤ ਮਾਸੇ
 ਜੇਂਠ ਦੇ ਮਾਸੇ ਮਿਰਚ ਦੇ ਮਾਸੇ ਮਸਤਗੀ ਕਸੀਸ ਕਪੂਰ ਕਚਰੀ ਕਥਾ
 ਬਚੀ ਨੀ ਹਰਏਕ ਦੋ ਮਾਸੇ ਸਬਕੋ ਕੂਟ ਪੀਸਕੇ ਨੀਲੇ ਬੋ
 ਥੇਕੋ ਆਗ ਪਰ ਭੂਨ ਲੇਵੇ ਸਬ ਏਕ ਜਾ ਕਰਕੇ ਸੁਬਹ ਵਸਾ ਮਮਲੇਂ
 ਚਾਰ ਘੜੀ ਤਕ ਪਾਨੀ ਦਾਤ ਸੇ ਨ ਲਗਾਵੇ ਔਰ ਯਹ ਮੰਜਨ ਦਾਤੋਂ ਕੋ
 ਮਜਬੂਤੀ ਕੋ ਮੁਢੀ ਦਔਰ ਬੇਨਜੀਰ ਹੈ। ਦੀਗਰ ਦਰਦ ਦਾਤੋਂ
 ਕੋ ਫਿਲਫੋਰ ਦੂਰ ਕਰਤਾ ਹੈ ਮੁਜਰਬ ਹੈ ॥ ਅਰਕ ਰੀਧਕ ਕਾ
 ਥੋੜੀ ਰੁਈ ਮੇਂ ਆਲੂਹਾ ਕਰਕੇ ਦਰਦ ਦਾਤੋਂ ਪਰ ਰਖੇਂ ਔਰ ਏਤਿਆਤ
 ਕਰੇਂ ਕਿ ਦੂਸਰੇ ਦਾਤੋਂ ਪਰ ਅਰਕ ਨ ਲਗਾਨੇ ਪਾਵੇ ਔਰ ਜਾਨ ਨ ਚਾਹੀ
 ਏ ਕਿ ਯਹ ਅਰਕ ਦਾਤੋਂ ਕੋ ਆਹਿਸਤ ਹ ਆਹਿਸਤ ਹ ਬੋਸੀ ਦਹ ਕ
 ਰਤਾ ਹੈ ਔਰ ਗਿਰਾ ਦੇਤਾ ਹੈ ਲੇਕਨ ਬਹੁਤ ਦਿਨੇ ਮੇਂ ਮਗਰ ਦਰਦ ਦਾਤੋਂ
 ਕਾ ਦੂਰ ਕਰਨੇ ਮੇਂ ਹੁਕ ਮਤੇਗ ਬੁਰਾਨ ਕਾ ਰਖਤਾ ਹੈ ਔਰ ਅਗਰ
 ਉਸ ਜਗਹ ਬਸਬਬ ਦਰਦ ਦਾਤੋਂ ਕੋ ਵਰਮ ਮਜ਼੍ਹਕਾ ਔਰ ਗਲੇਕ
 ਹੁਆ ਹੋ ਉਸਕੋ ਭੀ ਦੂਰ ਕਰਤਾ ਹੈ ॥ ਦੀਗਰ ਦਰਦ ਦਾਤੋਂ ਕਾ
 ਔਰ ਵਰਮ ਉਸਕਾ ਔਰ ਦਾਤੋਂ ਕੀ ਜੜਸੇ ਖੂਨ ਜਚੀ ਹੋਨ ਦੂਰ ਕਰ
 ਤਾ ਹੈ ਔਰ ਮੁੰਹ ਕੋ ਜੋਸ਼ ਕੋ ਨ ਫਾਵੇ ॥ ਕੂਰਦਾਰ ਹਲਦ ਹਲਦੀ
 ਮਜੀਠਯਾ ਮਾਰਹੀ ਕਰਕੀ ਬਾਬਕੀ ਮੇਂ ਬਹੁਤ ਬਾਰੀਕ ਪੀਸਕੇ
 ਦਾਤੋਂ ਪਰ ਮਲੇਂ ॥ ਮੰਜਨ ਕਿਦਾਤੋਂ ਕੋ ਜਿਲਾ ਦੇਵੇ ਔਰ ਗਿਰਨੇ ਸੇ
 ਬਾਜਰਖੇ ॥ ਮਸਤਗੀ ਦਾਰਹੀ ਨੀ ਇਲਾਇਚੀ ਕਪੂਰ ਕਚਰੀ
 ਕਪੂਰ ਚੀਨੀ ਜੇਂਠ ਮਿਰਚ ਕਥ ਨੀਲਾ ਬੋਥ ਜੜਏ ਬਲੀ ਜੀਰਾ ਧਨੀ
 ਆਹਰਏਕ ਏਕ ਏਕ ਤੋਲਾ ਨਿਮਕ ਸੀਗ ਦੋ ਤੋਲੇ ਕੂਟ ਪੀਸਕੇ ਮੇਂ

ਜਨਕਰੇ॥ ਮੰਜਨ ਕਿਦਾਂਤਕੇ ਮਜਬੂਤ ਕਰੇ ਔਰ ਮੁੰਹ ਮੇ ਖੁਸਬੇ ੪੫
 ਲਾਵੇ ਚੁਨਾਚੇ ਦਲੇਰ ਖਾਂ ਨੇ ਵਸਤੇ ਨਵਾਬ ਪਈ ਕੇ ਬਨਾਇਆ ਥਾ ਫਾਇ ੫੦
 ਦਾ ਕੀਆ ॥ ਮਸਤਗੀ ਕੀ ਸੀਜ ਤੁਖਮ ਮੈਨ ਫਲ ਜੋਂ ਠ ਬਿਰਆਨ
 ਸੰਗ ਜਰਹਤ ਬਿਰਆਨ ਸੁਹਾਗਾ ਬਿਰਆਨ ਸੰਗ ਸੁਰਮਾ ਨਿਮਕ
 ਸੈਂਧ ਹਰਏਕ ਤੇਤੁ ਤੋਲਾ ਮਰਚ ਸਾਹ ਪਨੀਆਂ ਬਿਰਆਨ ਕਥ ਸੁਫੈ
 ਦ ਜੀਰਾ ਬਿਰਆਨ ਹਰਏਕ ਤੇਤੁ ਤੋਲਾ ਨਾਗਰ ਮੋਥਾ ਛੇ ਤੋਲੇ ਸਬਕੇ
 ਕੁਟ ਪੀਸਕੇ ਮਸਕ ਵਾਕ ਸੇਂ ਦਾਤੋਂ ਪਰ ਮਲੇਂ ਪਾਨੀ ਸੇ ਗੁਰ ਗੁਰਰ
 ਕਰੇਂ ਮੁੰਹ ਕੇ ਸਫ ਕਰੇਂ ਪਾਨ ਖਾਵੇਂ॥ ਵਹੁਦਵਾ ਕਿਦਾਂਤ ਕੀ ਕੋ ਖਾਏ
 ਹੁਏ ਕੋ ਫਾਇਦਾ ਦੇਤੀ ਹੈ ॥ ਨੌਂ ਸਾਦਰ ਅਫ ਯੂਨ ਦਾਂਤ ਪਰ ਰਖੇਉ
 ਪਰ ਉਸਕੇ ਮੋਮ ਖਿਘਲਾ ਕਰ ਚੰਦ ਮਰਤ ਬਾਰਖੇਂ॥ ਦੀਗਰ
 ॥ ਕਲਵੰਜੀ ਕੁਟ ਪੀਸਕੇ ਸਿਰਕੇ ਮੇਮਿਲਾ ਕੇ ਦਾਂਤ ਕੇ ਨੀਚੇ ਦਥਾਵੇਂ ਕੀ
 ਕ੍ਰਮ ਰਜਾਏਗਾ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਫਲ ਭਟਕਟਾਣੀ ਕੀ ਪਤੀ ਵ
 ਲਕੜੀ ਵਜ਼ਰ ਕੁਟ ਕੇ ਅਰਕ ਉਸਕਾ ਮੁੰਹ ਮੇ ਲੇਵੇ ਔਰ ਕੁਲੀ ਕਰੇਂ
 ਰੋਜ ਸੁਬਹ ਕੇ ਦਰਦ ਕੁ ਦਗੀ ਔਰ ਕਿਰਮਾ ਖੁਰਦ ਗੀਜਤੀ ਰਹੇ
 ਗੀ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਦਰਦ ਦਾਂਤੋਂ ਕਾ ਜੋ ਸਰਦੀ ਸੇ ਹੋ ਦੂਰ ਹੋਗਾ ਇ
 ਸ ਦਵਾ ਕਾ ਨਾਮ ਫਿਅਕੁਇਲ ਅਜਨਾਨ ਹੈ ਕਲੀਮਿਰਚ ਅ ਕਰਕ
 ਰਹਾ ਹਿੰਗ ਨਰਕ ਚੁਰ ਨਿਮਕ ਬਗਬਰ ਕੁਟ ਪੀਸਕੇ ਸਹਿਦ ਮੇਂ
 ਗੋਲੀ ਥਾਂ ਪਕੇ ਸਾਏ ਮੇ ਖੁਸਕ ਕਰਕੇ ਏਕ ਗੋਲੀ ਦਾਂਤ ਕੇ ਨੀਚੇ ਦ
 ਥਾਵੇਂ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਜਹਮ ਹਨਜ਼ ਲੋਕੇ ਗਾਏ ਕੇ ਘੀ ਮੇਂ ਜੋ ਸਕਦੇ
 ਸਲਾਈ ਕੇ ਮੁੰਹ ਪਰ ਭੁਈਲ ਪੇਟੇ ਔਰ ਜੋ ਕਫ ਕਿਉ ਪਰ ਉਸ ਘੀ
 ਕੇ ਅਵੇ ਸਲਾਈ ਸੇ ਲੋਕਰ ਦਾਂਤ ਪਰ ਰਖੇਂ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਲੇ
 ਮੁੰਕੇ ਬੀਜ ਕੁਟ ਕੇ ਨੀਚੇ ਦਾਂਤ ਕੇ ਦਥਾਵੇਂ॥ ਮੰਜਨ ਕਿ ਗੋਸਤ ਬੜੇ
 ਹੁਏ ਕੋ ਨਫਾ ਕਰੇ ॥ ਨੀਲਾ ਬੋਥਾ ਪੀਸਕੇ ਮਿਸਲ ਮਿਸੀ ਕੇ ਦਾਂਤ
 ਪਰ ਮਲੇਂ ਇੰਤਿ ਆਤ ਰਖੇਂ ਹਲਕ ਮੇਂ ਨਜਾਵੇ ਔਰ ਦਾੜੀ ਕੇ ਬਲੇਂ ਮੇ
 ਨ ਲਗੇ ਜਬ ਕਿ ਮਲ ਨੇ ਸੇ ਪਾਨੀ ਮੁੰਹ ਮੇਂ ਭਰ ਜਾਵੇ ਗਿਰਾ ਦੇਵੇਂ ਫਿਰ

ਕੁਲੀਕਰਕਰਪਾਨਖਵੇਂ। ਦੀਗਰਵਸਤੇ ਮਜਬੂਤੀਦਾਂਤਕੇ
 ॥ ਨਿਮਕਦਰਿਆ ਪੀਸਕੇ ਮਦਾਰਕੇ ਦੁਧਮੇ ਭਿਗੋਵੇ ਔਰ ਖੁਸ਼
 ਕਕਰੇਂਤੀਨ ਮਰਤਬਾਬਾਦ ਉਸਕੇ ਨਮਕਕੇ ਮਿਟੀਕੇ ਬਰਤਨਮੇ
 ਰਖੇਂ ਫਿਰ ਉਸ ਬਰਤਨਕੇ ਆਗਪਰ ਰਖਕਰ ਆਗਜਲਾਵੇਂ ਇ
 ਸਤੋਂ ਪਰ ਕਿ ਨਿਮਕ ਭੁਨਜਾਵੇ ਲੋਕਨ ਜਲੇ ਨਹੀ ਫਿਰ ਸਰਦਕਰੇਂ
 ਕਥਨੋਂ ਤੋਲੇ ਤੂਤੀਆਛੇ ਤੋਲੇ ਫਰਕਰੀਛੇ ਤੋਲੇ ਸਬਕੇ ਬਾਹੀਕਕਰ
 ਕੇ ਮਿਲਾਵੇਂ ਫਿਰ ਬੋਹੜਕੀ ਪਤੀਕੇ ਦੁਧਜੇ ਸਬਦਵਕੇ ਤਰਕਰੇਂ ਔਰ
 ਖੁਸ਼ਕਕਰੇਂ ਫਿਰ ਪੀਜੇ ਔਰ ਨਰੇਲਕੇ ਪੇਸਤ ਮੇਰਖਛੇਵੇਂ ਹਰ ਸੁਬ
 ਹਬੋੜਾ ਉਸਜੇ ਉਪਰ ਦਾਂਤਕੇ ਮਲੇਂ।

ਬਾਬ ਇਲਾਜ ਮੇਂ ਬੀਮਾਰੀ ਗਰਦਨ ਔਰ ਗਲੇਕੇ ਬਿਆਨ ਮੇਂ

ਖੁਨਜੀਰਕੇ ਵਰਮ ਢੀਲ ਗਲੇ ਮੇਂ ਹੋਤਾ ਹੈ ਇਲਾਜ ਉਸਕਾ ਬੜੀ
 ਕਿਤਾਬੋਂ ਸੇਧੂੰ ਦੁਨ ਚਾਹੀਏ ਮਗਰ ਯਹ ਦਵਾ ਮੁਫੀਦ ਹੈ ਮੂੰਡੀਤੀ
 ਨਤੋਲੇ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਤਰਕਰੇਂ ਸੁਬਹ ਮਲਕਰਕੇ ਛਾਨਕਰਾ ਪੀਵੇਂ ਕਈ
 ਮਹੀਨੇ ਤਕ ਅਗਰ ਮਹੀਨੇ ਛੇਦਾ ਹੋ ਡੇਢ ਤੋਲੇ ਜੇਦੋਂ ਤੋਲੇ ਤਕ ਦੇਵੇਂ
 ਵਹੁਦਵਾਕਿ ਆਵਾਜ ਪੜੀ ਹੁਈ ਕੋਫਾਇਦਾ ਬਖਸੇ ॥ ਚਾਵਲ
 ਗੁੜ ਮੇਂ ਪਕਾਕਰ ਖਿਲਾਵੇਂ ਵਕਤ ਜੇਨੇਕੇ ਸਿਕਮਜੇਰ ਹੋਕਰ ਖਾਵੇਂ
 ਬੋੜੀ ਦੇਰਕੇ ਬਾਦ ਦੋ ਚਮਚੇ ਪਾਨੀ ਗਰਮ ਪੀਵੇਂ ਔਰ ਜੇਰਹੇਂ ਫਿਰ ਸ
 ਰਦ ਪਾਨੀ ਨਾ ਪੀਵੇਂ ਦੋ ਤੀਨ ਰੋਜ ਐਸਾ ਹੀ ਕਰੇਂ ॥ ਵਹੁਦਵਾਕਿ ਹਲ
 ਕਮੇਂ ਅਟਕੀ ਹੁਈ ਹਡੀਕੋ ਨੀਚੇ ਲੈ ਜਾਤੀ ਹੈ ॥ ਆਸਪਦਿਹਮਰ
 ਪਾਨੀ ਗਰਮ ਕੇ ਦੇਵੇਂ। ਦੀਗਰ ॥ ਤੁਖਮਸਰਜਕੋਟ ਪੀਸ
 ਕੇ ਏਕਹਿਜਾ ਦੇਹਿਜਾ ਸਹਿਦ ਮੇਂ ਮਿਲਾਕਰ ਹਾਂਡੀ ਮਿਟੀ ਮੇਕਿਜਿ
 ਸਮੇਂ ਪਾਨੀ ਨਛੁਆ ਹੋ ਸਰਪੋਸਕਰਕੇ ਮਾਸਕੇ ਆਟੇਜੇ ਮਜਬੂਤ
 ਬੰਦਕਰਕੇ ਚੌਦਹ ਰੋਜ ਆਫਤਾਬ ਮੇਰਖੇਂ ਫਿਰ ਮੂੰਹਖੋਲੇ ਔਰ ਹ

ਰੋਜ਼ ਏਕ ਤੇਲਾ ਉਸ ਜੇ ਖਾਵੇ ਔਰ ਬਾਦੀ ਔਰ ਖੁਸ਼ਕੀ ਔਰ ਮਿਸ ੪੭
 ਲਉਸ ਕੇ ਸੇ ਪਰ ਹੋਜ ਕਰੇ ਬਇਨਾਇਤ ਇਲਾਹੀ ਏਕ ਹਫਤਾ ਮੇਂ ਦ ੧੮
 ਫਾਹੋਵੇ ਮੁਜਰਬ ਹੈ ਹਰ ਚੰਦ ਕਿ ਯਹ ਦਵਾ ਬਹੁਤ ਬਦਬੋਦ ਔਰ ਰੀ
 ਦੀ ਹੋਤੀ ਹੈ ਲੇਕਨ ਨਫਾ ਇਸ ਕਾ ਜਿਆਦਾ ਇਸ ਸੇ ਹੈ। ਦਵਾਈ ਕਿ
 ਖਨਜੀਰ ਕੇ ਦੂਰ ਕਰਤੀ ਹੈ ਔਰ ਮੁਜਰਬ ਹੈ ॥ ਏਲੂਆ ਅਰਬੀ
 ਬੈਲ ਨਸ਼ੀਤ ਜਵਤਰੀ ਜਾਵਰਸ ਹਰ ਏਕ ਸਾਰੇ ਤੀਨ ਮਾਸੇ ਪਿਤਹ ਕ
 ਨਫਜ ਦਵਾਈ ਕਾ ਕਾਫੂਰ ਹਰ ਏਕ ਰਾਤੀ ਜਾਫਰਾਨ ਪੈਨੇ ਦੇ ਮਾ
 ਸੇ ਨਕ ਛਿਕਨੀ ਸਾਤ ਮਾਸੇ ਜਬ ਕੋ ਕਰ ਪੀਸ ਕੇ ਕਪੜੇ ਮੇ ਛਾਨੇ ਔਰ
 ਚਰਰਤੀ ਬਨੋ ਲੇ ਕੇ ਪਾਨੀ ਮੇ ਮਲਾ ਕਰ ਨਾਸ ਲੇਵੇ ਤੀਨ ਰੋਜ ਤਕ ਇ
 ਸੀਤਰਹ ਕਰੇ ਚੰਦ ਰੋਜ ਕੇ ਬਾਦ ਨਾਸ ਲੇ ਚੰਦ ਰੋਜ ਮੌਕੂਫ ਰਖੇ ਖਨ
 ਜੀਰਤ ਹਲੀਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਦਵਾਈ ਕਿ ਸੰਦੂਰ ਕੇ ਖਨੇ ਸੇ ਗਲ
 ਬੰਦ ਹੋਤਾ ਪੈ ਫਾਇਦਾ ਕਰਤੀ ਹੈ ॥ ਗੁਲ ਚਰਾਗ ਕਾ ਕਿ ਜਿਸ ਕੋਟੇ
 ਮਕਹਿਤੇ ਹੈਂ ਜਲਾਹੁਆ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਰਖ ਕੇ ਖਿਲਾਵੇ ਕੈ ਆਵੇ ਗੀ ਗ
 ਲਾ ਖੁਲ ਜਾਵੇਗਾ ਔਰ ਅਗਰ ਸੰਦੂਰ ਕੇ ਖਨੇ ਸੇ ਬੋਝਾ ਜਮਾਨਾ ਗੁ
 ਜਰਾ ਹੋਤੇ ਸੰਦੂਰ ਬਜਨ ਸਨ ਉਸੀਤਰਹ ਨਿਕਲੇਗਾ।

ਬਾਬ ਇਮਰਾਜ ਮੁੰਹ ਔਰ ਜਬਾਨ ਔਰ ਲਬ ਔਰ ਗਲੇ ਕੇ ਬਿਆਨ ਮੇਂ

ਫਸਲ ਮੁੰਹ ਕੇ ਇਮਰਾਜ ਮੇਂ ॥ ਦਵਾਈ ਕਿ ਮੁੰਹ ਕੀ ਬਦਬੂ
 ਦੂਰ ਕਰਤੀ ਹੈ ਜਮਾਕ ਯਨੇ ਤੰਤਰ ਕ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਦਾਤੋਂ ਪਰਮਲੇ
 ਦੀਗਰ ਮੁੰਹ ਔਰ ਜਬਾਨ ਔਰ ਲਬ ਕੇ ਜਖਮ ਕੇ ਏਕ ਰੋਜ
 ਮੇਂ ਦੂਰ ਕਰਤੀ ਹੈ ਔਰ ਫੋੜੇ ਔਰ ਦਨੇ ਕੋਤੀ ਬਹੁਤ ਮੁਢੀ ਦ ਹੈ ॥
 ਨੀਲਾ ਬੋਝਾ ਕੂਠ ਕਥ ਪਾਪੜੀਆ ਤੀਨੋ ਕੋ ਬਾਰੀਕ ਕਰ ਕੇ ਮਲੇਂ
 ਲੇਕਨ ਚਾਹੀਏ ਕਿ ਨੀਲੇ ਬੋਝੇ ਕੋ ਭੂਨ ਲੇਵੇ ਤਾ ਸੁਫੇਦ ਹੋ ਜਾਵੇ।
 ਦੀਗਰ ॥ ਕਿ ਮੁੰਹ ਕੀ ਬਦਬੂ ਦੂਰ ਕਰਤੀ ਹੈ ਪੁਦਨੇ ਕੇ ਪਾਨੀ ਸੇ

ਮੁੰਹਕੇ ਮੁਤਵਤਰ ਧੋਵੇਂ। ਦੀਗਰ ਸੰਕਜ ਬੀਨ ਔਰ ਧਨੀਆਂ
 ਔਰ ਹਰ ਸਮਾਪਤੀ ਨੇ ਕੋ ਪੀਸ ਕਰ ਨਿਹਾਰ ਖਾਵੇਂ। ਦੀਗਰ
 ॥ ਮੁਸਕ ਕੁਜਤ ਇਲਾਇਚੀ ਮੁਲਠੀ ਆਮਲਾ ਜਬ ਬਰਾਬਰ
 ਪੀਸ ਕੇ ਗੋਲੀਆਂ ਬਨਾਵੇਂ ਏਕ ਗੋਲੀ ਮੁੰਹ ਮੇਂ ਰਖੇਂ। ਦੀਗਰ ॥
 ਸ਼ਰਾਬ ਕੀ ਬੋਕੋ ਮੁੰਹ ਜੇ ਦੂਰ ਕਰਤੀ ਹੈ ਪਾਨੀ ਕਾ ਪਾਸ ਕੇ ਬਨੇ ਲੋਕ ਕਿ
 ਨੀ ਮੁਖ ਤਹਿ ਔਰ ਪਕਾਨ ਹੋ ਉਸ ਕੇ ਸਾਏ ਮੇਂ ਮੁਸਕ ਕਰ ਕੇ ਰਖ
 ਫਿਰੇ ਬਰਵਕਤ ਹਾਜ਼ਰ ਕੈ ਬਾਵੇਂ ਬੈਠੂਰ ਹੈ। ਦੀਗਰ ॥
 ਅਗਰ ਲਹਸਨ ਸਾਰਾ ਦਰੁਸਤ ਹਮਰਾ ਮਸਕੇ ਕੇ ਹਲਕ ਮੇਂ ਲੇਜ
 ਵੇ ਬਾਰ ਯਹੀ ਦਵਾ ਕਿ ਸ਼ਰਾਬ ਕੀ ਬੋਕੋ ਦੂਰ ਕਰਤੀ ਹੈ ਚਾਬੇ ਲਹਸਨ ਕੀ ਬੋ
 ਬਿਲਕੁਲ ਜਾਤੀ ਰਹੇਗੀ। ਦੀਗਰ ॥ ਕਿਊਸਕ ਹੋਨੇ ਲਬਕੋ
 ਮੁਠੀ ਦਹੈ ਪੀ ਔਰ ਨਿਮਕ ਬਾਹਮ ਮਿਲਾ ਕਰ ਉਪਰ ਨਾਫ ਕੇ ਰਖੇਂ।
 ਦੀਗਰ ॥ ਮਗਜ਼ ਤੁਖਮ ਤਰਬੂਜ ਕੇ ਪੀਸ ਕਰ ਲਬ ਪਰਮਲੇ
 ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਖੀਰੇ ਕਾ ਸਿਰ ਕਾਟ ਕਰ ਬਾਹਮ ਮੇਂ ਜੋ ਕਫ ਉ
 ਜਾਏ ਨਿਕਲੇ ਤਾਜ਼ਾ ਤਾਜ਼ਾ ਲਬ ਪਰਮਲੇਂ। ਫਸਲ ਕਾਨ ਕੇ ਇਮ
 ਰਾਜ ਮੇਂ ॥ ਦਵਾ ਕਾਨ ਕੇ ਦਰਦ ਕੀ ॥ ਸ਼ੀਰ ਹ ਅਦਰਕ
 ਤਿਲੀ ਕਾ ਤੇਲ ਸੁਹਦ ਨਿਮਕ ਸੰਗ ਸਬ ਕੇ ਹਮਵਜ਼ ਨ ਬੇ ਕਰ ਬਾਹ
 ਮ ਮਿਲਾ ਕਰ ਗਰਮ ਕਰ ਕੇ ਕਾਨ ਮੇਂ ਟਪਕਾਵੇਂ। ਦੀਗਰ ॥
 ਪਤੀ ਮਦਾਰ ਕੀ ਕਿਜਰ ਦੀ ਮਾਇਲ ਹੋ ਹਰ ਦੋਤਰਫ ਪੀ ਮਲ ਕੇ
 ਤਵੇ ਪਰ ਰਖੇਂ ਜਿਸ ਵਕਤ ਗਰਮ ਹੋਵੇ ਦੋਕਤ ਰੇ ਨੀ ਮਗਰਾ ਮ ਕਾਨ
 ਮੇਂ ਟਪਕਾਵੇਂ। ਦੀਗਰ ॥ ਰਸੋਤ ਹਮਰਾ ਹ ਦੂਧ ਕੇ ਪੀਸ ਕਰ
 ਰ ਨੀ ਮਗਰਾ ਮ ਕਾਨ ਮੇਂ ਟਪਕਾਵੇਂ ਦਰਦ ਔਰ ਖਾਚਸ ਦੋਨੋ ਦੂਰ ਹੋ
 ਜਾਵੇਂਗੇ। ਦੀਗਰ ॥ ਏਲੁਆ ਹਮਰਾ ਹ ਰੋਗ ਨ ਚੰਬੇਲੀ ਕੇ
 ਹਲਕ ਕਰ ਕੇ ਨੀ ਮਗਰਾ ਮ ਕਾਨ ਮੇਂ ਟਪਕਾਵੇਂ। ਦੀਗਰ ॥
 ਮੇਥੀ ਕੇ ਦਾਨੇ ਕੇ ਦੂਧ ਮੇਂ ਤਰਕਰ ਕੇ ਪਿਲਾਵੇਂ ਔਰ ਕਾਨ ਮੇਂ ਭੀ ਟਪ
 ਕਾਵੇਂ ਖਾਚਸ ਔਰ ਦਰਦ ਪੀਪ ਬਹਨੇ ਕੇ ਬਹੁਤ ਮੁਠੀ ਦਹੈ।

ਔਰ ਬੇਹਤਰ ਦੂਧ ਕਾਨ ਮੇਂ ਡਾਲ ਨੇ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਔਰ ਤਕਾ ਦੂਧ ਹੈ॥ ੪੯
 ਦੀਗਰ ॥ ਮਹਾਵਰ ਸਾਥ ਦੂਧ ਲਫ਼ਕੇ ਕੇ ਯਾ ਪੇਸਾ ਬਕੇ ਮਿਲਾ ਕੇ
 ਕਾਨ ਮੇਂ ਟਪਕਾਵੇਂ ਦਰਦ ਮੋਂ ਕੂਟ ਹੋਗਾ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕਿਆਵਾ
 ਜ ਕਾਨ ਔਰ ਪੀਪ ਕੇ ਬਹ ਨੇ ਕੋ ਬਾਜ ਰਖਤੀ ਹੈ ਸੰਭਾ ਲੂਕੀ ਪਤੀ ਚੰਬੇ
 ਲੀ ਕੀ ਪਤੀ ਮਦਾਰ ਕੀ ਪਤੀ ਭੰਗਰੇ ਕੀ ਪਤੀ ਲਹਸਨ ਕੀ ਜੜ ਕੇ ਲੇ
 ਕੀ ਪਤੀ ਤੁਲਸੀ ਕੀ ਜੜ ਸਹਜ ਨੇ ਕੀ ਪਤੀ ਭਟਕਟਾਈ ਅਦਰਕ ਪਤੀ
 ਕਰੇ ਲੇ ਕੀ ਸਬ ਚੀਜੋਂ ਕਾ ਸੀਰਾ ਅਲਹਦਾ ਅਲਹਦਾ ਨਿਕਾਲ ਕਰ ਬਰ
 ਬਰ ਲੇਵੇਂ ਔਰ ਸਬ ਚੀਜੋਂ ਸੇ ਦੁਗਨ ਤੇ ਲ ਤਿਲੀ ਕਾ ਮਿਲਾਵੇਂ ਔਰ ਸਾਤ ਰੋ
 ਜਤ ਕਰ ਖਛੋਂ ਹੋਰ ਰੋਜਤ ਕ ਕਿਸੀ ਚੀਜ ਸੇ ਹਿਲਾ ਤੇ ਜਵੇਂ ਬਹੁਤ ਸਤ
 ਵੇਂ ਰੋਜ ਨਰਮ ਆਗ ਪਰ ਜੋ ਸਦੇਂ ਯਹਾਂ ਤਕ ਕਿ ਸੀਰ ਹ ਜਲ ਕਰ ਖਾ
 ਲ ਸਤੇ ਲਹ ਜਾਵੇ ਪਸਹ ਰੋਜ ਦੇ ਮਰਤਬਾ ਚੰਦ ਕਤਰੇ ਕਾਨ ਮੇਂ ਟਪ
 ਕਾਵੇਂ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਸਹਦ ਖਾਲ ਸ ਕਾਨ ਮੇਂ ਟਪਕਾਵੇਂ ਪੀਪ ਬੰਦ
 ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਲੇਹ ਬਾਰੀਕ ਪੀਸ ਕੇ ਥੋੜਾ ਕਾਨ ਮੇਂ
 ਡਾਲੇਂ ਪੁਖਤ ਗੀ ਔਰ ਪੀਪ ਔਰ ਗੀਦ ਗੀ ਕਾਨ ਕੀ ਦੂਰ ਹੋਗੀ॥
 ਦੀਗਰ ॥ ਮੁਰਗ ਖਾਨ ਗੀ ਕੇ ਅੰਡੇ ਕੀ ਸੁਫੇਂ ਦੀ ਕਾਨ ਮੇਂ ਟਪਕਾਵੇਂ
 ਦਰਦ ਦਫਾ ਹੋਗਾ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਮੋਰ ਕਾ ਪਰ ਗਾਏ ਕੇ ਘੀ ਮੇਂ ਕੂਟੇ
 ਔਰ ਸਿਰਕਾ ਚਿੰਦੀ ਔਰ ਕੂਝੇਂ ਕਾ ਪਾਨੀ ਹਰ ਏਕ ਆਦਹ ਸੈਰ
 ਲੇ ਕਰਤ ਮਾਮ ਕੋ ਏਕ ਜਾ ਜਸ ਕਰੇਂ ਇਸਤਰ ਹ ਕਿ ਸਿਵਾਇ ਰੋਗ ਨ
 ਕੇ ਕੁਛ ਨ ਰਹੇ ਪਸ ਕਾਨ ਮੇਂ ਟਪਕਾਵੇਂ ਦਰਦ ਦੂਰ ਹੋਗਾ॥ ਦੀ
 ਗਰ ॥ ਥੋਹੜ ਕੀ ਜੜ ਦੁਕੜੇ ਕਰ ਕੇ ਰੋਗ ਨ ਮੇਂ ਡਾਲੇ ਪਸ ਕਾ
 ਨ ਮੇਂ ਟਪਕਾਵੇਂ ਦਰਦ ਸਰ ਦੀ ਦਫਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ॥ ਦੀਗਰ ॥
 ਅਜੀਬ ਦਵਾ ਹੈ ਕਿ ਦਰਦ ਕਾਨ ਕਾਫੀ ਲਹਲਾ ਦਫਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤਾ
 ਜੀ ਮਛਲੀ ਕੋ ਆਗ ਪਰ ਰਖੇ ਜੇ ਰੋਗ ਨ ਕਿਉਂ ਜਾਏ ਨਿਕਲੇ ਉਸ
 ਕੋ ਤੀਨ ਰੋਜਤ ਕ ਸੁਬਹ ਕੇ ਕਾਨ ਮੇਂ ਡਾਲੇਂ ਕਿ ਸਬਤ ਦਬੀ ਰੋ ਜੇ ਨਫ
 ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਗਾ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕਨ ਬਧਿਰਾ ਹੋਨੇ ਕੇ ਦੂਰ ਕਰ

੫੦ ਤੀ ਹੈ ਅੰਤ ਕੇ ਰੂਪ ਮੇਂ ਗੋਰੂ ਮਿਲਾ ਕਰ ਚੰਦ ਕਤਰੇ ਮੁਤ ਦਤਰ ਕਾਨ
 ੦੦ ਮੇਂ ਛਾਲੇਂ। ਦੀਗਰ ॥ ਕਾਨ ਕੇ ਨਾ ਸੇਰ ਅੰਤ ਪੀਪ ਨਿਕਲ ਨੇ ਕੋ
 ਨਠਾ ਕਰਤੀ ਹੈ ਛੋਟਾ ਪੋਂ ਪਾ ਜਾਨਦਾਰ ਪਉ ਸੇਰ ਖਰਲ ਮੇਂ ਬਾਰੀ
 ਕ ਕਰੇਂ ਬਰਾਬਰ ਉਸ ਕੇ ਤੇਲ ਸਰਸੇ ਕਾ ਮਿਲਾਵੇਂ ਅੰਤ ਚੋਗਾਨ ਹਰ ਦ
 ਵਾਯਾ ਨੇ ਚਰ ਸੇਰ ਪਾਨੀ ਛਾਲੇਂ ਬ੍ਰਾਹਮਿਨ ਪਕਵੇਂ ਤੋਂ ਰੋਗਾਨ ਰਹ ਜਾ
 ਵੇ ਚੰਦ ਕਤਰੇ ਕਾਨ ਮੇਂ ਪਕਵੇਂ ਅੰਤ ਪੋਂ ਪਾ ਚੋਗਾਨ ਮਜ਼ਕੂਰ ਮੇਂ
 ਬਗੈਰ ਪਾਨੀ ਛੂਨ ਕਰ ਕਾਨ ਮੇਂ ਪਕਵੇਂ ਤੋਂ ਮੁਠੀ ਦ ਹੈ ਅਗਰ ਰੋਗ
 ਨ ਸਰਸੇ ਕਾਨ ਮਿਲੇ ਤੋਂ ਰੋਗਾਨ ਤਿਲੀ ਕਾ ਮਿਲਾ ਲੇਵੇਂ। ਦੀਗਰ
 ॥ ਕਾਨ ਕਾ ਮੇਲ ਦੂਰ ਹੋਤਾ ਹੈ ਖਰੀਜ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਪੀਸ ਕਰ ਦੇਤੀ ਨਕ
 ਤਰੇ ਕਾਨ ਮੇਂ ਪਕਵੇਂ। ਬਾਬ ਦਿਲ ਕੀ ਦਵਾ ਮੇਂ ॥ ਜਾਨ ਨਾ ਚ
 ਹੀ ਇਕਿ ਦਿਲ ਬੜਾ ਉਜੜੈ ਦਵ ਉਸ ਕੀ ਬਹੁਤ ਜਲ ਦ ਚਾਹੀ ਇ ਜਿ
 ਸਤ ਰਹ ਕਿਉ ਸਮੇ ਮਾਦਾ ਹੈ ਚੰਦ ਦਵ ਉਸ ਕੀ ਯਹਾਂ ਲਿਖੀ ਜਾਤੀ
 ਹੈ ਦਵਾਈ ਕਿਤ ਪਾਕ ਦਿਲ ਜੋ ਬਸ ਬਸ ਗਰਮੀ ਕੋ ਹੋ ਦੂਰ ਕਰਤੀ ਹੈ
 ਪਾਨੀ ਆਂ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਬਕ ਦਰ ਹਾਜਤ ਤਰ ਕਰ ਕੇ ਤਮਾਨਾ ਸਬ ਹਵਾ
 ਮੇਰ ਖੇਂ ਸੁਬ ਹ ਉਸ ਕਾ ਪਾਨੀ ਛੋਕਰ ਮਿਸਰੀ ਮਿਲਾ ਕੇ ਪੀਵੇਂ।
 ਦੀਗਰ ॥ ਕਿ ਅਮਰਾਜ ਦਿਲ ਕੋ ਜੋ ਸਬ ਬਸਰਦੀ ਕੋ ਹੋ ਆਇਦਾ
 ਦੇਤੀ ਹੈ ਫਕੌਰ ਮੁਲਤੀ ਨਾਮਾ ਸੇਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਸਹੁਦ ਮੇਂ ਗੋਲੀ ਬਾਂਧ ਕ
 ਰੀਖ ਲਾਵੇਂ। ਦੀਗਰ ॥ ਕਿ ਹੋਲ ਅੰਤ ਨਾਤੁਵਾਨੀ ਦਿਲ ਕੋ ਦੂਰ
 ਕਰਤੀ ਹੈ ਗੁਲਾਬ ਤੀਨ ਤੋਲੇ ਮਿਸਰੀ ਛੇ ਮਾਸੇ ਦੇ ਨੋ ਕੋ ਚਾਂਦੀ ਕੇ ਬਰਤਨ
 ਤੇ ਛਾਲ ਕੇ ਅਗ ਪਰ ਖੇਂ ਜਬ ਕਿ ਆਪਾ ਪਾਨੀ ਜਲ ਜਵੇ ਉਤ ਧਕੇ ਸਰਦ ਕੇ
 ਪਸਨੇ ਸੁਕਰੇਂ। ਦੀਗਰ ॥ ਤਾਕ ਦਿਲ ਅੰਤ ਸੀਤ ਬਾਰ ਅੰਤ
 ਜਾਲੀ ਖਿਉਣੀ ਆ ਕੇ ਮੁਠੀ ਦ ਹੈ ਚੰਦ ਨੀਲ ਬਰੀ ਰਿਓਰ ਖਤਾਈ ਅ
 ਬਾ ਰਲਦੀ ਇਸ ਕੰਦ ਹਰ ਕੁ ਬਹੇੜਾ ਅਮਲਾ ਤੰਤਰ ਕ ਮੁਲਾਠੀ
 ਸਿੰਨ ਜੜ੍ਹ ਇੰਦ੍ਰਾਇਨ ਕੀ ਅਮਲ ਬੇਦ ਇਲਾਇਚੀ ਛੋਟੀ ਕਾਕੋਲੀ ਖਰਕ ਕੋਲੀ
 ਸ਼ਹੂਰੇ ਬਾਬ ਰਿਗ ਦਾਰਚੀਨੀ ਮਦਾਸ ਅਨਾਬ ਨਾਗੋਸ਼ ਰਚੇ ਬਦੇ

ਵਦਰ ਮੇਦਮਹਾ ਬੇਤਰਜ ਮਗਜ ਅਮਲਤਾਜ ਮੁਨਕੀਇਫਲ ॥ ੫੧ ॥
 ਮੁਜੀਠ ਬਧਾਰਾਂ ਚਿਤਰਕ ਫਲਸਾਧਨੀਆ ਛੁਹਾਰਾ ਪਾਰਹ
 ਠਕੌਰ ਮੁਲਜੀਰਾ ਸੁਫੈਦ ਪੀਪਲ ਮੋਥਤਲੀਸ ਪਤਰ ਤੰਤਰੀਕ
 ਤਤਰ ਬਾਲਾਖਰਜਾਰ ਯਾਨੇ ਮਗਜ ਚੇਬ ਖਰਤੂਖਮ ਕੰਜਬਦਾ
 ਰੀਕੰਦ ਜਵਾਂਸਜਬਕੇ ਬਰਾਬਰ ਕੁਟ ਪੀਸਕੇ ਸੀਰਾ ਬਾਂਸਾਵਸੀ
 ਰਾਤਰੰਜ ਮੇਂਤਰਕਰੇ ਅਗਰਤਰੰਜ ਨਾਮਿਓਤੋਂ ਸੀਰਾ ਲੇਮੁੰਮੇਤਿ
 ਆਰ ਕਰੇ ਅੰਰਹਮਵਜਨ ਸਬਚੀਜ਼ਕੇ ਮਿਜਰੀਮਿਲਾਵੇ ਅੰਰਬੇ
 ਕ੍ਰਾਸਹਦ ਭੀਬਕਦੇ ਮਾਜੂਨ ਬਨਏ ਕੇ ਹੋ ਦਾਖਲਕਰਕੇ ਗੁੰਧੇ ਬਦ
 ਦੇਤੀਨ ਮਾਸੇ ਸੇ ਸੁਰੂ ਕਰੇ ਦਸਮਾਸੇ ਤਕ ਬੜ੍ਹਦੇ ਹਰਰੇਜ ਆਦਮ
 ਸਾਜਿਆਦਹ ਕਰੇ ਅੰਰਦਹੀ ਅੰਰਤੇਲ ਅੰਰਸਾਗ ਅੰਰ ਮਛਲੀ
 ਸੇਪਰਹੇਜ ਕਰੇ ॥ ਈਗਰ ॥ ਕਿਹੋਲ ਦਿਲਕੋ ਮਜਰਬਹੇ
 ॥ ਕੋਉਏ ਕਾਗੋਸਤ ਪਕਾਕਰ ਖਾਵੇ ॥

ਬਾਬਇਮਰਾਜ ਸੀਨ ਅੰਰ ਫੀਫਲ ਮੇਂ

ਫਸਲ ਇਮਰਾਜ ਫੀਫਲਕੇ ਮਾਠੀਦ ਖਾਂਸੀ ਅੰਰ ਜੀਕੁਲਨ ਫਸਲ
 ਨੇਦਮਹ ਕੀਦਵਾਈਏ ਖਾਂਸੀਕੀ ॥ ਆਕਰਕਰਹਾ ਕਲੀਮਿਰ
 ਚਪੇਸਤ ਅਨਾਰ ਅਜਮੂਦ ਬਾਂਸੋ ਕੀਪਤੀ ਖਟਾਈਕੀ ਜੜ ਬਥੁ
 ਲਕੀਛਾਲ ਸੰਜਾਰ ਸੁਫੈਦ ਨਿਮਕ ਸੰਗਨਿਮਕ ਸਾਂਬਰ ਹਰਏਕਏ
 ਕਟਾਂਕ ਅਫਯੂਨ ਦੋਮਾਸੇ ਸਬਕੇ ਕੁਟ ਪੀਸਕੇ ਮਿਕਦਾਰ ਚਨੇਕੇ ਸੀ
 ਰਹ ਅਦਰਕ ਮੇਂਗੋਲੀ ਬਾਂਧੇ ਪਸਏਕ ਗੋਲੀ ਮੁੰਹ ਮੇਂ ਰਖੇ ਅੰਰ ਪਾਨੀ
 ਉਸਕਾ ਨਿਗਲਜਾਵੇ ਖਾਂਸੀ ਸਰਦੀ ਅੰਰਤਰੀਕੀ ਦੂਰ ਹੋਜਾਵੇਗੀ ॥
 ਈਗਰ ॥ ਜਵਾਖਰ ਤੰਤਰਕ ਅੰਰ ਮਿਰਚ ਤੀਨ ਟਾਂਕ ਪੀਪ
 ਲਛੈ ਟਾਂਕ ਅਨਾਰਦਾਨ ਬਾਰਹ ਟਾਂਕ ਪੁਰਾਨ ਗੁੜ ਆਠ ਤੋਲੇ ਸਬ
 ਕੇ ਕੁਟ ਪੀਸਕੇ ਗਲੇਲਹ ਬਾਂਧੇ ਏਕ ਗੋਲੀ ਸੁਬਹਕੋਏਕ ਸਾਮਕੋ ਮੁੰਹ
 ਮੇਂ ਰਖੇ ਅੰਰ ਪਾਨੀ ਉਸਕਾ ਨਿਗਲਜਾਵੇ ਅੰਰ ਅਗਰ ਬਜਾਏਅ

ਨਾਰਦਾਨ ਕੋਪੋਸਤ ਅਨਰਯਾਹਲੇਲਾ ਵਾਖਲ ਕਰੇਂਤੋਮੁਕੀਦੈ
 ਦੀਗਰ ॥ ਚਰਕਿਸਮਕੀਖਾਂਸੀਦਫਹੋਵੇ ॥ ਕਾਕੜਾਸਿੰਗ
 ਕੂਟਪੀਸਕੇਮਕਦਰਮਿਰਚਕੇਗੋਲੀਬਾਂਧਕਰਮੁੰਹਮੇਂਰਖੇਂ॥
 ਦੀਗਰ ਵਾਸਤੇਮਰਜਫੀਫੜਕਿਯਹਬਚੇਕੋਅਕਸਰਹੋਤਾਹੈ
 ਇਸਜੇ ਉਸਕੋਰੁਥਾਕਹਤੇਹੈ ਇਥਾਜ ਉਸਕਾਜੁਲਾ
 ਬਦੇਨਹੈ ਔਰਯਹਜਮਾਰਭੀਮੁਫੀਦਹੈ ॥ ਸਮਗਅਰਬੀ
 ਏਕਤੇਲਾਏਲੁਆਛੇਮਾਜੇਮੋਰੇਛੇਮਾਜੇਸਬਕੋਪੀਸਕਰ ਘੀਕ
 ਵਾਰਕੇਪਾਨੀਮੇਂਮਿਲਾਕਰਸੀਨਾਪਰਜਮਾਦਕਰੇਂ॥ ਦੀਗਰਵ
 ਸਤੇਖਾਂਸੀਕੇਦਰਖਤਮਦਾਰਕੀਪਤੀਮਿਰਚਨਿਮਕਸਾਂਬਰਬਰਾ
 ਬਰਪੀਸਕੇਬਕਦਰਮਿਰਚਕੇਗੋਲੀਬਾਂਧੇਏਕਗੋਲੀਖਾਵੇਂਜੋਖਾਂਸੀ
 ਸਰਦੀਸੇਹੋਉਸਕੋਮੁਫੀਦਹੈਔਰਦਮਾਔਰਤਾਬਪਿਲੀਕੋਭੀਫਾਇ
 ਦਮੰਦਹੈ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਦਰਖਤਮਦਾਰਕੇਫੂਲਕਿਭੁਲੇਨਹੋਂ
 ਏਕਹਿਜਾਮਿਰਚਚਾਹਿਸਾਵੇਂਨੋਕੋਮਿਲਾਕਰਗੋਲੀਬਾਂਧੇ॥
 ਦੀਗਰ ॥ ਮਦਾਰਕੇਫੂਲਕਿਜਿਨਕਾਮੁੰਹਬੰਦਹੋਆਦਸੇਰਅ
 ਜਵਾਇਨਪਾਉਸੇਰਕਾਲਾਗੁੜਪਾਉਸੇਰਸਬਕੋਬਾਹਮਪੀਸਕੇਸ
 ਏਮੇਂਖੁਸਕਕਰੇਂਸੁਬਹਕੇਏਕਹਥੇਲੀਭਰਖਾਵੇਂਤੁਰਸੀਔਰਬਦੀ
 ਜੇਪਰਹੋਜਕਰੇਂਖਾਂਸੀਔਰਦਮਾਔਰਬਾਉਗੋਲਾਬਲਕੇਸਬਇ
 ਮਰਜਸ਼ਿਕਮਵਸੀਨਾਦੂਰਹੋਜਾਵੇਂਗੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਮਦਾਰ
 ਕੀਪਤੀਤਾਜੀਨਿਕਲੀਹੁਈਬਹਮਰਾਹਬੰਗਲਾਪਾਨਮੁਸਾਲ
 ਵਾਕਕੇਖਾਵੇਂਇਸੀਤਰਹਕਿਫਸਲਜਾਕ੍ਰੇਮੇਂਪਹਲੇਰੋਜਏਕਪਤਾ
 ਦੂਸਰੇਰੋਜਤੇਤਪਤਾਤੀਸਰੇਰੋਜਦੋਪਤੇਚੌਥੇਰੋਜਫਾਈਪਤੇਪਾਂਚ
 ਵੇਰੋਜਤੀਨਪਤੇਪਸਚਾਈਸਰੋਜਤਕਹਰੋਜਤੀਨਪਤੇਖਾਵੇਂ॥
 ਖਾਂਸੀਵਦਮਾਵਗੈਰਸਬਦਰਹੋਜਾਵੇਂਗਾਏਕਨਤੁਰਸੀਔਰਸੀ
 ਰਨੀਔਰਰੋਗਨਜੇਪਰਹੋਜਕਰੇਂ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਦਮਾਹਕੋਮੁਫੀ
 ਰਹੈਰੇਓਦਗੀਨੀਏਲੁਆਸੁਹਾਗਾਸਬਕੋਬਰਾਬਰਪੀਸਕਰਸੀਕ

ਕਸੈ ਵਡੀ ਮੇਮਿਕਦਾਰ ਚਨੇ ਕੇ ਗੋਲੀ ਬਾਂਧੇ ਸੁਬਹ ਵਸਾਮ ਏਕ ਏਕ
ਖਿਲਾਵੇਂ ਗਿਜਾ ਕਬੂਤਰ ਕਾ ਗੋਸਤ ਔਰ ਮਿਸਲ ਉਸ ਕੇ ਖਾਵੇਂ

ਦੀਗਰ ॥ ਰਰਚਰਾ ਬਜਾਏ ਤੰਬਾਕੂ ਹੁਕਾ ਮੇਂ ਰਖ ਕਰ ਖੀ
ਚੇਂ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਅਲਸੀ ਬਾਰੀਕ ਕਰ ਕੇ ਦੋਰੇ ਦਸ ਹੰਦ ਯਾਉ
ਆਮ ਮਿਸਰੀ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕਰ ਖਾਵੇਂ ਯਾ ਤੀਨ ਤੋਲੇ ਅਲਸੀ ਨਿ ਆਮ ਮਿਸਰੀ
ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕਰ ਕੇ ਖਿਲਾਵੇਂ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਸਿਪੀ ਕੋ ਜਲਾ ਕਰ
ਸੀਰਹ ਅਦਰਕ ਮੇਂ ਪੀਜੇ ਔਰ ਮਿਕਦਾਰ ਚਨੇ ਕੇ ਗੋਲੀ ਬਾਂਧ ਕਰ ਖਿ
ਲਾਵੇਂ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਦਰਖਤ ਪਿਆ ਬਾਂਸ ਖਾਚ ਦਾਰ ਔਰ
ਜੜ੍ਹ ਔਰ ਪਤੀਲਾ ਕਰ ਸਾਏ ਮੇਂ ਖੁਸ਼ਕ ਕਰੇ ਔਰ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਰਖ
ਛੋੜੇਂ ਹਰ ਸੁਬਹ ਕੋ ਹਥੇ ਲੀਭ ਰਖਾਵੇਂ ਜੀਕ ਔਰ ਖਾਂਸੀ ਦਫ ਹੋ ਗੀ

ਦੀਗਰ ॥ ਬਰਮ ਰਾਕਸ ਸਾਇ ਮੇਂ ਖੁਸ਼ਕ ਕਰ ਕੇ ਪੀਸ ਕੇ
ਰਖ ਛੋੜੇਂ ਔਰ ਮਿਕਦਾਰ ਆਦਹ ਮਾਜਾ ਯਾ ਕਮ ਵਜ਼ਿਆਦਾ ਮੁਆ
ਫਿਕ ਮਿਜਾਜ ਕੇ ਗੁੜ੍ਹ ਮੇਂ ਦੇਵੇਂ ਬਲਗਮ ਕਟ ਕਰ ਬਾਹਰ ਆਵੇਗਾ
ਜਾਨ ਨਾ ਚਾਹੀਏ ਕਿਵੇਂ ਮਜ਼ਕੂਰ ਕੋ ਗੁੜ੍ਹ ਮੇਂ ਰਖ ਕਰ ਗੋਲੀ ਬਨਾ
ਵੇਂ ਰੋਜ ਖਾਵੇਂ ॥

ਦੀਗਰ

॥ ਏਲੁਆ ਮਿਰਚ ਦੋਨੋ ਬਰਾਬਰ ਲੋਕੋਰ
ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਅਦਰਕ ਕੇ ਸੀਰੇ ਸੇ ਮਿਲਾ ਕਰ ਮਿਕਦਾਰ ਕਾ ਲੀਮਿਰ
ਚ ਕੇ ਗੋਲੀ ਬਾਂਧੇਂ ਹਰ ਸੁਬਹ ਏਕ ਗੋਲੀ ਖਾਵੇਂ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਨੀ
ਲਾ ਬੋਥਾ ਏਕ ਮਾਜਾ ਗੁੜ੍ਹ ਮੇਂ ਗੋਲੀ ਬਾਂਧ ਕਰ ਨਿਗਲ ਜਾਵੇਂ ਅਗਰ ਜ
ਰੂਰਤ ਜਨੇਂ ਤੋ ਉਸ ਪਰ ਬੋਝ ਪਾਨੀ ਪੀਵੇਂ ਸਾਤ ਰੋਜ ਤਕ ਇਸ ਦਵਾ ਕੋ
ਖਾਵੇਂ ਤੀਨ ਰੋਜ ਤਕ ਗਰਮੀ ਔਰ ਬੇਕਰਾਰੀ ਔਰ ਦਸਤ ਔਰ ਕੋਹੋ
ਤੀਹ ਪਸ ਚਾਹੀਏ ਕਿਜੇ ਸਖਸ ਇਸ ਦਵਾ ਕੋ ਖਾਵੇਂ ਹੁਲਾਸ ਹੁ
ਬੇਕਰਾਰੀ ਕੋ ਸੀਭਾ ਲੇ ਔਰ ਜਿਸ ਵਕਤ ਕਿਜਿਆ ਦਤੀ ਕੋ ਔਰ
ਦਸਤ ਸੇ ਬੇਕਰਾਰ ਬਹੁਤ ਹੋਵੇ ਉਸ ਵਕਤ ਖਿਚੜੀ ਮੱਗ ਚਾਵਲ

੪੪
 ੬੧
 ਕੀ ਬਹੁਤ ਘੀਕੇ ਹਮਰਾ ਖਾਵੇ ਬਾਦਤੀ ਨਰੋ ਜਕੇ ਕਿਸੀ ਤਰਹ ਕੀ ਬੇਕ
 ਰਾਹੀ ਨਹੋ ਗੀ ਅਗਰ ਜੀਕ ਬੀਸ ਬਰਸ ਕਾ ਹੋ ਗਾ ਤੇ ਜਾਤਾ ਰਹੇ
 ਗਾ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਬੜੀ ਕਰਾਈ ਕੀ ਜੜਕੇ ਟੁਕੜੇ ਟੁਕੜੇ ਕ
 ਰਕੇ ਪਾਉ ਸੇਰ ਪਾਫੀ ਮੇਜੋ ਸਕਰੇ ਜਿਸ ਵਕਤ ਤਮਾਮ ਪਾਨੀ ਜਲਾ
 ਰ ਮਿਕਦਾ ਪਿਆਲਾ ਹਵਾ ਖੋਰੀ ਕੇ ਰਹੇ ਉਸ ਵਕਤ ਉਤਾਰ ਲੇਵੇਂ ਔਰ
 ਹਿਲਾਏ ਪੀਵੇਂ ਜੀਕ ਔਰ ਖਾਂਸੀ ਦੁਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ॥ ਦੀਗਰ
 ॥ ਬਕਰੀ ਕੀ ਗਰਦਨ ਕੀ ਰੁਝ ਬੀਕ ਰੋਗ ਨ ਔਰ ਰੋਗ ਨ ਚੰਬੇਲੀ
 ਛਾ ਲੇ ਕਰ ਆਗ ਪਰ ਜੋ ਸਕਰੇ ਤਾਂ ਖੋਲਤਾ ਹੈ ਪਸ ਉਪਰ
 ਸੀਨੇ ਕੇ ਮਲੇ ਔਰ ਸੀਨੇ ਕੇ ਨਰਮ ਕਰੇ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਕਿ ਇੱਖਲਤ
 ਕਸੀਫ ਨਰਮ ਹੋ ਕਰ ਖਾਂਸੀ ਕੇ ਸਾਬ ਬਾਹਰ ਆਵੇਂ॥ ਦੀਗਰ
 ॥ ਖਾਕ ਜੰਗਲੀ ਕਬੂਤਰ ਕੀ ਹੜੀਓਂ ਕੀ ਮਿਕਦਾਰ ਦੋਰਤੀ
 ਹਮਰਾ ਪਾਲ ਕੇ ਖਾਵੇ ਜੀਕ ਦੂਰ ਹੋਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਦਰ
 ਖਤ ਚਰਚਰਾ ਕਾ ਨਿਮਕ ਬੋਝਾ ਬੋਝਾ ਦੇਵੇਂ ਸੀਨੇ ਸੇ ਬਲਗਮ ਕੋ ਦੂ
 ਰ ਕਰਤਾ ਹੈ ਔਰ ਜੀਕ ਔਰ ਖਾਂਸੀ ਦੁਰ ਹੋਤੀ ਹੈ ਔਰ ਤਰੀਕਾ ਦ
 ਰ ਖਤੋਂ ਸੇ ਨਿਮਕ ਨੇ ਕਾਲ ਨੇ ਕ ਮੁਕਦਮਾ ਮੇਂ ਮਜ਼ਕੂਰ ਹੂਆ ਔਰ ਖ
 ਕ ਬੋਹੜ ਕੀ ਸਬ ਖਾਕੇ ਸੇ ਬੋਹਤ ਰਹੇ ਔਰ ਯਹ ਭੀ ਹੋ ਸਕਤਾ ਹੈ ਖਾ
 ਕ ਬੋਹੜ ਔਰ ਚਰਚਰਾ ਕੀ ਦੋਨੋ ਬਾਹਮ ਮਿਲਾ ਕਰ ਦੇਵੇਂ॥
 ਦੀਗਰ ॥ ਪੁਰਾਨੀ ਖਾਂਸੀ ਕੋ ਦੂਰ ਕਰਤੀ ਹੈ ਔਰ ਬਲਗਮ ਕੋ
 ਸੀਨੇ ਸੇ ਬਤਰੀ ਕਕੈ ਕੇ ਦਫਾ ਕਰਤੀ ਹੈ- ਭਟ ਕਰਾਈ ਕੋ ਦੋ ਟੁਕਰੇ ਕ
 ਰੇ ਏਕ ਟੁਕੜਾ ਨਿਮਕ ਮਿਲਾ ਕਰ ਖਾ ਜਵੇ ਪਿਸਤੇ ਕਾਫੂਲ ਮੁੰਹ ਮੇਂ
 ਰਖੋ ਮਗਜ਼ ਤੁਖਮ ਮੈਂਡਾ ਫਲ ਪੀਸ ਕੇ ਏਕ ਮਾਸਾ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਖਾਵੇਂ॥
 ਦੀਗਰ ॥ ਮਗਜ਼ ਘੀ ਕਵਾਰ ਦਸ ਸੇਰ ਜਵਾਇਨ ਪਾਉ ਸੇ
 ਰ ਪਹਲੇ ਮਗਜ਼ ਘੇਉ ਭੁਵਾਰ ਕੋ ਮਟੀ ਕੇ ਬਰਤਨ ਮੇਂ ਬਛਾਵੇ ਫਿਰ
 ਉਸ ਪਰ ਜਵਾਇਨ ਬਛਾਵੇਂ ਇਸ ਤਰਹ ਤੈ ਬਤੈ ਰਖੋ ਪਸ ਸਰਪੋਸ
 ਖੀਦ ਕਰ ਕੇ ਮਾਸ ਕੇ ਆਟੇ ਸੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬੰਦ ਕਰੇ ਆਠ ਪਹਰ ਤਕ ਨੀਰੇ

ਉਸਕੇ ਨਰਮ ਆਂਚ ਕਰੋ ਬਾਰ ਸਰਦ ਕਰਕੇ ਪੀਕੁ ਵਾਰ ਔਰ ਜਵਾਇ ੫੫
ਨ ਕੋ ਸਾਇ ਮੇਂ ਖੁਸ਼ ਕਰਕੇ ਏਕ ਮਾਸ ਹਰ ਰੋਜ ਖਾਵੇ ਖਾਣ ਤ ਗਲ ੦੦
ਜ ਸੀਨੇ ਸੇਬਾ ਹਰ ਕਰਤਾ ਹੈ ਔਰ ਕਬਜ਼ ਕੋ ਭੀ ਦਫਾ ਕਰਤਾ ਹੈ॥

ਦੀਗਰ ॥ ਚੂਹੇ ਕਾ ਪਿਤਾ ਗੁੜ੍ਹ ਮੇਂ ਲਪੇਟ ਕੇ ਖਿਲਾਵੇ ਦੌਤੀ ਨ
ਰੋਜ ਮੇਂ ਜੀਕ ਦਫਾ ਹੋਵੇ ਅਗਰ ਜੰਗਲੀ ਚੂਹਾ ਹੋਤੋ ਬੇਹਤਰ ਹੈ ਔਰ
ਕਬਲ ਦਵਾ ਕੇ ਖਾਨੇ ਕੇ ਬਦ ਪਰ ਹੋ ਜੀ ਖੁਬ ਕਰੇਂਤਾ ਮਰਜ ਖੁਬ ਜਿ
ਆਦਹ ਹੋ ਬਾਰ ਉਸਕੇ ਦੂਸਰੇ ਰੋਜ ਦਵਾ ਸੁਰੂ ਕਰੇਂ ਗਜਾ ਸਤ ਰੋਜ ਤ
ਕਗੇ ਹੂੰ ਕੀ ਰੋਟੀ ਖੁਸ਼ ਕ ਬੇਨਿਮ ਕ ਖਿਲਾਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਜੀ

ਕੁਲ ਨਫਸ ਯਾਨੇ ਤੰਗੀ ਦਮ ਕੋ ਮੁਢੀ ਦ ਹੈ ਮਕੜੀ ਕਾ ਜਾਲਾ ਅੰਡੇ
ਵਗੈਰਾ ਸੇ ਪਕ ਕਰਕੇ ਗੁੜ੍ਹ ਮੇਂ ਗੋਲੀ ਬਾਂਧ ਕਰ ਖਾਵੇ ਲੋਕ ਨ ਗਰਮੀ
ਬਹੁਤ ਕਰੇਗਾ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਜੀ ਕੁਲ ਨਫਸ ਯਾ ਖਾਂਸੀ ਪੁਰ ੦
ਨੀਜੋ ਕਿਸੀ ਦਵਾ ਸੇ ਨ ਜਾਤੀ ਹੋ ਫਾਇਦਾ ਕਰਤੀ ਹੈ ਦਰਖਤ ਅਨ ਕੋਲ
ਕੇ ਅੰਦਰ ਕੀ ਛਾਲ ਗਈ ਤਿਲ ਲਹਸਨ ਪੁਰਾਨ ਗੁੜ੍ਹ ਹਰ ਏਕ ਡੇਰ
ਤੇਲਾ ਲੋਕਰ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕਰ ਗੋਲੀ ਬਾਂਧੇ ਏਕ ਗੋਲੀ ਖਿਲਾਵੇ ਕੋ ਬਹੁਤ
ਆਵੇਗੀ ਔਰ ਆਖਰ ਕੋ ਮੇਂ ਬਲਗ ਮਗਲੀ ਜਲੰਧਾ ਮਿਸਲ ਲ
ਪਕਲੀ ਕੋ ਨਿਕਲੇਗਾ ਏਕ ਪਹਿਰਤ ਕ ਕੈ ਜਰੀਰ ਹੋਗੀ ਫਿਰ ਬੇੜੇ
ਅਰਸੇਤ ਕ ਠਹਰ ਠਹਰ ਕੇ ਕੋ ਆਵੇਗੀ ਸ਼ਾਮ ਕੋ ਬਿਲਕੁਲ ਮੌਕੂਫ
ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਚੌਥੇ ਰੋਜ ਕ ਮਜ਼ਰੀ ਔਰ ਹਰ ਰਤ ਔਰ ਪੇਟ ਕਾ ਦਰਦ
ਬਹੁਤ ਔਰ ਪਿਆਸ ਸਿਦਤ ਸੇ ਹੋਗੀ ਪਾਂਚ ਵੇਂ ਰੋਜ ਕਰੀ ਬਹਲਾ ਕਤ
ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਗਰ ਬਚ ਗਿਆ ਤੇ ਸੇਹਤ ਹੈ ਅਗਰ ਮਰ ਗਿਆ ਮਰ
ਗਿਆ ਗਜਾ ਸਤ ਰੋਜ ਤ ਕਚਨੇ ਕੀ ਰੋਟੀ ਬੇਨਿਮ ਕ ਵ ਬੇਰੋਂ ਗਨ ਖਾਵੇ
ਫਿਰ ਚੌਦਹ ਰੋਜ ਤ ਕ ਖਿਚੜੀ ਕ ਮਨਿਮ ਕ ਵ ਬੇਨਿਮ ਕ ਖਾਵੇ॥

ਦੀਗਰ ॥ ਪੋਸਤ ਅਨਾਰ ਕੋ ਜਲਾ ਕਰ ਹੜ੍ਹ ਔਰ ਨਿਮਕ
ਔਰ ਪੀਪਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਗੋਲੀ ਬਾਂਧ ਕਰ ਮੁੰਹ ਮੇਂ ਰਖੇ ਔਰ ਪਾਨੀ ਚਿ
ਸੰਕਾ ਨਿਗਲ ਜਾਵੇ ਖਾਂਸੀ ਟੁਰ ਹੋਗੀ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਈਸ ਪਰੋ

ਲਹਰਸੁਬਹੁ ਹਥੇਲੀਭਰ ਖਾਵੇਂ ਇਸੀਕਰ ਸਾਮਕੋਭੀ ਖਾਵੇ।
 ਬਹੁਤ ਦਿਨੋਤਕ ਜੀਕ ਬੀਸਬਰਸਕੀ ਦਫਾ ਹੋਗੀ ਚੁਨਾਚੇ ਏਕਮ
 ਹੀਨੇ ਮੇਂਕਮੀ ਜਾਹਰ ਹੋਵੇਗੀ ਰਚਰ ਮਹੀਨੇ ਮੇਂ ਮਰਜ ਬਿਲਕੁਲ
 ਜਾਤਾਰਹੇਗਾ ਫਿਰ ਇਤਿਆਤਾਨ ਏਕਦੋ ਸਾਲਤਕ ਇਸਤਿਆਲ
 ਕਰੇਂ। ਈਗਰ ॥ ਮਿਰਚ ਸਿਆਹ ਸਜੀ ਭੂਨੀ ਹੁਈ ਚੂਨ
 ਪੇਸਤ ਦੂਰ ਕੀਆ ਹੁਆ ਸਬਕੋ ਬਰਾਬਰ ਕੁਟ ਪੀਸਕੇ ਸੀਰਹ
 ਅਦਰਕ ਮੇਂ ਗੋਲੀ ਬਾਂਧੇ ਔਰ ਖਾਵੇਂ ਖਾਂਸੀਕੋ ਮੁਫੀਦ ਹੈ।
 ਈਗਰ ॥ ਜੀਕਿਲ ਨਫਸਕੋ ਫਾਇਦਾ ਕਰਤੀ ਹੈ ਸੁਹਾਗਾ ਬਿ
 ਰਿਆਨ ਏਕਤੋਲਾ ਬਾਰੀਕ ਕਰਕੇ ਚਰਤੋਲੇ ਸਹਦ ਮੇਂ ਮਿਲਾਵੇਂ ਸੇ
 ਤੇ ਵਕਤ ਦੋਤੀ ਨਉਂਗਲੀ ਖਾਵੇਂ ਦੋਤੀ ਨਰੋਜ ਮੇਂ ਸੇਹਤ ਹੋਗੀ।
 ਈਗਰ ॥ ਬਾਰਹ ਸਿੰਘ ਜਲਾ ਹੁਆ ਕਿ ਸੁਫੈਦ ਹੋਗਿਆ ਹੈ
 ਏਕਮਾਜਾ ਪੀਸਕਰ ਸਹਦ ਸੇ ਗੋਲੀ ਬਾਂਧਕਰ ਖਾਵੇਂ ਦੂਸਰੇ ਰੋਜ
 ਦੋਮਾਜੇ ਇਸੀਤਰਹ ਹਰ ਰੋਜ ਏਕਮਾਜਾ ਬੜ੍ਹਤੇ ਜਵੇਂ ਏਕਤੋਲਾਤ
 ਕ ਅਗਰ ਜਿਆਦਾ ਕਰਨੇ ਸੇਹਰਾਤ ਹੋਤੇ ਇਸੀਕਰ ਤਰਕੀ
 ਬਜੇ ਏਕ ਏਕਮਾਜਾ ਕਮਕਰੇਂ। ਈਗਰ ॥ ਛੋਟੇ ਕੜਵੇਕ
 ਦੂਕਾ ਗੁਦਾ ਨਿਕਾਲੇ ਅਜਵਾਇਨ ਸਜੀ ਨਿਮਕ ਸੰਗ ਸਬਕੋ ਬਰਾ
 ਬਰਲੇ ਕਰਕੇ ਮਜਕੂਰ ਮੇਂ ਭਰੇਂ ਫਿਰ ਮਗਜ ਮਜਕੂਰਕੇ ਭਰਕ
 ਰ ਸਰਪੋਸ਼ ਕਰੇਂ ਗੁਲ ਹਿਕਮਤ ਕਰਕੇ ਆਗਮੇਂ ਜਲਾਵੇਂ ਕਿਤਮਾ
 ਮਕਦੂਜਲ ਜਵੇਂ ਬਾਦ ਜਲੀ ਹੁਈ ਦਵਾਕੇ ਨਿਕਾਲ ਕਰ ਰੋਜ ਏਕ
 ਦੁਰਕੀ ਖਿਲਾਵੇਂ। ਈਗਰ ॥ ਦੋਮਾਜੇ ਬੋਹੜਕਾ ਦੂਪਾਏ
 ਮੇਂ ਮਿਲਾਕਰ ਉਸਕੀ ਟਿਕੀਆ ਬਨਾਵੇਂ ਔਰ ਭੂਨੇਂ ਔਰ ਵਕਤ ਖਾਨੇ
 ਕੇਤੀ ਨਰੋਜ ਕਿਬਲ ਨਰਮ ਗਿਜਾ ਦੇਵੇਂ ਚੌਥੇ ਰੋਜ ਆਧਾ। ਇਸ
 ਦਵਾਕਾ ਮਰਦ ਜਵਾਨ ਸਾਹਿਬਕੁ ਬਤਕੇ ਖਿਲਾਵੇਂ ਜਬ ਕਿਸਤ ਦ
 ਸਤ ਆਵੇਂ ਦਹੀ ਔਰ ਖੁਸਕ ਦੇਵੇਂ ਅਗਰ ਉਸਜੇ ਭੀ ਮੌਕਾ ਨਹੀ
 ਤੇ ਦਹੀ ਖੁਸਕ ਜਿਆਦਾ ਹੁਲਾਵੇਂ ਬਾਦ ਨਿਸਫ ਦਵਾ ਬਾਕੀਕੋ ਭੀ

ਖਿਲਾਵੇਂ ਤੀਨ ਰੋਜ਼ ਤਕ ਜੋਰੁ ਆਕ ਬੁਤਰ ਕਾ ਖੁਸਕੇ ਕੋਹ ਮਰਾਹ ਖਿ
 ਲਾਵੇਂ ਪਾਂਚ ਫੈਰੋਜ਼ ਗਜ਼ਾਨ ਰਾਮ ਦੇਵੇਂ ਦਰਮਿਆਨ ਦਵਾਖਾਨੇ ਕੇ ਚੀ
 ਦੋਰੋਜ ਪਰਹੇਜ਼ ਹਵਾ ਸੇਲਾਜ਼ ਮਦੈ ਯਾਨੇ ਮਹਾਨੁਜ ਪਰ ਮੇਬੇਠੋਂ
 ਬਹੁਤ ਆਦਮੀ ਇਸ ਦਵਾਸੇ ਮਰਜ਼ ਜੀ ਕੁਲ ਨਫ਼ਾਸ ਵਲੇ ਅਛੇਰੇ
 ਗਏ ਅਲਾਕੀ ਮਦਦ ਜੋ। ਦੀਗਰ ਖਾਂਸੀ ਯਾ ਜੀ ਕੁਕਿ ਬਸ
 ਬਬੁ ਨਜਲੇ ਯਾਰਤੂ ਬਤ ਕੇ ਹੋ ਨਫ਼ਾ ਕਰਤੀ ਹੈ ਅਗਰ ਮਾਦਹ ਬ
 ਹੁਤ ਹੈ ਪਹਲੇ ਪਾਕ ਕਰ ਲੇਵੇ ਕਿ ਨਜਲਾ ਮੇਕੈ ਹੋ ਨਾ ਬਾਇਸ ਅਛਤ
 ਕਹੇਤ ਹੈ ॥ ਅਜਵਾਇਨ ਸੁਫੈਦ ਦੇ ਹਿਸਾ ਅਛਤੂਨ ਏਕ ਹਿਸ
 ਖੀਵਾਨਾ ਕੇ ਲੁਆਬ ਮੇਂ ਪੀਸ ਕਰ ਮਿਕਦਾਰ ਬਾਜਰਾ ਕੋ ਗੋਲੀ ਬਾਧੇਂ
 ਵਕਤ ਸੇਨੇਕੇ ਏਕ ਗੋਲੀ ਖਿਲਾਵੇਂ ਮੁਆਫਿਕ ਕੁਵਤ ਔਰਤ ਬੀਅਤ
 ਮਰੀਜ਼ ਕੇ। ਦੀਗਰ ਕਿ ਜੀਕ ਔਰ ਪੁਰਾਨੀ ਖਾਂਸੀ ਕੋ ਫਾਇ
 ਵੇਵੇ ਮਨਕੁਲਾ ਕਰਾਬ ਦੀਨ ਮਾਸੂਮੀ ਜੇ ਹੈ - ਸਹਮ ਹਿਨ ਜਲ ਭੰਗਰ
 ਮਿਰਚ ਸਿਆਹ ਦੇਵਦਾਰ ਗੰਧਕ ਸਾਫ਼ ਕੀ ਹੁਈ ਸੋਠ ਸਬਕੇ ਬਰਾ
 ਬਰ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਸਫ਼ੂਫ਼ ਕਰੇ ਏਕ ਦਰਮ ਹਮਰਾਹ ਸਹਦਕੇ ਪਾਨ
 ਕੇ ਦੇਵੇ। ਦੀਗਰ ਸਰਦ ਖਾਂਸੀ ਕੋ ਫਾਇਦਾ ਦੇਵੇ ॥ ਲੋਂਗ
 ਨਿਮਕ ਸਾਂਬਰ ਸਬ ਏਕ ਤੋਲਾ ਲੇਕਰ ਆਧਾ ਹਰ ਏਕ ਸੇ ਬਿਰਿਆਨ
 ਕਰਕੇ ਸਬਕੇ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਪਾਂਚ ਸਾਤ ਹਿਸਾ ਕਰੇ ਯਾ ਏਕ ਹਿਸਾ ਪਾ
 ਨੀ ਕੋਹ ਮਰਾਹ ਸੁਬਹ ਕੇ ਖਾਵੇਂ। ਦੀਗਰ ਖਾਂਸੀ ਖੁਸਕਵਤ
 ਰਜੇ ਕਿਹਵਾ ਏਨਾ ਪਾਕ ਸੇ ਹੋਤੀ ਹੈ ਬਗੈਰ ਨਜਲਾ ਕੇ ਕੈ ਔਰ ਜਹ
 ਫਲਾਤੀ ਹੈ ਔਰ ਬਾਇਸ ਹਿਲਾਕੀ ਬਚੇ ਔਰ ਬੜੇ ਗੀ ਹੋਤੀ ਹੈ ਯਹ
 ਦਵਾ ਫਾਇਦਾ ਕਰਤੀ ਹੈ ॥ ਮੁਲ ਠੀਛੀ ਲੀ ਹੁਈ ਨੈ ਮਾਸੇ ਸ
 ਪਿਸਤਾਨ ਤੀਨ ਦਾਨਾ ਪੋਸਤ ਸਾਢੇ ਤੀਨ ਮਾਸੇ ਨਿਸਾਸਤ ਹ ਸਾਤ ਮਾ
 ਸੇ ਸੋਠ ਸਾਢੇ ਤੀਨ ਮਾਸੇ ਸਕਰਦ ਸਦਿਰ ਮਾਯਾਨੇ ਤੀਨ ਦਰਮ ਸ
 ਬਕੇ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਆਧ ਸੇਰ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਡਾਲ ਕਰ ਰਾਤ ਭਰਤਰ
 ਰਖੇ ਸੁਬਹ ਕੇ ਜੋ ਸਕਰੇ ਜਬ ਕਿਛੇ ਡਪ ਖਿ ਪਾਨੀ ਰਹ ਜਾਏ ਛਾਨ

੫੭
 ੪੮

ਕਰਮਿਸਰੀ ਔਰ ਨਿਸ਼ਾਸਤਾ ਦਾਖਲ ਕਰਕੇ ਮਿਸਲ ਹਰੀ ਕ੍ਰਮ ਪਕਾਵੇ
ਬਾਦ ਸੋਠ ਪੀਸੀ ਹਈ ਮਿਲਾਕਰ ਨੀਮਗਰਮ ਮਿਸਲ ਕੁਵਾ ਕੇ ਪੀ
ਵੇਤੀ ਨ ਰੋਜਤ ਕਰਿ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਖਾਂਸੀ ਹੋ ਗੀ ਦਫ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਅ
ਗਰਮ ਹੀ ਜਬ ਚ ਹੋਵੇ ਮੁਆਫਿਕ ਉਸ ਕੇ ਦੇਵੇ। ਦੀਗਰ

ਜੀਕ ਔਰ ਖਾਂਸੀ ਬਲਗਾ ਮੀ ਕੋ ਮੁਫੀਦ ਹੈ ਔਰ ਹਮਰਾਹ ਖਾਂਸੀ
ਕੇ ਮਾਦ ਹਸੀਨਾ ਜੇ ਲਾਤੀ ਹੈ ॥ ਫਟਕਰੀ ਪੀਪਲ ਹਰਏ ਕਏ
ਕਤੋਲਾ ਲੇਵੇ ਪਹਲੇ ਫਟਕਰੀ ਕੋ ਭੂਨ ਲੇਵੇ ਪੀਪਲ ਕੋ ਭੀਸਾ ਬਉਸ
ਕੇ ਮਿਲਾ ਲੇਵੇ ਤਾ ਯਹ ਭੀ ਪਕਜਾਵੇ ਜਿਸ ਵਕਤ ਫਟਕਰੀ ਪਕ
ਜਾਵੇ ਉਤਾਰ ਕਰ ਬਾਰੀਕ ਕਰਕੇ ਨੌ ਪੁਰੀਆ ਬਾਧੇ ਮੁਆਫਿਕ ਜ
ਭੂਰਤ ਕੇ ਜੋ ਮੁਨਾਸਬ ਹੈ ਔਰ ਏਕ ਪੁਰੀਆ ਖਲਾਨੇ ਜੇ ਕਫ ਬਹੁਤ
ਆਤਾ ਹੈ ਔਰ ਖਾਂਸੀ ਔਰ ਜੀਕ ਪੁਰਾਨੀ ਕੋ ਬਹੁਤ ਮੁਫੀਦ ਹੈ ਲੇਕ
ਨਤ ਬੀਬੋਨੇ ਫਟਕਰੀ ਕੇ ਖਿਲਾਨੇ ਮੇਂ ਕਮ ਇਜਾਜਤ ਦੀ ਹੈ ਹਕਯ
ਹ ਹੈ ਜਬਤ ਕ ਦੂਸਰੀ ਦਵਾ ਜੇ ਮਤਲਬ ਬਰਾਦੇ ਫਟਕਰੀ ਕੋ ਇਸ
ਤਿਮਾਲ ਨ ਕਰੇ ਔਰ ਵਕਤ ਜਿਆਦਤੀ ਰਤੁ ਬਤ ਕੇ ਦੇਨਾ ਦੁਸਤਤ ਹੈ
ਕਿਉਂਕਿ ਯਹ ਖੁਸ਼ਕ ਹੈ ਖੁਸ਼ਕੀ ਸੀਨੇ ਕੋ ਮੁਫੀਦ ਹੈ ਗੀ। ਫਸ
ਲ ਦੂਪ ਕੇ ਜਿਆਦਾ ਕਰਨੇ ਵਾਲੀ ਦਵਾ ਓ ਕੇ ਬਿਆਨ ਮੇਂ ॥ ਨਿਮ

ਕਸੀ ਗਜੀਰਾ ਜੁਫੈਦ ਦਾਨਾ ਇਲਾਇਚੀ ਬੜੀ ਪੀਪਲ ਹਰਏ ਕਸਾਫੇ
ਤੀਨ ਮਾਸੇ ਕੂਰ ਪੀਸ ਕੇ ਪਿਆਲਾ ਭਰ ਗਾਏ ਕੇ ਦਹੀ ਮੇ ਮਿਲਾ ਕੇ ਹਰ
ਸੁਬਹ ਏਕ ਹਫਤੇ ਤਕ ਖਵੇ ਦੂਪ ਜਿਆਦਾ ਹੋਗਾ। ਦੀਗਰ

॥ ਜੁਫੈਦ ਜੀਰਾ ਲੋਲਾ ਬਰੰਜ ਸਾਠੀ ਹਰਏ ਕਸਾਤਾ ਮਾਸੇ ਕੂਰ ਪੀ
ਸਕੇ ਗਾਏ ਕੇ ਦੂਪ ਮੇਂ ਹਕੀਰਹ ਪਕਾਕਰ ਖਿਲਾਵੇ ਦੂਪ ਜਿਆਦਾ ਹੋਗਾ
॥ ਦੀਗਰ ॥ ਗੁਰਚ ਗਾਏ ਕੇ ਦੂਪ ਮੇਂ ਜੇ ਸੁਕਰੇ ਔਰ ਗਾਏ ਕ

ਪੀ ਮਿਲਾਕਰ ਖਾਵੇ ਜਨ ਨ ਚਾਹੀਏ ਕਿ ਜੋ ਦਵਾ ਮਨੀ ਜਿਆਦਾ ਕਰਤੀ
ਪੈਵ ਗੀ ਦੁਰਤੀ ਜਿਆਦਾ ਕਰਤੀ ਹੈ। ਫਸਲ ਦੂਪ ਕੇ ਕਮ ਕਰਨੇ
ਮੇਂ ॥ ਆਟ ਗੇਹੂੰ ਔਰ ਬਾਕਲਾ ਕੇ ਹਮਰਾਹ ਪਾਨੀ ਵਧੀ ਮਿਲਾ

ਕਰ ਔਰਤ ਕੀ ਛਾਤੀ ਪਰ ਜਮਾ ਦਕਰੇ ਅਗਰ ਗਰਮ ਮਿਜਾਜ ਹੋ ਤੇ ੫੯
 ਭੁਆਬਈ ਸਬ ਗੋਲ ਕੋ ਡਿਲਾ ਕਰੇ॥ ਫਜਲ ਛਾਤੀ ਕੋ ਛੋਟਾ ਕਰ ੦੧
 ਨੇ ਔਰ ਸਖਤ ਕਰੇ ਔਰ ਖੜੀ ਰਖੇ ਕੀਤ ਦਬੀਰ ਮੇ॥ ਜੇ ਔਰ
 ਤ ਕਿ ਅਵਲ ਉਸ ਕੋ ਹੈ ਜੁ ਹੈ ਵਰੁ ਖੂਨ ਲੇ ਕਰ ਛਾਤੀ ਪਰ ਮਲੇ ਛਾਤੀ ਅੰ
 ਉਸੀ ਤਰਹ ਰਹੇਗੀ॥ ਦੀਗਰ ਲਟਕੀ ਹਈ ਛਾਤੀ ਕੋ ਖੜ ਰਖੇ॥
 ॥ ਗੰਜਾਈ ਬੜੀ ਕਿ ਬਰਸਾਤ ਮੇ ਹੋਤੀ ਹੈ ਚਾਈ ਸ ਅਦਰ ਏਕ ਬਰ
 ਤਨ ਮੇ ਰਖੇ ਅਧ ਜੇਰ ਨਿਮਕ ਉਸ ਮੇ ਡਾਲੇ ਇਤ ਨੇ ਅਰਜੇ ਤਕ ਕਿ
 ਨਿਮਕ ਔਰ ਗੰਜਾਈ ਏਕ ਹੋ ਜਾਵੇ ਫਿਰ ਚਿਕਨੀ ਮਿਟੀ ਮਿਲਾ ਕਰ ਜਾ
 ਤ ਰੋਜ ਛਾਤੀ ਉਪਰ ਜਮਾ ਦਕਰੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਸੰਗਮ ਕਨਾ
 ਤੀ ਸਯਾਨੇ ਰਮਕ ਪਥਰ ਅਸਰੀਧ ਜੀਰਾ ਸੁਫੈਦ ਸਬ ਕੋ ਬਰਾਬਰ
 ਰ ਲੇ ਕਰ ਕੂਰ ਪੀਸ ਕੇ ਚਾਵਣ ਸਾਠੀ ਕੇ ਖਮੀਰ ਕਰ ਕੇ ਛਾਤੀ ਉਪਰ
 ਜਮਾ ਦਕਰੇ ਲੇ ਕਨ ਪਹ ਲੇ ਜਮਾ ਦਕਰੇ ਕੇ ਚੰਦ ਸੁਈ ਚੋਥੇ ਕਿ ਕੁ
 ਛੋਥੇ ਖੂਨ ਨਿਕਲ ਆਵੇ ਜਮਾ ਦਕਰ ਕੇ ਛਾਤੀ ਉਪਰ ਮਜਬੂਤ ਬਾਂਧੇ
 ਔਰ ਚਾਹੀਏ ਕਿ ਦਿਨ ਰਾਤ ਮੇ ਦੋਤੀ ਨ ਮਰਤ ਬਾਦਵਾ ਮਜ਼ਕੂਰ ਜਮ
 ਦਕਰੇ ਯਾਨੇ ਸੁਬਹ ਕੋ ਦੋ ਪਹਰ ਕੋ ਔਰ ਜੇ ਤੇ ਵਕਤ ਔਰ ਸੁਈ ਕਾਰੇ
 ਬਨਾ ਏਕ ਮਰਤ ਬਾ ਕਾਫੀ ਹੈ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਦਾਰਦੀਨੀ ਗੋਦ
 ਕਬਰਕਾ ਸਬ ਕੋ ਬਰਾਬਰ ਲੇ ਕਰ ਪੀਸ ਕੇ ਗਾਇਕ ਮਸਕਹ ਮਿਲ
 ਕਰ ਜਮਾ ਦਕਰੇ ਚੰਦ ਮਰਤ ਬਾ ਮੇ ਸਖਤੀ ਆਜਾਵੇ ਗੀਰਾ ਹੀਏ ਕਿ
 ਸੀਨਾ ਬੰਦ ਮਜਬੂਤ ਬਾਂਧ ਰਖੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਪੋਸਤ ਅਨਾਰ
 ਸੀਰੀ ਕਾ ਏਕ ਸੇਰ ਸਰਸੋਂ ਕਾ ਤੇਲ ਤੀਨ ਜੇਰ ਪਾਨੀ ਬੀਜ ਜੇਰ ਸਬ ਕੋ
 ਮਿਲਾ ਕਰ ਜੇਸ ਕਰੇ ਜਬ ਕਿ ਪਾਨੀ ਜਲ ਕਰ ਖਾਲ ਸਰੋਂ ਗਨ ਰਹ
 ਜਾਵੇ ਨੀਮ ਗਰਮ ਚੰਦ ਮਰਤ ਬਾ ਛਾਤੀ ਪਰ ਮਲੇ ਔਰ ਯਹ ਰੋਗ ਨ
 ਸੁਸਤੀ ਜਿ ਕਰ ਕੋਭੀ ਮੁਢੀ ਦਹੈ॥ ਫਜਲ ਜਿਸ ਔਰਤ ਕੀ
 ਛਾਤੀ ਛੋਟੀ ਔਰ ਜਾਹਰ ਨ ਹੋਤੀ ਹੈ ਤੇ ਉਸ ਕੀ ਤਦਬੀਰੇ॥ ਚਰ
 ਬੀਥੇ ਲ ਔਰ ਗਾਏ ਕੀ ਬਰਾਬਰ ਮਿਲਾ ਕਰ ਜੇਸ ਕਰੇ ਔਰ ਨੀਮ ਗ

੬੦ ਰਮਛਾਤੀਪਰਮਲੋਛਾਤੀਜਹਰਹੋਗੀ॥ ਦੀਗਰ ॥ਅਸ
੫੦ ਰੀਦਪੀਪਲਦਾਰਚੀਨੀਸਥਕੋਬਰਾਬਰਲੋਕਰਾਬਰੀਕਕਰਕੇਭੈਂਸ
ਕੇਮਸਕੇਮੇਂਮਿਲਾਕਰਨੀਮਗਰਮਛਾਤੀਪਰਜਮਾਦਕਰੇਂ॥

ਬਾਬਇਮਰਾਜਜਿਗਰਵਤਿਲੀਵਪੀਠਵ
ਪਿਸਲੋਯੋਐਰਦੂਸਰੀਇਮਰਾਜਬਾਰੀ
ਮਾਨੀਦਲਕਵਾਵਫਲਜਵਝੇਲਵਗੈਰਕੇ

ਫਸਲ ਤਸਕੀਨਦੇਨੇਦਰਵੇਂ ਮੇਂ ਦਵਾਈਕਿਸਰਦੀਕੀਦਰਦੇਕੋਤ
ਸਕੀਨਦੇਤੀਪੈ ॥ਲੋਬਾਨਪਾਨੀਕੇਸਾਥਪੀਸਕਰਉਛਾਦਪਰਮ
ਲੋਐਰਆਗਜੇਸੇਕੋਫੋਰਨਦਰਦਫਹੋਗਾ॥ ਦੀਗਰ-
ਏਕਸਖਸਕੋਦੇਹਨੇਜਾਨਬਜਿਗਰਮੇਦਰਦਛਿਤਾਥਾਸੇਰਵਮੇਦ
ਹਪਰਪਹੁੰਛਾਥਾਐਰਬੇਕਰਾਰੀਸੇਰਤਦਿਨਗੁਜਰਤਾਥਾਹਰਚੰਦ
ਵਹਸਖਸਜੁਲਾਬਲੇਤਾਐਰਕੈਕਰਤਾਥਾਮਗਰਕੁਛਨਫਾਨਹੋ
ਤਾਐਰਹਰਹਫਤੇਮੇਂਦੋਤੀਨਮਰਤਬਾਇਸਮਰਜਮੇਂਮੁਬਤਲਾਹੈ
ਤਾਥਾਏਕਫਕੀਰਨੇਕਹਾਕਿ ॥ਅੰਡੇਕੀਸੁਫੈਦੀਜਰਦੀਦੁਰਕ
ਰਕੇਲੋਵੇਂਸਹਦਭੇਡਤੋਲਾਪਿਆਜਕਾਪਾਨੀਭੇਡਤੋਲਾਲੁਆਬਮੇ
ਥੀਕਾਭੇਡਤੋਲਾਮਿਲਾਕਰਪੀਵੇਐਰਗਜਾਰੋਟੀਐਰਦੂਪਪਿਆਜ
ਖਾਵੇਚੰਦਮਰਤਬਾਇਸਦਵਾਕੋਕੀਆਸੇਹਤਪਾਈ॥ ਦੀਗਰ
॥ਚਰਦਾਨਾਕਿਅਕਸਰਇਮਰਾਜਕੋਨਾਫਜਾਹੈਮਲਕੀ

ਗਨੀਤੁਖਮਨਪਨਵਾਛੁਬਾਪਹਰਏਕਤੀਨਅਦਦਤੁਖਮ
ਹਾਲੇਂਹਮਵਜਨਏਕਦਵਾਕੇਦਵਾਮਜ਼ਕੂਰਸੇਸਥਕੋਪਾਕਕਰ
ਕੇਬਾਹਮਮਿਲਾਵੇਂਬਗੈਰਕੂਟਨੇਕੇਨਿਹਾਰਸੁਬਹਕੇਹਥੇਲੀਭਰ
ਖਵੇਂਹਮਰਾਪਾਨੀਕੇਬਗੈਰਚਾਬਨੇਐਰਅਗਰਵਸਤੇਕੁਬਤਥਾ
ਹਕੇਇਸਤਿਮਲਕਰੇਂਤੁਖਮਦੁਰਕਰਕੇਤੀਨਤੁਖਮਕੋਖਾਵੇਂਕਾਫੀ

ਹੈ॥ ਦੀਗਰ ॥ 'ਟਵਕਿ ਮਰਜ ਇਸਤ ਸਕਾ ਕੋ ਮੁਜਰਬ ਹੈ ॥ ੬੧
 ਮਡਵਕਿ ਗਲਾ ਮਸਹੂਰ ਹੈ ਆਟ ਉਸਕਾ ਹਮਰਾਹ ਮਾਤੀ ਕਚਨਾ ॥
 ਰਕੇਖ ਮੀਰ ਕਰਕੇ ਰੋਈ ਬੇਨਿ ਮਕ ਪਕਾ ਕਰ ਸਾਥ ਪੀ ਬਹੁਤ ਕੇਖਾਂ
 ਵੇਂ ਔਰ ਬਜਾਏ ਪਾਨੀ ਕੇ ਹਰਕਾਮ ਮੇਂ ਯਾਨੇ ਨਹਾਨੇ ਔਰ ਵਜੂ ਕਰਨੇ
 ਔਰ ਪੀਨੇ ਮੇਂ ਪਾਨੀ ਕੰ ਚਾਰਕੀ ਪਤੀ ਕਾ ਇਸਤਿ ਮਾਲ ਕਰੇਂ ਦੋਹਰਾ
 ਡੇ ਕੇ ਅਰਜੇ ਮੇਂ ਇਸਦਵਾਕਾ ਅਜਰਤਾ ਮਾਮ ਜਾਹਰ ਹੋਗਾ॥
 ਫਜਲ ਬੀ ਮਾਰੀ ਤਾਬਤਿਲੀ ਮੇਂ ॥ ਦਵਾਕਿ ਤਾਬਤਿਲੀ ਕੋ ਗਲਤੀ
 ਹੈ ਔਰ ਯਹ ਮਰਜ ਤਾਬਤਿਲੀ ਕਾ ਬਹੁਤ ਬੁਰਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਅਰਕਰੀ
 ਧਕ ਆਮਲਾ ਸਾਰ ਕਾ ਮਕਦਾਰ ਚਰਰਤੀ ਕੇ ਗਾਰਾ ਪਾਨੀ ਕੇ ਮਿ
 ਲਾਕੇ ਪੀਵੇਂ ਔਰ ਸੁਰੂ ਏਕਰਤੀ ਜੇਕਰੋਂ ਆਹਿਸਤਹ ਆਹਿਸਤਹ
 ਬਹੁਵੇਂ ਚਰਰਤੀ ਜੇਜਿ ਆਦਹ ਨਕਰੇਂ ਕਿ ਨਿਹਾਇਤ ਦਰਜਾ ਚਰ
 ਰਤੀ ਹੈ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਜਿੰਨ ਪੀ ਪਲਮਿਰਚ ਅੰਬੁਹਲ ਦੀਜ
 ਵਖਾਰ ਚੀਨ ਕਮੀਲਾ ਜਬਕੇ ਬਰਾਬਰ ਪੀਸਕੇ ਸੀਰਾ ਕਵਾਰ ਮੇਂ ਮਿਕ
 ਦਰਜ ਗਲੀ ਬੇਰ ਕੇ ਗੋਲੀ ਬਾਂਧੇ ਏਕ ਗੋਲੀ ਹਰ ਸੁਬਹ ਨਿਹਾਰ ਖਾਵੇ
 ਤਾਬਤਿਲੀ ਕਟ ਜਾਵੇਗੀ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਨੌ ਸਾਦਰ ਸਵਾਦੇ
 ਮਾਜੇ ਹਮਰਾਹ ਪਾਨੀ ਮੂਲੀ ਕੇ ਪੀਵੇਂ ਔਰ ਮੂਲੀ ਔਰ ਤਿਲ ਬਰਾਬਰ
 ਗਰਮ ਕਰਕੇ ਤਿਲੀ ਪਰ ਜਮਾ ਦਕਰੇਂ ਤੀਨ ਰੋਜ ਮੇਂ ਗਲ ਜਾਵੇਗੀ
 ਮੁਜਰਬ ਹੈ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਸੁਹਾਗਾ ਭੂਨਾ ਹੂ ਆਏ ਕਹਿ ਜਾ
 ਰਾਈ ਤੀਨ ਹਿਸਾ ਦੋਨੋ ਬਾਗ਼ ਕਰਕੇ ਥੋੜਾ ਥੋੜਾ ਖਾਵੇਂ ਤਾਬਤਿਲੀ ਦੂ
 ਰ ਹੋਗੀ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਅੰਜੀਰ ਚਰ ਅਦਰ ਸਿਰਕਾ ਮੇਂ ਤਰ
 ਕੀ ਹੂਈ ਹਰ ਸੁਬਹ ਖਾਵੇਂ ਔਰ ਤਾਬਤਿਲੀ ਕੋ ਅੰਗੂਠੇ ਜੇ ਮਲਤੇ ਜਾਵੇ
 ਇਸੀ ਤਰਹ ਪਰਕਿ ਥੋੜਾ ਥੋੜਾ ਦਰਦ ਹੋਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਲੇਮੁੰ
 ਕਾ ਪਾਨੀ ਡੇਡ ਤੋਲਾ ਸੁਫੈਦਾ ਪਾਜਕਾ ਪਾਨੀ ਡੇਡ ਤੋਲਾ ਹਰ ਦੋਬਾਹ
 ਮਾਮਿਲਾ ਕਰ ਪੀਵੇਂ ਹਰ ਸੁਬਹ ਦੋਹਰੇਂ ਰੋਜ ਤਕ ਇਸੀ ਤਰਹ ਅਮ
 ਲ ਕਰੇਂ ਔਰ ਸਿਵਾਏ ਨਰਮ ਚੀਜ਼ ਕੇ ਮਿਸਲ ਖਿਰਵੀ ਔਰ ਦਲ ਔਰ

ਖੁਸਕਾ ਔਰ ਕਲੀਆ ਵਗੇਰਹ ਕੇਕੋਈ ਦੁਸਰੀ ਚੀਜ ਨ ਖਵੇਂ।

ਦੀਗਰ ॥ ਜੇਰਨ ਕਿਉ ਜਕੇ ਜਿਮੀ ਕੰਦਕਹਤੇ ਹੈਂ ਹਰ ਰੋਜ ਨੋ
ਮਾਸੇ ਲੇਕਰ ਤੀਨ ਚਾਰ ਟੁਕੜੇ ਕਰੇਂ ਔਰ ਹਰ ਟੁਕੜੇ ਕੋ ਘੀ ਮੇਤਰ
ਕਰਕੇ ਨਿਗਲ ਜਾਵੇਂ ਚੌਦਹ ਰੋਜ ਤਕ ਇਸੀ ਤਰਹ ਕਰੇਂ ਔਰ ਬਾਰੀ ਔ
ਰ ਤੁਰਸੀ ਜੇ ਪਰਹੇਜ ਕਰੇਂ ਪੁਰਾਨੀ ਤਾਬਤਿਲੀ ਗਲ ਜਾਵੇਗੀ॥

ਦੀਗਰ ॥ ਲਸਨ ਕੋ ਕੂਰ ਕੇ ਛੇ ਤੋਲੇ ਸੀਰਾ ਨਿਕਾਲੇਂ ਔਰ ਛੇ ਤੋ
ਲੇ ਘੀ ਔਰ ਸਾਡੇ ਚਾਰ ਤੋਲਾ ਗੁੜ ਔਰ ਥੋੜਾ ਗਿਹੌਂਕਾ ਆਟਾ ਮਿਲਾ
ਕੇ ਹਰੀਰਹ ਬਨਵੇਂ ਪਸਸੀਰਾ ਲਸਨ ਮਜਕੂਰ ਕੋ ਪਹਲੇ ਪੀਵੇਂ ਏਕ
ਰੋਜ ਮੇ ਮਰਜ ਤਾਬਤਿਲੀ ਦਫ਼ ਹੋਗਾ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਚੂਨਾ ਪਾਨੀ

ਪਹਿੰਚਾਹੁ ਆਬਾਰੀਕ ਪੀਸਕਰ ਸਹਦ ਮੇਂ ਮਿਲਾਵੇਂ ਪਸਤਿਲੀ ਪਰ
ਜਾਮਦ ਕਰੇਂ ਔਰ ਉਸ ਪਰ ਅਠੰਡਾ ਪਤਾ ਬਾਂਧੇਂ॥ ਦੀਗਰ -

ਤਾਬਤਿਲੀ ਔਰ ਤਪਚੋਂ ਬਈ ਆਕੋ ਮੁਢੀ ਦ ਹੈ ਔਰ ਬਾਦ ਗੋਲਾ ਕੋ ਦੁ
ਰ ਕਰਤਾ ਹੈ- ॥ ਜੌਂ ਸਤ੍ਰੁਆ ਸੁਹਾਗਾ ਭੂਨਹੁਆ ਨਿਮਕ ਜੋਂ ਪਾਹੀਰਾ ਹੀ

ਗਾ ਸਬ ਬਰਾਬਰ ਲੇਕਰ ਕੂਰ ਪੀਸਕਰ ਜੌ ਦਰਖਤ ਸੁਹਾਜਨਾ ਕੇ
ਸੀਰਾ ਮੇਂ ਮਿਕਦਰ ਬੇਰ ਕੇ ਗੋਲੀ ਬਾਂਧੇਂ ਹਰ ਰੋਜ ਸੁਬਹ ਏਕ ਔਰ ਸਾ-

ਮਏਕ ਦੇਵੇਂ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਸੁਹਾਗਾ ਭੂਨਹੁਆ ਏਲੂਆ ਹਰਦੇ
ਬਰਾਬਰ ਲੇਕਰ ਹਮਰਾਹ ਗੁੜ ਕੇ ਗੋਲੀ ਬਾਂਧੇਂ ਮੁਆਫਿਕ ਹਾਜਤ

ਕੇ ਜਿਸਕਦਰ ਕਿਚਹੀਂ ਬੀਸ ਰੋਜ ਤਕ ਦੇਵੇਂ ਬਲਕੇ ਏਕ ਮਹੀਨੇ ਤਕ
ਅਗਰ ਮੁਤਵਾਤਰ ਨਹੀਂ ਸਕੇ ਤੋ ਏਕ ਯਾਦੋ ਰੋਜ ਦਰਮਿਆਨ ਦੇਕਰ

ਖਵੇਂ ਹਰ ਰੋਜ ਤੀਨ ਚਾਰ ਮਰਤਬਾ ਦਸਤ ਆਵੇਂਗੇ ਔਰ ਤਮਾਮ ਇ
ਮਰਾਜ ਜੀਕ ਔਰ ਸਿਕਮ ਕੋ ਮੁਢੀ ਦ ਹੈ ਔਰ ਚਾਹੀਏ ਕਿ ਵਕਤ

ਸੁਬਖਾਨਾ ਖਾਨਕੇ ਬਾਦ ਏਕ ਜਾਇਤ ਕੇ ਦਵਾ ਮਜਕੂਰ ਕੋ ਖਵੇਂ ਬਾਦ
ਉਸਕੇ ਕੋਈ ਚੀਜ ਨ ਖਵੇਂ ਮਗਰ ਥੋੜਾ ਪਾਣੀ ਯਾ ਗੁਲਾਬਕਾ ਔਰ ਤੁਰ

ਸੀ ਔਰ ਬਾਰੀ ਜੇ ਪਰਹੇਜ ਰਖੇਂ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਅਜਵਾਇਣ
ਜੰਗੀ ਹੜ ਬਹੇੜਾ ਹਰ ਏਕ ਪਉਸੇਰ ਬਾਬਰਿਕ ਆਧ ਪਓ ਸੁਹਾ

ਗਾਨੈ ਮਾਸੇ ਨ ਕਛਿ ਕਨੀ ॥ ਭੋਲ ਪੁਰਾਨ ਗੁਰੂ ਚਰ ਸੇਰ ਮਗਜ ਘੀਕੁ ॥ ੬੩ ॥
 ਅਰ ਏਕ ਸੇਰ ਸਜੀ ਨੈ ਮਾਸੇ ਲੋਹੇ ਕਾ ਮੈਲ ਛੈ ਸੇਰ ਸਬ ਕੋ ਕੁਟ ਪੀਸ ॥ ੪੧ ॥
 ਕੇ ਛੈ ਸੇਰ ਸਬ ਕੋ ਕੁਟ ਪੀਸ ਕੇ ਛੈ ਸੇਰ ਪਾਨੀ ਮੇ ਏਕ ਬਰਤਨ ਮੇ ਰਖ
 ਕਰ ਏਕ ਗਛਾ ਕਿ ਨੀ ਚੋ ਉਸ ਕੇ ਲੀਦ ਖੁਸ਼ ਕਰੀ ਹੋ ਉਸ ਮੇ ਬਰਤਨ
 ਕੇ ਰਖ ਕਰ ਉਪਰ ਭੀ ਲੀਦ ਸੇ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇ ਹੋ ਦਹ ਰੋਜ ਤਕ ਛੈ ਕੁਦੇ
 ਬਾਦ ਲੀਦ ਉਪਰ ਕੀ ਦੂਰ ਕਰ ਕੇ ਦੇਹ ਫਤੇਤ ਕ ਬਕਦਰ ਪਿਆਲਾ
 ਕਹਵਾ ਖੋਰ ਕੇ ਨਿਕਾਲ ਕਰ ਹਰ ਸੁਬਹ ਪੀਵੇ ਔਰ ਬਰਤਨ ਕੇ ਉ
 ਸੀ ਗਛੇ ਮੇ ਰਹਨੇ ਦੇ ਸਖਤੀ ਤਾਬਤਿ ਲੀ ਕੀ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਬਫ
 ਜਲ ਅਲਾਤਾਲਾ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਅਜਵਾਇਣ ਆਧ ਸੇਰ
 ਪੋਸਤ ਹਲੇਲਾ ਕਲਾਨ ਆਧ ਸੇਰ ਲੋਹੇ ਕਾ ਮੈਲ ਤੀਨ ਪਾਉ ਪਹਲੇ
 ਹੜ ਔਰ ਲੋਹੇ ਕੇ ਬੋਝਾ ਕੁਟ ਕੇ ਏਕ ਚਿਕਨੇ ਬਰਤਨ ਮੇ ਕਿ ਜਿਸ ਮੇ
 ਪਾਨੀ ਨਟ ਪਕਤਾ ਹੋ ਰਖੋ ਉਸ ਪਰ ਬਾਰਹ ਸੇਰ ਪਾਨੀ ਭਾਲ ਕਰ
 ਸਰ ਪੋਸਾ ਮਜਬੂਤ ਬੰਦ ਕਰੇ ਫਿਰ ਏਕ ਗਛੇ ਮੇ ਕਿ ਲੀਦ ਉਸ ਮੇ ਭ
 ਰੀ ਹੋ ਚੁਨਾ ਚੋ ਉਪਰ ਮਜ਼ਕੂਰ ਹੂਵਾ ਇਕੀ ਸਰੋਜ ਦਫਨ ਕਰੋ ਬਾਦ ਉ
 ਸ ਕੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਾਲ ਕਰ ਸਾਫ ਕਰ ਕੇ ਸੀਸੇ ਮੇ ਰਖੇ ਤੇ ਤੇਲਾ ਸੁਬ
 ਹ ਵਸਾ ਮਯਾਕ ਮਜਿ ਆਦਾ ਨੇ ਸਕਰੋ ਤਾਬਤਿ ਲੀ ਦਫਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ
 ਦੀਗਰ ॥ ਅਜਵਾਇਣ ਸਵਾਸੇਰ ਸੋਨ ਔਰ ਤਜ ਖੁ
 ਰਾਸਾਨੀ ਆਧ ਪਾਉ ਆਕਰ ਕਰ ਹਾਤੀਨ ਤੇਲਾ ਨ ਕਛਿ ਕਨੀ ਨੈ ਮਾ
 ਸੇ ਜੇ ਚੀਜ ਕਿਲਾਇ ਕੁਟ ਨੇ ਕੇ ਹੋ ਜੇ ਕੋ ਬਕਰ ਕੇ ਮਿਸਲ ਅਰਕ
 ਸੋਫ ਕੇ ਅਰਕ ਖੀਚੋ ਸੁਬਹ ਔਰ ਸਾਮ ਮੁਆਫਿ ਕਉ ਮਰ ਕੇ ਤੀਨ
 ਤੇਲਾ ਪੀਵੇ ਤਾਮਾਇ ਮਰਾਜ ਸਿਕਮ ਔਰ ਪੇਟ ਫੂਲ ਨੇ ਕੋ ਨਾਛਾ
 ਹੈ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਮਹੂਕ ਕਿਜਾਨ ਵਰ ਮਸਹੂਰ ਹੈ ਮਾਂਨੀ ਦ
 ਕੋ ਉਏ ਕੇ ਹੋਤਾ ਹੈ ਗੋਸਤ ਉਸ ਕਾ ਕਿਹ ਮਰਾਹ ਮਸਾਲਾ ਕੇ ਪਕਾ ਕਰ
 ਖਾਵੇ ਸਖਤੀ ਤਿਲੀ ਕੀ ਦੂਰ ਹੋਗੀ ਔਰ ਬਾਹ ਜਿ ਆਦਾ ਹੋਗੀ ॥
 ਦੀਗਰ ॥ ਸਜੀ ਮਿਕਦਾਰ ਛੈ ਮਾਸੇ ਕੇ ਅਗਰ ਜੁਆਨ ਆਦਮੀ

ਹੋਯਾਫੋਟੋਤੋਤੀਨਮਾਜੇਲੇਕਰਬਾਰੀਕਕਰਕੇਗੁੜਮੇਮਿਲਾਕਰ
 ਇਕੀਸਰੋਜਤਕਖਿਲਾਵੇਂਤੁਰਜੀਔਰਬਾਦੀਸੇਪਰਹੋਜਕਰੇਤਬ
 ਤਿਲੀਦਫਾਹੋਜਾਵੇਗੀ॥ ਦੀਗਰ ॥ਆਦਮੀਕਪੇਸਾਬਹਰ
 ਸੁਬਹਥੋੜਾਥੋੜਾਪਿਲਾਵੇਂ॥ ਦੀਗਰ ॥ਚਰੋਂਜੀਔਰਤੁਲਾ
 ਵਾਖੁਲਾਵੇਂਬਸਰਤੇਕਿਮੁਆਫਿਕਤਕਰੇਦੀਗਰਸਖਤੀਤਿਲੀ
 ਕੋਦੁਰਕਰਤੀਹੈਅਗਰਚੇਤਮਾਮਪੇਟਮੇਫੈਲੀਹੋਇਲਾਜਯ
 ਹਹੈਸੀਧੇਹਾਬਕੀਰਗਉਸੈਲਾਮਪਰਬਤੀਯਾਕਪੜਾਯਾਕਾਗਜ
 ਜਲਾਕਰਦਾਗਦੇਥੋੜੀਮੁਦਤਮੇਇਸਸੇਪੀਪਔਰਪਾਨੀਟਪਕੇ
 ਗਾਨਫਾਅਜੀਬਹੋਤਾਹੈਅਗਰਸਖਤੀਦਹਨੀਤਰਫਹੋਬਾਈ
 ਜਾਨਬਦਾਗਦੇਵੇਅਗਰਬਾਈਤਰਫਹੋਦਾਹਨੀਜਾਨਬਦਾਗਕਰੇ
 ਔਰਅਸੈਲੀਮਰਗਾਹੈਕਿਦਰਮਿਆਨਛੋਊਗਲੀਆਂਔਰਉਸ
 ਕੇਪਾਸਕੀਉਂਗਲੀਕਿਜਿਸਕੋਖੁਨਸਰਔਰਬਨਸਰਕਰਤੇਹੈਹੋ
 ਤੀਹੈ॥ ਦੀਗਰ ॥ਨੀਜਾਦਰਸੁਹਾਗਾਜੋਰਾਕਲਮੀਕਾ
 ਲੀਮਿਰਚਸਬਬਰਾਬਰਲੇਕਰਥੋੜਾਮਗਜਪੀਭੁਆਰਸਾਮਲਕੂਬੇ
 ਮਰੀਜਕੋਖਿਲਾਵੇਂਦੂਸਰੇਰੋਜਥੋੜਾਮਗਜਪੀਭੁਆਰਜਾਆ
 ਦਹਲੇਵੇਂਤੀਸਰੇਰੋਜਉਸਸੇਜਿਆਦਹਹੋਵੇਜਾਤਰੋਜਇਸੀਕ
 ਦਰਖਿਲਾਵੇਂਮੁਜਰਬਹੈ॥ ਦੀਗਰ ॥ਅਜਵਾਇਣਬ
 ਕਦਰਬੁਰਦਾਸਤਤਬੀਅਤਸੁਬਹਵਸਾਮਖਿਲਾਵੇਂ॥ ਦੀਗਰ
 ॥ਨਸੋਤਤਿਫਲਾਭਲਾਵਸਬਕੋਬਰਾਬਰਲੇਕਰਹਮਵਜ
 ਨਇਨਕੇਨਿਮਕਸੰਗਪੀਸਕੇਥੋਹਕੁਕੇਦੁਪਮੇਗੋਲੀਬਾਂਧੇਫਿਰ
 ਏਕਸਾਖਥੋਹਕੁਕੀਖਾਲੀਕਰਕੇਉਸਮੇਗੋਲੀਓਕੋਭਰੇਬਾਦਥਿਲ
 ਹਿਕਮਤਕਰਕੇਆਗਮੇਂਜਲਾਵੇਂਜਬਕਿਖੁਬਜਲਜਾਵੇਨਿਕਾਲ
 ਕਰਮੁਆਫਿਕਹਾਲਮਰੀਜਕੋਖਿਲਾਵੇਂ॥ ਫਸਲਪੁਸਤਕੀ
 ਬੀਮਚੀਮੇਂਦਵਾਈਕਿਦਰਦਕਮਰਕੋਦੂਰਕਰਤੀਹੈਔਰਕੁਵ
 ਤਲਾਤੀਹੈ॥ ਜੈਂਠਮਗਜਤੁਖਮਅਰਿਭਕਾਹਰਏਕਨੋ

ਤੇਲੇ ਘੀ ਗਾਏ ਕਾ ਅਰਿ ਮਿਸਰੀ ਹਰ ਏਕ ਅਠਾਰਹ ਤੇਲੇ ਦੂਪਗਾ ੬੫
 ਏਕਾ ਆਪਜੇਰ ਪਹਲੇ ਜੈਂਠ ਔਰ ਮਗਜ ਮਜਕੂਰ ਕੋ ਘੀ ਮੇਥਿ ੫੦
 ਰਿਆਨ ਕਰਲੇ ਵੇ ਫਿਰ ਦੂਪ ਮਿਲਾ ਕਰ ਜੇਸ ਕਰੇ ਜਿਸ ਵਕਤ ਗਾ
 ਕੁ ਹੋਜ ਦੇ ਮਿਸਰੀ ਮਿਲਾ ਕਰ ਰਖ ਛੋਕੇ ਮੁਆਫਿ ਕਹਾਲ ਮਰੀਜ
 ਕੇ ਖਿਲਾਵੇਂ॥ ਛਾਇਦ ਮਰਜ ਬੰਦ ਖਲਾਸ ਮੇਂ ਦਵਾਇ ਕਿਸ
 ਬ ਮਰਜੋ ਕੋ ਨਫਾ ਕਰਤੀ ਹੈਂ ਔਰ ਦਰਦ ਕਮਰੇ ਕੋ ਭੀ ਮੁਢੀ ਦੈ ਜਿ
 ਕਰਹੋ ਗਿਆ ਹੈ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਦਸ ਮੁਲ ਕੋ ਜੇਸ ਕਰਕੇ
 ਖਾਵੇਂ ਦਰਦ ਕਮਰ ਦੂਰ ਹੋਗਾ॥

ਬਾਬ ਉਨ ਦਵਾਉਂ ਕੇ ਜਿਕਰ ਮੇਂ ਕਿਜੇ ਇਮ
 ਰਾਜ ਬਾਦੀ ਕੋ ਮੁਢੀ ਦੈ ਮਾਨੀਂ ਦਲਕਵ
 ਵਤਸਨ ਜਵ ਅਰਕੁਲ ਨਸਾਏ ਵਇਸ
 ਤਰਖਾਵ ਬੋਲਾ ਵਗੈ ਰਹ ਕੇ॥

ਦਵਾਈ ਕਿਲਕਵਾ ਔਰ ਦਰਦ ਕਮਰੇ ਕੋ ਦੂਰ ਕਰਤੀ ਹੈ ਛਾਲ ਦ
 ਰਖਤ ਸੁਹਾਵਨਾ ਕੀ ਸਵਾਤੀ ਨਤੋਲਾ ਲਸਨ ਪੌਣੇ ਦੋ ਤੇਲੇ ਮੇਥੀ
 ਔਰ ਗੁੜ ਹਰ ਏਕ ਸਾਢੇ ਆਠ ਟੋਲੇ ਗੋਹੀ ਕੀ ਭੂਜੀ ਸਤਰਹ ਤੇਲਾ
 ਦੂਪਗਾਏ ਕਾ ਡੇਡ ਜੇਰ ਘੀ ਬਕਦਰ ਜ਼ਰੂਰਤ ਜਬ ਕੋ ਮਿਲਾ ਕਰ
 ਮਾਨੀਂ ਦਖੀਰ ਕੇ ਪਕਾਵੇਂ ਔਰ ਖਿਲਾਵੇਂ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਗੋਹੀ
 ਕੋ ਮਦਾਰ ਕੀ ਪਤੀ ਜੋਸ਼ ਕੀ ਹੁਏ ਕੋ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਪਕਾ ਕਰ ਖੁਸਕ ਕਰ
 ਕੇ ਖਿਲਾਵੇਂ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਛਾਲ ਜੜ੍ਹ ਸੁਫੈਦ ਕਨੇਰ ਕੀ ਔ
 ਰ ਘ੍ਰਿਗਚੀ ਸੁਫੈਦ ਕੀ ਦਾਲ ਔਰ ਧਤੂਰ ਹਕੀ ਕੀ ਪਤੀ ਹਰ ਏ
 ਕ ਸਾਤ ਮਾਸੇ ਪੀਸ ਕਟਿਕੀ ਆਂਬਾਂ ਪਕੇ ਪਉਜੇਰ ਤੇਲ ਮੇਂ ਭਿਲੀ
 ਕੇਂ ਪਕਾਵੇਂ ਜਹਾਂ ਤਕ ਕਿਵਹੁ ਟਿਕੀ ਆਜਲ ਜਾਵੇ ਔਰ ਪੁਆਂ ਮੋਕੁਫ

ਹੋਜਾਵੇ ਪਸਰੋਗਨ ਕੋ ਬਏਹ ਤਿਆਤ ਨਿਕਲ ਕਰ ਫਾਲਜ ਅੰਰਝੇ
 ਲਾਪਰਮਲੋਂ। ਦੀਗਰ ॥ ਜਿਸ ਸਖਸਕੇ ਹਾਥ ਪੈਰ ਰਹ
 ਗਏ ਹੋ ਅੰਰ ਖਿਚ ਗਏ ਹੋ ਉਸ ਕੇ ਮੁਫੀਦ ਹੈ ਪਹਲੇ ਰੋਜ਼ ਏਕ ਦਾਨ
 ਮਗਜ ਰਿੰਡੀ ਖਾਵੇ ਦੂਸਰੇ ਰੋਜ਼ ਦੋ ਖਾਵੇ ਇਸੀ ਤਰਹ ਸਾਤ ਰੋਜ਼
 ਤਕ ਬਲੁਤੇ ਜਾਵੇ ਬਹੁਤ ਨਫ ਹੈ। ਦੀਗਰ ॥ ਅਜਵਾਇਨ
 ਬਾਹੀਕ ਪੀਸ ਕੇ ਤਿਲੀ ਕੇ ਤੇਲ ਮੇ ਮਿਲਾ ਕਰ ਹਾਥ ਮੇਂ ਮਲੇ ਗਿਫਤ
 ਗੀ ਅੰਜਾਕੀ ਦੂਰ ਹੋਗੀ। ਦੀਗਰ ॥ ਕਰੰਜ ਕੀ ਪਤੀ ਪਾ
 ਨੀ ਮੇ ਜੋਸ਼ ਕਰ ਕੇ ਭੁਪਾਰਹ ਦੇਵੇ ਫਿਰ ਉਸੀ ਪਤੀ ਕੋ ਇਜਾਪਰ ਬਾਂਧ
 ਦੇਵੇ ਹਵਾ ਸੇ ਮੁਹਾਫਜ਼ਤ ਕਰੇ ਦਰਦ ਮਜਾਨ ਅੰਰ ਕਮਰ ਅੰਰ ਵਰ
 ਮਜਾਨੂ ਕੋ ਫਾਇਦਾ ਹੋਗਾ। ਦੀਗਰ ॥ ਇਸ ਪੰਦ ਕੋ ਤਿਲੀ ਕੇ
 ਤੇਲ ਮੇਂ ਜਲਾ ਕਰ ਪੀਸੇ ਕਿਏ ਕਜਾਤ ਹੋਜਾਵੇ ਇਜਾਪਰ ਮਲੇ ਅੰਰ
 ਆਸੀ ਅਜ ਪੰਦ ਕੋ ਸਰਸੇ ਕੇ ਤੇਲ ਮੇਂ ਜਲਾਤੇ ਹੈਂ ਅੰਰ ਜਕੂਮ ਯਾਨੇ
 ਬੋਹੜ ਭੀ ਦਾਖਲ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਕੈਸਾ ਹੀ ਦਰਦ ਸੁਦੀਦ ਹੋ ਦੂਰ ਹੋਤਾ ਹੈ
 ਅੰਰ ਝੋਲਾ ਮਾਰੇ ਹੁਏ ਕੋਨ ਫੁਬਾਖ ਸਤਾ ਹੈ ਦੀਗਰ ॥ ਦਰਦ ਕ
 ਲਾ ਅੰਰ ਦਰਦ ਜਾਨੂੰ ਕੋ ਮੁਫੀਦ ਹੈ ਮੇਥੀ ਅਜਵਾਇਨ ਹਾਲੇ ਕਲ
 ਵੰਜੀ ਸਬ ਬਰਾਬਰ ਲੇ ਕਰ ਏਕ ਜਾਕ ਕਰੇ ਸੁਬੂਕੇ ਜਿਸ ਕਦਰ ਕਿਤੀ
 ਨ ਉਂਗਲਿ ਉਂ ਮੇਂ ਆਵੇ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕੇ ਮੁਆਫਕ ਖਾਵੇ ਕੁਛ ਕੂਟਨੇ ਕੀ ਇ
 ਤਿਆਜ਼ ਨਹੀਂ। ਦੀਗਰ ॥ ਜਿਸ ਸਖਸਕੇ ਹਾਥ ਪੈਰ
 ਬੇਕਾਰ ਹੋ ਗਏ ਹੋ ਫਾਇਦਾ ਦੇਤੀ ਹੈ ਤੇਲ ਅਲਜੀਕਾ ਵਤੇਲ ਸਰਸੇ
 ਕਾ ਵਤੇਲ ਰਿੰਡ ਕਾ ਤੇਲ ਤਿਲੀਕਾ ਹਰ ਏਕ ਆਦਹ ਪਾਉ ਅਰਕਧ
 ਤੂਰਹ ਮੁਪਤੀ ਵਜੜ ਵਫਲ ਕਾ ਏਕ ਸੇਰ ਸਬ ਮਿਲਾ ਕਰ ਨਰਮ
 ਆਗ ਪਰ ਜੋਸ਼ ਕਰੇਂ ਜਬ ਕਿ ਅਰਕ ਜਲ ਕਰ ਖਾਲ ਸਤੇਲ ਰ
 ਹਜਾਵੇ ਉਂਦ ਪਰ ਮਲੇ ਅੰਰ ਉਂ ਪਰ ਉਸ ਕੇ ਮਦਾਰ ਕਾ ਪਤਾ ਯਾ ਪਤੂ
 ਰਹ ਕਾ ਪਤਾ ਯਾ ਇਰਕੁ ਪਤਾ ਬਾਂਧ ਦੇਵੇ। ਦੀਗਰ ॥
 ਅਰਕੁਲ ਨਸਾ ਯਾਨੇ ਕੀਂਗੀ ਨ ਕੋ ਮੁਫੀਦ ਹੈ ਸੋਂਠ ਸਤੁਦਾ ਪਾਉ

ਸੇਰ ਥਾਗੀਕ ਪੀਸਕੇ ਏਕਤੋਲਾ ਘਰੇ ਮੇਂ ਮਿਲਾਵੇਂ ਯਹਾਂ ਤਕ ਦੇਂ ਨੇ ਏਕ ੬੫
ਜੁਜ ਹੋ ਜਾਵੇਂ ਪਸ ਉਸ ਜੇ ਬੋਝਾ ਬੇਕਰ ਉਜਾ ਪਰ ਮਲੋਂ। ਦੀਗਰ ੫
॥ ਭੀਂਗਨ ਕੋ ਮੁਜਰਬ ਹੈ ਮਹਦੀ ਅਰਸਾ ਬੁਨ ਦੇਂ ਨੇ ਮਿਲਾਕਰ
ਜਮਾਦ ਕਰੋਂ। ਦੀਗਰ ॥ ਭੀਂਘਨ ਸਖਤ ਕਿਛ ਗੀਥ ਹਿਲਾ ਕਤ
ਹੈ ਔਰ ਕਿਸੀ ਦਵਾਜੇ ਸੇਹਤ ਨਹੀਂ ਤੀਹੋ ਔਰ ਨੀਦ ਭੀ ਮੋਛੂ ਫੁੱਪੋ ਸਤ
ਬਕਦਰ ਬਰਦਾਸਤ ਕੇ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਤਰਕਦਰ ਕੇ ਪਾਨੀ ਉਸਕਾ ਪੀਵੇਂ
ਕਿ ਬੋਝਾ ਨ ਸੁਕਰੇਗਾ। ਦਵਾਈ ਕਿ ਤਮਾਮ ਇਮਰਾਨ ਬਾਦੀ
ਔਰ ਬਲਗਾ ਮੀ ਕੋਫਾਇਦਾ ਦੇਵੇ ਔਰ ਤਾਬਤਿਲੀ ਕਿ ਪਿਘਲਾ ਦੇਵੇ
॥ ਜੀਰਹ ਅਦਰਕ ਆਪਸੇਰ ਮਗਜ ਪੀਛੁ ਵਾਰ ਆਪਸੇਰ
ਦਾਰਗਾ ਨੀਨੋਂ ਮਾਜੇ ਸਬਕੋ ਮਿਲਾਕਰ ਜੀਸਾ ਮੇਰਖਕਰ। ਏਨਕੇ
ਧੂਪ ਮੇਂ ਰਖੇ ਔਰ ਸਬਕੇ ਨਜਦੀਕ ਆਗਾ ਕੇ ਰਖੇ ਬਾਦ ਏਕ ਹਫਤ ਹ
ਕੇ ਬਕਦਰ ਏਕ ਪਿਆਲਾ ਕਹਫਾ ਬੋਰੇ ਕੇ ਪੀਵੇਂ ਅਗਰ ਤੇਜੀ ਆਫ
ਤਾਬਕੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵਤ ਤਕ ਧੂਪ ਮੇਂ ਰਖੇ ਔਰ ਅਸਰ ਉਸਕਾ ਏਕ
ਸਾਲ ਤਕ ਖਰਾਬ ਨਹੀਂ ਹੋਸਕਤਾ ਹੈ। ਦੀਗਰ ॥ ਮਰਜ
ਬਲਗਾ ਮੀ ਔਰ ਬਾਦੀ ਕੋ ਮਾਫੀਰ ਤਲਵੰਕੇ ਕਾਟਤਾ ਹੈ - ਦੂਪ ਗਾਏ
ਕਤੀਨ ਸੇਰ ਮਿਸਰੀ ਆਪਸੇਰ ਮਗਜ ਪੀਛੁ ਆਰਭੇ ਦਸੇਰ ਦ
ਰਚੀ ਨੀਤੀਨ ਤੋਲੇ ਪਹਲੇ ਮਗਜ ਮਜਕੂਰ ਕੇ ਦੂਪ ਮੇਂ ਡਾਲਕਰ
ਤੀਨ ਜੋਸ ਦੇਵੇਂ ਬਾਦ ਮਿਸਰੀ ਔਰ ਦਰਚੀ ਨੀ ਮਿਲਾਕਰ ਜੋਸ
ਕਰੇਂ ਤਾਕਿ ਕਵਾਮ ਹਲਵੇ ਕੇ ਹੋਵੇ ਬਾਦ ਉਸਕੇ ਪੀਗਾਏਕ ਆਪ
ਸੇਰ ਦਾਖਲ ਕਰੇਂ ਹਰ ਸੁਬਹ ਤੀਨ ਤੋਲਾ ਯਾਕਮ ਵਜਿਆਦ ਹ
ਖਾਵੇਂ। ਦੀਗਰ ॥ ਕਿਝੋਲਾ ਔਰ ਦਰਦ ਏਜਾ ਔਰ ਹਾਥ
ਪੇਰ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਨੇ ਕੋ ਬਹੁਤ ਨਫਾ ਹੈ। ॥ ਪੀਪਲ ਪੋਨੇ ਦੋ ਤੋਲਾ
ਤੇਜ ਪਾਤ ਚਾਰ ਤੋਲਾ ਮੁਸਲੀ ਸਿਆਹ ਰਤ ਨੇਤ ਹਰ ਏਕ ਚਰ
ਤੋਲਾ ਮਾਲਕੀ ਗਾਨੀ ਪੋਨੇ ਦੋ ਤੋਲਾ ਜਮਾਲ ਗੇਟਾ ਪੋਨੇ ਦੋ ਤੋਲਾ ਸਬ
ਕੋ ਥਾਗੀਕ ਪੀਸਕਰ ਮਕਦਾਰ ਚਨੇ ਕੋ ਗੋਲੀ ਬਾਥੇ ਧੂਪ ਮੇਂ ਧੂਸਕ

ਕਰੇ ਪਹਲੇ ਰੋਜ਼ ਏਕ ਗੋਲੀ ਦੂਸਰੇ ਰੋਜ਼ ਦੋ ਗੋਲੀ ਤੀਸਰੇ ਰੋਜ਼ ਤੀ
 ਨ ਗੋਲੀ ਖਾਵੇ ਫਿਰ ਤੀਨ ਗੋਲੀ ਏਕ ਹਫ਼ਤੇ ਤਕ ਦੇਵੇ ਗਜਾ ਰਿਹੋ
 ਕੀਰੇਈ ਆਰ ਘੀ ਆਰ ਬਰੀਜ ਸਾਫੀ ਆਰ ਮੁੰਗਕੀ ਦਲ ਗੋਸ
 ਤ ਆਰ ਸੀਰਨੀ ਆਰ ਬਾਦੀ ਸੇ ਪਰਹੇਜ ਕਰੇ ॥ ਦੀਗਰ ਇਮ
 ਗਜ ਬਾਦੀ ਆਰ ਬਲਗਮੀ ਕੋ ਮੁਫੀਦ ਹੈ ॥ ਕੁਚਲਾ ਇੰਦ੍ਰਾਇ
 ਟ ਕੀ ਜੜ ਕਾਲੀ ਮਿਰਚ ਹਰ ਏਕ ਤੀਨ ਤੋਲਾ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕਰ ਪਾਓ
 ਸੇਰ ਕਿਵਾਮ ਸੁਕਰ ਮੇਲਿ ਲਾਕਰ ਰਖੋ ਆਰ ਬਕਦਰ ਚਨੇ ਕੋ ਗੋਲੀ
 ਥਾਪੇ ਆਰ ਏਕ ਗੋਲੀ ਪਾਨੀ ਕੋ ਹਮਰਾਹ ਖਾਵੇ ਆਰ ਤਰੀਕਾ ਕੁਚਲੇ
 ਕੇ ਪੀਸ ਨੇ ਕਾਮਜ਼ੂਰ ਹੈ ਕਿ ਅਵਲ ਕੁਚਲਾ ਕੋ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਤਰ ਕਰੇ
 ਬਾਦ ਉਸਕਾ ਨਾਖੁਨ ਸੇ ਪੋਸਤ ਛੀਲ ਕਰ ਖੁਸਕ ਕਰ ਕੇ
 ਕੂਟੇ ਆਰ ਦਾਵਾਈ ਏਂ ਮਿਲਾਵੇ ਵਾਸਤੇ ਦਰਦ ਸਰਦੀ ਕੋ ਜੋ ਬਹੁਤ
 ਖੁਰਾਨਾ ਹੈ ਮੁਜਰਬ ਹੈ ਆਰ ਭੂਖ ਭੀ ਬਹੁਤ ਹੈ ॥ ਦੀਗਰ
 ਕੁਚਲਾ ਖਾਨੇ ਕਾ ਤਰੀਕਾ ਯਹ ਹੈ ॥ ਕਿ ਪਹਲੇ ਕੁਚਲੇ ਕੋ
 ਭੂਨੇ ਆਰ ਪੀਸ ਕਰ ਰਖੇ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਪੇਤਾਲੀ ਸਰੋਜ ਤਕ ਖਾਵੇ ਅ
 ਠਵਾਂ ਹਿਸਾ ਏਕ ਕੁਚਲੇ ਕਾ ਖਾਵੇ ਬਾਦ ਉਸਕੇ ਸਾਤਵਾਂ ਹਿਸਾ ਏਕ ਕੁਚ
 ਲੇ ਕਾ ਪੰਤਾਲੀ ਸਰੋਜ ਤਕ ਖਾਵੇ ਫਿਰ ਛਟਾ ਹਿਸਾ ਫਿਰ ਪਾਂਚਵਾਂ ਫਿ
 ਰ ਚੌਥਾ ਹਿਸਾ ਫਿਰ ਤੀਸਰਾ ਹਿਸਾ ਫਿਰ ਨਿਸਫ ਹਿਸਾ ਫਿਰ ਤਿਹਾਈ
 ਏਕ ਕੁਚਲਾ ਕੀ ਫਿਰ ਤੀਨ ਚੌਥਾਈ ਏਕ ਕੁਚਲਾ ਕੀ ਫਿਰ ਸਾਰਾ ਏ
 ਕ ਕੁਚਲਾ ਇਨ ਸਬ ਹਿਸੇ ਕੋ ਪੰਤਾਲੀ ਸਰੋਜ ਤਕ ਖਾਨਾ ਚਾਹੀਏ
 ਜੁਨ ਚੇ ਏਕ ਸਾਲ ਮੇਂ ਕੁਚਲਾ ਮੁਆਫਿਕ ਮਿਜਾਜ ਕੇ ਮੁਧਤਦ ਹੈ
 ਜਵੇ ਫਿਰ ਅਗਰ ਚਹੈ ਏਕ ਕੁਚਲਾ ਆਰ ਬੜਾ ਦੇਵਤਨ ਏਕ ਹੀ
 ਹਮੇਸ਼ਾ ਖਾਤਾ ਰਹੇ ਕਾਫੀ ਹੈ ਆਰ ਪਰਹੇਜ ਕੁਛ ਨਹੀ ਭੂਖ ਆਰ ਇ
 ਮਰਾਜ ਬਾਦੀ ਕੋ ਦਫਾ ਕਰਨੇ ਮੇਂ ਬੇਨਜੀਰ ਹੈ ॥ ਦੀਗਰ ਫਸ
 ਲ ਦਰਦ ਹੈ ਕਮੇ ਹੈ ਏਕ ਦਰਦ ਹੈ ਕਿ ਪਹਲੂ ਕੇ ਨੀਚੇ ਬਸ ਬਬ
 ਦੀ ਕੋ ਹੋਤਾ ਹੈ ਵਵ ਉਸਕੀ ਯਹ ਹੈ ॥ ਦਰਖਤ ਮਦਾਰ ਕੀ ਜੜ

ਕਪੋਸਤ ਏਕ ਹਿਸਾ ਕਰ ਅਰਿਜਨੀ ਰਿਥਾ ਹਿਸਾ ਹਰ ਰੋਜ ਲਫ ਕੇ ਕੋਪੋ ੬੮
ਸਾਬਮੇ ਪੀਸੇ ਔਰ ਹੋਕ ਪਰ ਲਗਾਵੇ ਔਰ ਆਫਤਾਬ ਮੇਂ ਬੈਠੇ ਅ ੪੧
ਗਰ ਆਫਤਾਬ ਨ ਹੋਤੋ ਜੰਗਲੀ ਓਪਲੇ ਜੁਲਗਾਵੇਂ ॥ ਦੀਗਰ

॥ ਕਲੀਮਿਰਚ ਸਾਤ ਅਦਦ ਗਇਕੇ ਪਿਤੇ ਮੇਂ ਗਖ ਕਰ ਤੀਨ ਰੋ
ਜ ਸਾਯਾ ਮੇਂ ਖੁਸ਼ਕ ਕਰੇ ਪਿਤਾ ਗਲੀ ਜਹੋ ਜਾਵੇ ਗਾ ਹੋਕ ਪਰ ਮਲੇਂ
ਉਪਰ ਉਸਕੇ ਪੁਰਾਣੀ ਭੂਈ ਰਖ ਕਰ ਥਾਂ ਪਦੇਂ ॥ ਦੀਗਰ

॥ ਜਾਇਫਲ ਮਿਸਰੀ ਸੇਠ ਤੀਨੋ ਬਰਾਬਰ ਲੇਕਰ ਪੀਸੇ ਔਰ
ਨੌ ਮਾਸੇ ਕੀ ਮਿਕਦਰ ਖੁਲਾਵੇਂ ਜਾਨ ਨਾ ਚਾਹੀਏ ਕਿ ਹੋਕ ਜੋ ਸਾਬਤ
ਪਕੇ ਹੋਇ ਲਾਜ ਉਸਕਾ ਬਹੁਤ ਏਹ ਡਿਆਤ ਜੇ ਸਮਝ ਕਰ ਕਰਨਾ ਚ
ਹੀਏ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਕਿ ਇਸ ਤਿਮਾਲ ਸਬਦਵਾਈ ਓਕ ਦਰਦ ਜਾਤੁਲ
ਜੰਬ ੬ ਦਰਦ ਜਾਤੁਲ ਸਦਰ ਮੇਂ ਕਿ ਦਰਦ ਪਹੁੰਚੁ ਔਰ ਦਰਦ ਸੀ
ਨਾ ਕੇ ਕਹਤੇ ਹੋਨਿ ਹਾਇਤ ਮਨ ਹੋਐ ਮਜਿਰ ਹੋ ॥ ਦੀਗਰ

॥ ਜੋਂ ਤਵੁ ਮੀਕ ਪਛੇ ਰੁਖ ਕਰ ਆਗ ਕੀ ਗਰਮੀ ਦਿਖਾ ਕਰ
ਜਿਸ ਜਗਹ ਦਰਦ ਹੋ ਬਾਂਧ ਦੇਵੇ ਬਸਰਤੇ ਕਿ ਵਹਾਂ ਵਰਮਨ ਹੋ ॥

ਬਾਬ ਦਵਾਓ ਭੂਕ ਲਾਨੇ ਵਾਲੀ ਦਵਾਇਮ ਰਾਜ
ਮੇਦਾਹ ਵਅਮਾ ਵਮਕ ਅਦਵ ਜਿਕਰ

ਜੁਲਾਬ ਕੀ ਦਵਾਓ ਮੇਂ

ਫਸਲ ਭੂਕ ਲਾਨੇ ਵਾਲੀ ਦਵਾਓ ਔਰ ਕਬਜ਼ ਜਿਕਰ ਕਿਥਿਆਨ ਮੇਂ
ਹਰ ਰੁਬ ਹੋਵਾ ਚੀਤਾ ਸਨਾਇਕੀ ਨਿਮਕ ਲਾਹੌਰੀ ਸਬਕੋ ਬਰਾਬਰ
ਕੁਦ ਪੀਸਕੇ ਸਟੂਫ ਕਰੇਂ ॥ ਦੀਗਰ ਭੂਖ ਲਾਵੇ ਔਰ ਦਸਤੇ ਕੋ
ਬੰਦ ਕਰੇ ॥ ਅਨਾਰਦਾਨ ਦੋਤੋਲੇ ਮਿਸਰੀ ਸਵਾ ਚਰਤੇ ਲੇਮਿ
ਰਚ ਸਿਆਹ ਵਾਨ ਇਲਾਇਚੀ ਦਾਰ ਹੀ ਨੀਨਾ ਗੋਸਰ ਸੇਠ ਪੀਪਲ
ਹਰ ਏਕ ਸਾਡੇ ਤੀਨ ਮਾਸੇ ਸਬਕੋ ਬਾਰੀਕ ਕਰ ਕੇ ਰਖੇ ਬਕਰ ਰਚਾਰ
ਮਾਝੇ ਯਾ ਕਮ ਯਾ ਜਿਆਦ ਹੁਖਾਵੇਂ ॥ ਦੀਗਰ ਭੂਖ ਲਾਨੇ ਔਰ ਦ

੧੦ ਸਤਿਕੋਥੀ ਕਰਨੇ ਮੇਂ ਮਸਹੂਰ ਹੈ ਸਾਬਹ ਸਬ ਚਤੁਰਕ ਕੋ ਚੀਤਾ
 ਤੀਨ ਤੋਲੇ ਮਿਰਚ ਆਕਰ ਕਰਹਾ ਹਰ ਏਕ ਭੇਡ ਤੋਲਾ ਹੀ ਕੋਤ ਚਾਅ
 ਦਦ ਗੁੜ ਸਬਦ ਵਉ ਕੇ ਬਰਾਬਰ ਲੇਕਰ ਪੀਸ ਕੇ ਗੋਲੀ ਬਾਂਧੇ ਤੁਖਮ
 ਹੀ ਕੋਤ ਇਸਤਰਹ ਹੋ ਕਿਹੀਓ ਤਗੁੜ ਕੇ ਹਮਰਾਹ ਤਰਕ ਪੜੇ ਮੇਂ
 ਬਾਂਧੇ ਤਾਂ ਕਿਨਹ ਮਹੀ ਚੁਬਹ ਕੋ ਪੀਸਤ ਉਸਕਾ ਦੂਰ ਕਰੇਂ ਔਰ ਇੰਦ੍ਰਾ
 ਇਣ ਕਾ ਮਗਜ ਲੇਕਰ ਦਵਾ ਮੇਂ ਸਹੀਕ ਕਰੇਂ। ਦੀਗਰ ਫੰਕੀ
 ਮੇਏ ਕੋ ਕੁਵਤ ਦੇਨੇ ਵਾਲੀ- ॥ ਦਢ ਚੀਨੀ ਸੋਫ ਮਸਤਰੀ ਬੜੀ
 ਇਲਾਇਚੀ ਮਿਸਰੀ ਸਬ ਕੋ ਕੁਟ ਪੀਸ ਕੇ ਬਾਦ ਖਨੇ ਕੇ ਦੋਤੀ ਨਮਾ-
 ਸੇ ਖਵੇਂ ਅਗਰ ਲੜਕਾ ਹੋਤੋ ਏਕ ਮਾਸਾ ਖਿਲਾਵੇਂ। ਦੀਗਰ
 ॥ ਖਾਕ ਜੜ ਦਾਰ ਚੀਨੀ ਕੀ ਸੋਫ ਸਹਿਦ ਬਾਹ ਮਮਿਲਾ ਕਰੇਂ ਮੇਹ
 ਦੇ ਪਰਲਗਾਵੇਂ ਦਰਦ ਮੇਦਾ ਹਦਫਾ ਹੋਗਾ। ਦੀਗਰ ॥
 ਸਿੰਗਰਫ ਭੇਡੇ ਤੋਲਾ ਲੇਕਰ ਕਿਸੀ ਮਿਟੀ ਕੇ ਬਰਤਨ ਮੇਂ ਨਰਮ ਆ-
 ਗ ਪਰ ਰਖੇਂ ਔਰ ਤੀਨ ਸੇਰ ਅਦਰਕ ਸੇ ਸੀਰਾ ਨਿਕਾਲ ਕਰ ਕਤ
 ਰਹ ਕਤਰਹ ਸਿੰਗਰਫ ਟਪਕਾਵੇਂ ਕਿਤਾਮਾ ਮਸੀਰਹ ਜਜਬ
 ਹੋਜਾਵੇ ਨਿਕਾਲ ਕੇ ਰਖ ਛੇੜੇ ਪਾਨ ਕੇ ਹਮਰਾਹ ਮਿਕਦਾਰ ਏਕ ਚਾ-
 ਵਲ ਕੇ ਖਾਵੇਂ ਦੂਨੀ ਭੂਖ ਹੋਜਾਵੇਗੀ। ਦਵਾਈ ਕਿਭੂ ਖਲਾਤੀ
 ਹੈ ਔਰ ਕੁਬਤ ਬਾਹ ਜਿਆਦਾ ਕਰਤੀ ਹੈ- ॥ ਏਕ ਪੇਸਾ ਲੇਕਰ ਬ-
 ਰਾਬਰ ਉਸਕੇ ਕਲਈ ਲੇਵੇਂ ਪਹਲੇ ਕਲਈ ਕਾ ਪਤਰ ਬਾਹੀਕ ਬਨਾ
 ਕਰ ਪੇਸਾ ਪੁਰਲਾ ਪੇਟੇ ਇਸਤਰਹ ਪਰ ਕਿਵਹ ਪੁੱਛ ਮਾਨਿੰਦ ਘੜੀ
 ਉ ਕੋ ਹੋਜਾਵੇ ਔਰ ਉਸਕੇ ਦਰਖਤ ਸਰਸਕੇ ਔਰ ਕੀਛਾਲ ਸ-
 ਭੇਤੀਨ ਤੋਲਾ ਉਸ ਘੜੀ ਆਕੇ ਸ਼ੀਰੇ ਬਛਾਵੇਂ ਇਸਕ ਦਰਛਾਲ
 ਉਪਰ ਘੜੀ ਅਕੇ ਰਖੇਂ ਕਿਸਬਛਾਲ ਨੀਚੇ ਉਪਰ ਕੀ ਆਠ ਤੋਲਾ ਵ-
 ਜਨ ਹੋ ਦਰਮਿਆਨ ਘੜੀ ਆਮਜ ਕੂਰ ਕੇ ਰਖੇਂ ਫਿਰ ਉਸਕਾ ਗੋਲਾ
 ਬਾਂਧ ਕੇ ਮੂੰਹ ਉਸਕਾ ਬਦ ਕਰਕੇ ਏਕ ਕਪੜੇ ਟੀ ਉਪਰ ਸੇਕਰੇਂ ਬਾਦ
 ਏਕ ਗੜ੍ਹ ਗਜ ਭਰਤੂਲ ਅਰਜ ਕਜੰਗ ਲੀਉ ਪਲੇ ਸੇਂ ਪੁਰ ਕਰ

ਕੇਵਹ ਗੋਲਾ ਮਜ਼ਕੂਰ ਦਰਮਿਆਨ ਰਖਕਰ ਸਬਕੇ ਅੰਚ ਦੇਵੇ ਸੁਬ ੭੧
 ਹ ਕੋਕਲਈ ਵਪੈ ਜੋ ਕੋ ਨਿਕਾਲ ਕਰ ਕਿਵਹੁ ਖਿਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਗਾ - ੮
 ਹਮਰਾਹ ਪੰਦਰਹ ਅਦਲੋਂਗ ਕੇ ਮਿਲਾਕਰ ਏਕ ਰਤੀ ਇਸ ਜੇ ਮਿ
 ਆਫਿਕ ਹਾਲ ਅੰਠ ਸਲ ਕੇ ਖਿਲਾਵੇਂ। ਦਵਾਈ ਕਿਖਾਨੇ ਕੋਹ
 ਜਮਕਰੇ ਅੰਠ ਕਬਜ਼ ਕੇ ਦਫਾ ਕਰੇ - ॥ ਕਮੀਲਾ ਪਉਸੇਰ ਜਫਰਨ
 ਕਲੀਮਿਰਚ ਪੀਪਲ ਅਮਲਾ ਸੋਠ ਬੰਸਲੋਚਨ ਛੋਟੀ ਇਲਾਇਚੀ
 ਹਰਏਕ ਢਾਈ ਮਾਸਾ ਅਸਲ ਸਹਿਦ ਮਖੀਕਤੀਨ ਪਉਮਿਸਰੀ
 ਆਦਿ ਪਉਗੁਲਾਬਤੀਨ ਪਉਤੇਲ ਬਾਦਾਮਕਾਦੋ ਮਾਸੇ ਪਹਲੇ ਕਮੀ
 ਲਾਕੋ ਸਾਫ਼ ਕਰਕੇ ਚਾਰ ਪਹਰਤਨ ਹਾਖਰਲ ਕਰੇ ਜੈਸਾ ਕਿ ਦਸਤੂ
 ਰ ਹੈ ਮਾਜੂਨ ਬਨਾਵੇਂ ਅੰਠ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਕਮੀਲਾ ਦੋ ਤਰਹ ਪਰ ਹੈ
 ਏਕ ਵਹੁ ਹੈ ਕਿਰੇਜੇ ਉਸ ਕੇ ਚੁਨ ਕਰ ਲਵੇ ਕਿਖਾਕੋ ਆਲੂ ਦਹਨੁ ਹੈ
 ਦੂਸਰਾ ਯਹ ਹੈ ਕਿ ਕਮੀਲਾ ਕੋ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਡਾਲੇ ਜੇਕੁ ਛਪਾਨੀ ਉਪਰ
 ਆਵੇ ਉਠਾਲੇਵੇਂ ਇਸ ਸੂਰਤ ਮੇਂ ਜਾਇਆ ਬਹੁਤ ਹੋਤ ਹੈ ਮਿਕਦਾਰ
 ਸਤ ਮਾਸੇ ਕੇ ਕਰਕੇ ਪਾਨੀ ਕੇ ਹਮਰਾਹ ਮਾਜੂਨ ਮਜ਼ਕੂਰ ਕੇ ਖਿਲ
 ਵੇਂ। ਦੀਗਰ ॥ ਵਾਸਤੇ ਕਬਜ਼ ਸਿਕਮ ਅੰਠ ਪੈਟ ਕੇ ਕੀਵੇਂ
 ਕੇ ਅੰਠ ਬਵਾਸੀਰ ਅੰਠ ਖਾਂਜੀ ਕੇ ਮੁਠੀ ਦੇ ਹੈ - ॥ ਸਿਗਰਫ ਮੀਠਾ
 ਤੇਲੀਆ ਜਾਇਫਲ ਪੀਪਲ ਮਿਰਚ ਤੁਖਮ ਧਤੂਰਹ ਜੋਹਾਗਾ
 ਭੂਨਾਹੁਆ ਇਨ ਸਭ ਕੇ ਬਰਾਬਰ ਲੇਕਰ ਅਰਕ ਬਰਗਧਤੂਰਹ
 ਮੇਂ ਏਕ ਪਹਰ ਪੀਸਕਰ ਮਿਕਦਾਰ ਛੋਟੀ ਮਿਰਚ ਕੇ ਗੋਲੀ ਬਾਂਧ
 ਕਰ ਖਿਲਾਵੇਂ ਬਫਜ਼ ਬਹੁਤ ਲਾਫਾਇਦਾ ਹੋਗਾ। ਦਵਾਈ
 ਕਿਜਿਸ ਸਖਸੁਕਾ ਪੈਟ ਬੜਾ ਗਿਆ ਹੈ ਮਿਸਲ ਇਸਤ ਸਕਾਕੀ ਸੂ
 ਰਤ ਹੋਗਈ ਹੈ ਸਹਦ ਛੋਟੇ ਡੰਡੇ ਲਾਗਤ ਲੇ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਏਕ ਮੁਦਤ ਡ
 ਕ ਪਿਲਾਵੇਂ। ਦਵਾਈ ਕਿਭੂਕ ਲਾਤੀ ਹੈ - ॥ ਲਹੌਰੀ ਨਿਮਕ
 ਨਿਮਕ ਸਿਆਹ ਲੇਲਾ ਜਰਦ ਚਿਤਰਕ ਤੰਤਰਕ ਵਧਨਿਆਂ
 ਸਬਕੇ ਬਰਾਬਰ ਕੂਟਕਰ ਅਰਕ ਲੇ ਮੁੰਮੇ ਗੋਲੀ ਬਾਂਧ ਕਰ ਖਿਲਾਵੇਂ

ਈਗਰ ॥ ਲੋਗ ਦਾਰੀ ਨੀ ਛੋਟੀ ਬੜੀ ਇਲਾਇਰੀ ਮਿ
 ਰਚ ਪੀਪਲ ਧਨਾ ਬਾਬਰੀਗ ਅਜਵਾਇਣ ਤਿਫਲ ਤੰਤਰ ਕੋ
 ਕਨਿਮਕ ਸੋਚਲ ਅਨਾਰਦਨ ਨਿਮਕ ਸੋਧ ਨਿਮਕ ਸਾਂਬਰ ਨਿਮਕ
 ਦਰਿਆ ਜਵਾਖਰ ਅਜਮੁਦਹ ਸੋਫ ਕਨਕੋਲ ਸੁਰਖ ਸਬਕੋ ਬਰਾ
 ਬਰ ਲੇਕਰ ਅਰਕ ਲੇਮੁ ਮਿੰਗੋਲੀ ਬਾਂਧੇ ॥ ਈਗਰ ॥ ਸੋਧ
 ਪੀਪਲ ਕਲੀ ਮਿਰਚ ਤਿਫਲ ਅਜਵਾਇਣ ਤਜ ਸੋਫ ਸੋਚਰ ਨਿ
 ਮਕ ਸੰਗ ਸਬਕੋ ਬਰਾਬਰ ਪੀਸ ਕੇ ਸਫੁਫ ਕਰੇ ॥ ਈਗਰ
 ॥ ਪੀਪਲ ਮੂਲ ਧਨਿਆਂ ਜੀਰਾ ਸਿਆਹ ਨਿਮਕ ਸਿਆਹ ਪੋਸਤ
 ਲੇਮੁ ਕੁਝ ਲੀਜਾਰ ਨਗੋਸਰ ਹਰਏਕ ਸਾਤਮਾ ਸੇਤਜ ਦਨਾ ਇਲਾ
 ਇਚੀ ਛੋਟੀ ਹਰਏਕ ਦਸਮਾਜੇ ਨਿਮਕ ਦਰਿਆ ਸਵਾਦੋਤੋਲ ਅੰਮ
 ਲਬੇਦ ਸਾਡੇ ਚਾਰ ਤੋਲ ਅਨਾਰਦਨ ਚੌਦਹ ਮਾਸੇ ਸਬਕੋ ਸਫੁਫ ਕ
 ਰਕੀ ਖਿਲਾਵੇ ॥ ਈਗਰ ॥ ਕਬਜ਼ ਸਿਕਮੋ ਕੋਟੂਰ ਕਰਤੀ ਹੈ
 ਸੋਧ ਨਿਮਕ ਸੋਧ ਕਦਰੇ ਚੀਤਾ ਪੀਪਲੀ ਮਫੀਜ ਮਨਕੀ ਦਨਾ
 ਉਸਕਾ ਦੂਰ ਕਰੇ ਹਮਵਜਨ ਸਬਦਵਾਉ ਕੇ ਲੇਕਰ ਬਾਹਮ ਮਿਲਾਵੇ
 ॥ ਈਗਰ ॥ ਕਿਭੂਖ ਬਹੁਤ ਲਾਤੀ ਹੈ ਬਜਾਏ ਅਕਸੀਰ ਕੋ ਹੈ
 ॥ ਪਚਾਡੇ ਡੋਤੋਲਾ ਨਰਮਾ ਕੇ ਫੂਲ ਸੋ ਅਦਦ ਸੁਹਾਗਾ ਚਾਰ ਮਾਸੇ
 ਪਹਲੇ ਪਰਹ ਕੋ ਅਰਕ ਬਰਗਭਟ ਕਟਾਈ ਮੇਂ ਕਿਉਸ ਕੇ ਜੰਗਲੀ
 ਬੈਗਨ ਕਹਤੇ ਹੈ ਦੋਰੋਂ ਤਰਕਰੇ ਤੀਸਰੇ ਰੋਜ ਪਾਰਹ ਕੋ ਬਾਹਰ
 ਨਿਕਾਲ ਕਰ ਏਕ ਗਾਢੇ ਕਪੜੇ ਮੇਂ ਦੋਤੀਨ ਮਰਤਬਾ ਛਾਨੇ ਤਾਕਿਤ
 ਰੀਉਸ ਮੇਂ ਨਰਹੇ ਬਾਦ ਆਫਤਾਬ ਮੇਖੁ ਸਕ ਕਰੋ ਫਿਰ ਪਾਰਹ ਅੰਗ
 ਸੁਹਾਗਾ ਨਰੇਲੀ ਕੀ ਗੋਲੇ ਸੇਂਨੀ ਮਕੀਲ ਕੜੀ ਸੋਹਲ ਕਰੋ ਯਹਾਂ ਤ
 ਕ ਕਿਸਬ ਫੂਲ ਹਲ ਹੋ ਜਾਵੇਂ ਮੀਆਦ ਚਾਰ ਪਹਰ ਹੈ ਬਕਦਰ ਏਕ ਮਰ
 ਕੇ ਗੋਲੀ ਬਾਂਧੇ ਅਗਰ ਗੋਲੀ ਨ ਬੰਧੇ ਥੋੜਾ ਗੁਲਾਬ ਦਾ ਖਲਕਰ ਕੇ
 ਬਾਂਧੇ ਬਾਰਖਾਨਾ ਖਾਨੇ ਕੇ ਦੋ ਗੋਲੀ ਖਾਵੇਂ ਤੁਰਸੀ ਔਰ ਬਾਰੀ ਸੇ ਪਰਹੇ
 ਜਰ ਬੋਜਨ ਨਾ ਰਾਹੀਏ ਕਿਫੂਲ ਨਰਮਾ ਕੇ ਮੁੰਹ ਬੰਧੇ ਹੋ ਯਾਨੇ ਬੋਖੁਲੇ

ਹੋਤੋਂ ਬੇਹਤਰ ਹੈ॥ ਦਵਾਈ ਕਿਭੂ ਖਲਾਤੀ ਹੈ ਔਰ ਇਲਾਇਸ ੨੩
 ਸਿਕਮ ਖੁਬ ਨਿਕਲਤੀ ਹੈ॥ ਹਰ ਰੂਬ ਹੋਵੇ ਆਮਲਾ ਨਿਮ ੬੧
 ਕਸਿਆਹ ਸਨਾਏ ਹਰ ਏਕ ਬਰਾਬਰ ਲੇਕਰ ਅਰਕ ਲੇਮੁ ਮੇਂ ਗੋਲੀਆਂ
 ਬਾਂਧੇਂ ਵਕਤ ਹਾਜਤ ਬਕਦਰ ਤੋਲਾ ਆ ਕਮ ਵਜਿਆ ਦਾ ਗਰਮ ਪਾ
 ਨੀ ਕੇ ਹਮਰਾ ਸੇਤੇ ਵਕਤ ਖਾਵੇ ਦੀਗਰ ॥ ਕਿਭੂ ਖਲਾ
 ਤੀ ਹੈ ਔਰ ਬਾਦ ਸਿਕਮ ਫੂਰ ਕਰਤੀ ਹੈ ਔਰ ਜੇ ਮਰਜ਼ ਕਿ ਸਰਦੀ
 ਜੇਹੇ ਉਸ ਕੋ ਭੀ ਫੂਰ ਕਰਤੀ ਹੈ - ਮਿਰਚ ਸਿਆਹ ਪੀਪਲਾ ਆਕਰ
 ਕਰਹ ਹਰ ਏਕ ਦਸ ਮਾਸੇ ਸੇਂਡ ਕਥਾ ਬਚੀ ਨੀ ਸੇਂਡ ਹਰ ਏਕ ਫੇਡ ਤੋ
 ਲਾ ਹੀਂਗ ਛੈ ਮਾਸੇ ਸਬ ਕੋ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਅਰਕ ਲੇਮੁ ਮੇਂ ਕੁਰਸ ਬਨ
 ਕਰ ਉਪਰਤ ਵੇਕੇ ਕਿ ਨੀ ਦੇ ਆਗ ਹੋ ਰਖ ਕਰ ਸੁਰਖ ਕਰੇ ਬਕਦਰ
 ਹਾਜਤ ਇਸਤਿਹਾਲ ਕਰੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਭੂਖ ਜਿਆਦਹ
 ਲਾਤੀ ਹੈ - ਨਿਮਕ ਸਾਂਧਰ ਨਿਮਕ ਸੇਧਾ ਨਿਮਕ ਸੇਂਡਲ ਨਿਮਕ
 ਪਨਕਾ ਚੁਲੇਨ ਨਿਮਕ ਖਾਈ ਨਿਮਕ ਗੁਜਰਾਤੀ ਨਿਮਕ ਕੋਕਨੀ
 ਜਵਾਖਰ ਸਬ ਕੋ ਬਰਾਬਰ ਲੇਕਰ ਨੌਂ ਸਾਦਰ ਸਬ ਦਵਾਓ ਕੇ ਬਰਾਬ
 ਰ ਬਾਰੀਕ ਕਰ ਕੇ ਚੀਨੀ ਕੇ ਪਿਆਲੇ ਮੇਂ ਰਖੇ ਔਰ ਅਰਕ ਲੇਮੁ ਕਾ
 ਗਜੀ ਕਾ ਉਸਮੇਂ ਮਿਲਾਵੇ ਇਸ ਕਦਰ ਕਿ ਦੋ ਓਂਗਲ ਉਪਰ ਤੋ ਸਿ
 ਰ ਬਾਂਧ ਕਰ ਆਫਤਾਬ ਮੇਂ ਰਖੇ ਔਰ ਅਰਕ ਇਸ ਕਦਰ ਛਾਲੇ ਔ
 ਰ ਖੁਸ਼ਕ ਕਰੇ ਜਬ ਕੇ ਤੀਨ ਮਰਤਬਾ ਖੁਸ਼ਕ ਕਰ ਚੁਕੇ ਮਿਟੀ ਕੇ ਬਰ
 ਤਨ ਮੇਂ ਰਖ ਕਰ ਚੀਲ ਹਿਕਮਤ ਕਰੇ ਲੇਕਨ ਏਕ ਬਰਤਨ ਦੂਸਰਾ
 ਉਸ ਕੇ ਮੂੰਹ ਪਰ ਕਜ ਬੰਦ ਕਰੇ ਕਿ ਮੂੰਹ ਦੋਨੋਂ ਕਾ ਮਿਲ ਜਾਵੇ ਨੀਰੋ ਉ
 ਸ ਕੇ ਆਂਚ ਤੇ ਜ ਕਰੇ ਦੋ ਪਹਰਤ ਕ ਔਰ ਕਪੜਾ ਚੰਦ ਭੈਂਹ ਕਰ ਕੇ ਪ
 ਨੀ ਮੇਂ ਤਰ ਕਰ ਕੇ ਉਪਰ ਕੇ ਬਰਤਨ ਪਰ ਰਖੇ ਜਬ ਕਿ ਕਪੜਾ
 ਗਰਮ ਹੋ ਜਾਵੇ ਦੂਸਰਾ ਸਰਦ ਕਰ ਕੇ ਰਖੇ ਬਾਦ ਦੋ ਪਹਰ ਕੇ ਬਰਤ
 ਨ ਕੋ ਉਤਾਰ ਲੇਵੇ ਔਰ ਜੇ ਭੁਫ ਉਪਰ ਕੇ ਬਰਤਨ ਮੇਂ ਆਂਕਰ ਰਮਟ
 ਜਾਵੇ ਛੈ ਛੁਲੇਵੇ ਬੋਲੀ ਦਰੀ ਨੀ ਔਰ ਜਾਇਫਲ ਔਰ ਮਾਨੀਰ ਉਸ

੧੪ ਕੇ ਮਿਲਕਰ ਬੋਝ ਖਿਲਾਵੇਂ। ਦੀਗਰ ਦਵਾਈ ॥ ਕਿਨਾਮਰ
 ਖਗਿਆ ਹੈ ਸਾਬ ਗੋਲੀ ਰੀਧਰ ਕੇ ਕਿਵਾਸ ਤੇ ਭੂਖਲ ਨੇ ਕੇ ਕਸੀਰ ਰ
 ਖਤੀ ਹੈ। ਰੀਧਰ ਦੂਧ ਮੇਂ ਸਾਫ਼ ਕੀ ਮੂਰਚ ਬਾਬ ਰਿੰਗ ਅਜਮੂਦ ਜਵਾ
 ਖਰਹਰਏ ਕਤੀ ਨ ਤੋਲੇ ਕਾਲ ਨਿਸ਼ਕ ਪੀਪਲ ਸਮੁੰਦਰ ਨੇ ਹਰਏ ਕ
 ਡੇਡ ਤੋਲਾ ਸੋਧ ਨਿਮਕ ਤੀਨ ਦਾਮ ਯਨੇ ਸਡੇ ਚਾਰ ਤੋਲਾ ਪੋਜਤ ਹਲੇ
 ਲਾਜਰ ਡੇਡ ਤੋਲਾ ਸਬਕੇ ਕੂਟ ਪੀਸਕੇ ਅਰਕ ਅਦਰਕ ਮੇਂ ਪੀਸੇ ਬਾ-
 ਦ ਖੁਸਕ ਹੋਨੇ ਕੇ ਲੇਮੁੰਕੇ ਅਰਕ ਮੇਂ ਏਕਰਾਤ ਦਿਨ ਪਿਸੇ ਔਰ ਗੋਲੀ
 ਬਕਦਰ ਜੰਗਲੀ ਬੇਰ ਕੇ ਬਨਵੇਂ। ਦੀਗਰ - ਗੋਲੀ ਕਿ ਭੂਖਲ
 ਤੀ ਹੈ ਔਰ ਮੇਧੇ ਕੋ ਸਾਫ਼ ਕਰਤੀ ਹੈ ਬਲਗਾ ਮ ਔਰ ਰਿਆਹ ਸੇ
 ਜੰਗੀ ਹਰਫ਼ ਚਾਹ ਮਾਸ ਹਲੇ ਲਾਜਰ ਦ ਪਾਂਚ ਮਾਸੇ ਜੋਠ ਬਾਲ ਛਕ
 ਦਸ ਮਾਸੇ ਨਿਮਕ ਸੋਧ ਦਸ ਮਾਸਾ ਏਲੁਆ ਸਵਾਦੇ ਤੋਲੇ ਸਬਕੇ ਲਾ
 ਕਰ ਗੋਲੀ ਬਾਂਧੇ ਸਫ਼ੁਫ਼ ਕਿ ਭੂਖਲ ਗਤੀ ਹੈ ਔਰ ਮੇਧਾ ਔਰ ਅਤੋਂ ਕੋ
 ਕੁਥਤ ਬਖਸਤੀ ਹੈ ਔਰ ਦਸ ਤੋਂ ਕੋ ਬੰਦ ਕਰਤੀ ਹੈ ਅਨਾਰਦਾਨ
 ਪਉਸੇਰ ਜੋਠ ਜੀਰਾ ਸੁਫੈਦ ਹਰਏ ਕਤੀ ਨ ਤੋਲਾ ਨ ਜੋਠ ਕਾਲਾ ਜੀਰਾ
 ਤੰਤਰੀਕ ਸੁਫੈਦ ਜਰਦ ਬਹੇਦ ਹਰਏ ਕਤੋਲਾ ਨਿਮਕ ਜੰਗਾ ਚਾ
 ਰ ਤੋਲਾ ਸਬਕੇ ਕੂਟ ਪੀਸਕੇ ਬਾਰੀਕ ਕਰੋ ਬਕਦਰ ਏਕ ਤੋਲਾ ਕਬਲ
 ਖਨੇ ਕੈ ਯਾ ਬਾਦ ਖਨੇ ਕੇ ਇਸਤਿਮਾਲ ਕਰੇਂ। ਦਵਾਈ ਕਿ ਭੂਖ
 ਖੁਬਲ ਗਤੀ ਹੈ - ॥ ਆਦਾ ਜਮਾਕ ਕਾ ਆਮਲਾ ਅਜਵਾਇਣ
 ਜੋਠ ਪੀਪਲ ਤਜਕਾਲੀ ਮਿਰਚ ਇਲਾਇਚੀ ਜੀਰਾ ਕ੍ਰਿਸਮਾਨੀ ਲੋਂ
 ਗ ਸਬਕੇ ਬਰਾਬਰ ਕੂਟ ਪੀਸਕੇ ਦੋ ਗੁਨ ਉਸਕੇ ਮਿਸਰੀ ਮਿਲਾ ਕਰ
 ਸੁਬਹ ਕੋ ਹਥੇ ਲੀਭਰ ਖਾਵੇਂ। ਦਵਾਈ ਕਿ ਪਿਆਸ ਕੇ ਕਮ ਕਰੇ -
 ॥ ਪਤੀ ਨੀਮਕੀ ਕੂਟ ਪੀਸਕੇ ਗਲੇ ਲਾ ਬਾਂਧੇ ਬਹਰ ਗਲੇ ਲਾ ਕੇ
 ਅਗਮੇਂ ਰਖੋਂ ਜਬ ਕਿਗਰ ਮਹਿ ਜਾਵੇ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਬੁਝਾਵੇਂ ਚੰਦ ਮਫਤ ਬ
 ਉਸ ਪਾਨੀ ਕੋ ਪਿਲਾਵੇਂ। ਦੀਗਰ - ॥ ਪਤੀ ਕਨੇਰ ਕੀ ਸੀ
 ਦਲ ਕਲੇਸਰ ਹਰਚਰ ਬਰਾਬਰ ਲੇਵੇਂ ਹਮਰਾ ਹਗਾਂਜੇ ਕੇ ਪੀਸੇ ਔਰ

ਉਪਰਸਿਰਕੇਤਿਲਾਕੋਂ ਫਸਲ ਹਿਕਰੀਕ ਆਨੇ ਹਿਚਕੀਮੇ ॥ਮ ੧੫
 ਸਕਾਡੇਤੋਲਾਕਲਵੰਜੀਤੀਨਾਮਸੇ ਪਹਲੇਕਲਵੰਜੀਕੋਪੀਸਕ ੬੦
 ਰਮਜਕਾ ਕੇਹਮਰਾ ਮਿਲਾਕੇਖਿਲਾਵੇਬਾਦਉਸਕੇਬੋਝੇਅਰਸੇ ਕੇਖ
 ਨਾਖਿਲਾਵੇਹਰਕਿਸਮਕੀਹਿਚਕੀਦਫਹੋਗੀ ॥ ਦੀਗਰ ॥
 ਕਲੀਮਿਰਚਇਕੀਸਦਨਸੋਂਨੋਮਸੇਕਾਸ਼ਨੀਨੋਮਸੇਹਰੇ
 ਪੀਸਕੇਖਿਲਾਵੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਮਸਕਤੀਨਤੋਲਾਮਿਸਰ
 ਡੇਡਤੋਲਾਦੋਨੋਬਾਹਮਮਿਲਾਕਰਖਿਲਾਵੇਖੁਸਕਖਾਂਸੀਦੁਰਹੋਗੀ
 ਦੀਗਰ ॥ ਮਸਸਿਆਹਬਜਾਏਤੰਮਾਕੂਹੁਕਾਮੇਂਭਰਕ
 ਰਖੋਂ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਚਿਕਕਮਖੀਕਾਦੂਧਲੜਕੀਵ
 ਲੀਔਰਤਮੇਂਪੀਸਕੇਨਾਕਮੇਂਦੋਤੀਨਕਤਰੇਟਪਕਾਵੇ ॥ ਦੀਗ
 ਰ ॥ ਭੁੰਜੀਚਨਾਔਰਭੁੰਜੀਅਰਹੜਕੀਬਜਾਏਤੰਬਕੂਹੁਕਾਮੇਂ
 ਭਰਕਰਪੀਵੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕਲੀਮਿਰਚਤਨਹਯਾਹ
 ਮਰਾਹ ਆਜਵਾਇਟਕੇਜਲਾਵੇਪੁਆਉਸਕਾਨਾਕਮੇਂਲੇਵੇ ॥
 ਦੀਗਰ ॥ ਜੋਸਖਸਕਿਇਸਮਰਜਮੇਂਮੁਬਤਲਾਹੋਉਸਕੋਏਕ
 ਬਾਰਗੀਡਰਵੇਜਿਸਤਰਹਮੁਮਕਨਹੋਹਿਚਕੀਦੁਰਹੋਜਾਏਗੀ
 ਅਗਰਬੂਦਖਲਖਲੇਕੇਹਿਚਕੀਲਾਹਕੋਬੇਤਰੀਨਤਦਬੀਰ
 ਕੈਹੈ ॥ ਔਰਦਮਕਾਰੋਕਨਮੁਜਰਬਹੈ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਖ
 ਕਮੋਰਕੇਪਰਕੀਔਰਖਕਪੁਰਾਨੇਟਾਟਕੀਬਾਹਮਮਿਲਾਕੇਹਮ
 ਰਾਹਪਾਨੀਕੇਦੇਵੇਹਿਚਕੀਫੋਰਨ ਦੁਰਹੋਜਾਵੇਗੀਮਿਕਦਾਰਇਨਤ
 ਹਾਕੀਚਮਾਸੇਦੋਨੋਂਛੀਕ ਲਾਤੀਹੈਔਰਮੁਫੀਦਹੈ ॥ ਦੀ
 ਗਰ ॥ ਰੇਸਾਯਾਨੇਬਾਲਨਰੇਲਕੇਲਜਵੇਔਰਪਾਨੀਮੇਂਡਾਲ
 ਕਰਏਕਸਾਏਤੰਛੇੜਦੇਫਿਰਥੇੜਪਾਨੀਲੇਕਰਕਰਹੋਗੀਉਸਮੇਂ
 ਪੀਸੇਔਰਸਾਫਕਰਕੇਖਿਲਾਵੇਕਲਈਅਨਾਰਕੀਪਤੀਤੁਲਸੀ
 ਦੀਦੁਬਬਾਰੀਕਪੀਸਕੇਦੋਤੀਨਕਤਰੇਨਾਕਮੇਂਟਪਕਾਵੇਹਿਚਕੀ
 ਬੰਦਹੋਜਾਏਗੀ ॥ ਫਸਲ ਬਾਏਗੋਲਾਔਰਭੁਕਾਰਕੇਖਿਆਨ

॥ ਨਿਮਕ ਸੰਗ ਪੀਪਲ ਜੈਂਡ ਮਿਰਤ ਕਾਲੀ ਜੀਰਹ ਅ
 ਜਮੁਦਹ ਹੀਂਗ ਬਰੀਆਨ ਸਬ ਬਰਾਬਰ ਲੋਕਰ ਪੀਜੇ ਪਹਲੇ ਖਲੇ
 ਕੇ ਯਾ ਬਾਦ ਖਲੇ ਕੇ ਖਿਲਵੇਂ ਬਾਓਲਾ ਦਫਾ ਹੋਗਾ ॥ ਦੀਗਰ
 ਰ ਕਿਡਕਾਰ ਦੂਰ ਕਰਤੀ ਹੈ ॥ ਨਿਮਕ ਮੁਲੀਕਾ ਵੈਕਮਾਜਾ ਪਾ
 ਨ ਕੇ ਹਮਰਾਹ ਮੁਢੀਦ ਹੈ ਅੰਤਰੀਕ ਨਿਮਕ ਮੁਲੀਕੇ ਨਿਕਾਲ ਨੇ
 ਕਾ ਪਹਲੇ ਮਜ਼ਕੂਰ ਹੋ ਚੁਕਾ ਹੈ ॥ ਦੀਗਰ ਫੂਲਨ ਪੇਟਕਾ ਅੰਤ
 ਸਖਤੀ ਅੰਤਰ ਬਜ ਅੰਤ ਬਵਾਸੀਰ ਕੇ ਮੁਢੀਦ ਹੈ - ॥ ਨਰਕ ਦੂਰ
 ਕੂਟ ਕੇ ਬਕਦਰ ਰਨੇ ਕੇ ਗੋਲੀ ਬਾਂਧੇਂ ਵਾਮਲਾ ਕਫਰ ਸਤ ਕੂਟ ਕੇ ਸੁ
 ਬਕ ਕੇ ਪਾਨੀ ਕੇ ਹਮਰਾਹ ਖਾਵੇਂ ਬਾਦ ਰਾਘਵੀ ਕੇ ਦੋ ਗੋਲੀ ਖਿਲਵੇਂ
 ਸਫਾਤ ਕ ਕਿਤਾਮਾ ਦਿਨ ਮੇਂ ਸੋਲਾ ਯਾ ਬੀਸ ਗੋਲੀ ਖਿਲਵੇਂ ਇਸੀ ਤਰ
 ਹ ਬੇੜੇ ਰੋਜ ਮਦਾਵਮ ਵਤ ਕਰੇ ॥ ਫਸਲ - ਪੇਚੁਜ ਅੰਤ ਸੰਗਰ
 ਨੀ ਮੇਂ ਫਰਕ ਦੋਨੋ ਮੇਂ ਯਹ ਹੈ ਕਿ ਸੰਗਰ ਹਟੀ ਮੇਂ ਕਚਾ ਖਾਨਾ ਨਿਕਲਤਾ
 ਹੈ - ॥ ਦਵਾਈ ਕਿ ਪੇਚੁਜ ਕੇ ਦੂਰ ਕਰਤੀ ਹੈ - ਮੰਗਜ ਬੀਲ ਫਲ
 ਏਕ ਤੋਲਾ ਪੋਸਤ ਇਵੇਂ ਜੋ ਦੋ ਤੋਲਾ ਸੈਫ ਏਕ ਤੋਲਾ ਹਲੇ ਲਾਟ ਕਤੋਲਾ ਜੀ
 ਰਾਹਿਰ ਫੁੱਟੀ ਏਈਸ ਪਗੋਲ ਆਦਿ ਤੋਲਾ ਮਿਸਰੀ ਏਕ ਤੋਲਾ ਹਰ ਫੁੱਟੇ
 ਰੋਗਨ ਮੇਂ ਫੁੱਟੇ ਅੰਤ ਸਵਾਏ ਏਈਸ ਪਗੋਲ ਕੇ ਸਬ ਕੇ ਕੂਟੇ ਅੰਤ ਬਾਹਮ
 ਮਿਲਾਵੇਂ ਖੁਰਕ ਸਤ ਮਾਜੇ ਸੇ ਏਕ ਤੋਲਾ ਤਕ ਅੰਤ ਬਾਜੇ ਏਈਸ ਪਗੋਲ ਕੇ
 ਭੀ ਕੂਟਤੇ ਹੈ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਪਖ ਨ ਕੇ ਦ ਮਗਜ ਬੀਲ ਮਕੋ
 ਕੂ ਫਲੀ ਗੁਲ ਸਪਾਟੀ ਰਾਲ ਗੁਠਲੀ ਆਂਬਕੀ ਸਕਰਤਰੀ ਹਰ
 ਏਕ ਫੇਡ ਤੋਲਾ ਸਬ ਕੇ ਰਾਹਿਸ ਕਰੇ ਅੰਤ ਏਕ ਹਿਸਾ ਉਸ ਮੇਂ ਜੇ ਕਿ
 ਸੀ ਕੇ ਦੇ ਦੇਵੇਂ ਬਾਕੀ ਕਿ ਮਾਫਿਕ ਹਾਲ ਕੇ ਤੀਨ ਦਿਨ ਯਾ ਕਮ ਵਜਿਆ
 ਦ ਮੇਂ ਖਾਵੇਂ ॥ ਦੀਗਰ ਦਸ ਤੋ ਕੇ ਬੰਦ ਕਰੇ - ॥ ਮਾਈ ਕੂਟ
 ਕੇ ਬਕਦਰਤੀ ਨਾਮਾਜਾ ਪਾਨ ਕੇ ਹਮਰਾਹ ਖਾਵੇਂ ॥ ਦੀਗਰ ॥
 ਰਜ ਸਾਭੇ ਫੁੱਟੇ ਤੋਲਾ ਕੂਟ ਕੇ ਫੇਡ ਤੋਲਾ ਸਕਰ ਮੇਂ ਮਿਲਾਵੇਂ ਨੌਂ ਹਿਸਾ ਕ
 ਰੋਹਰ ਸੁਬਹ ਹਮਰਾਹ ਦੇਹੀ ਕੇ ਏਕ ਹਿਸਾ ਖਾਵੇਂ ਅਗਰ ਦਸਤ

ਬਹੁਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਏਕ ਹਿਸਾਬੀ ਸਮਝੇ ਖਾਵੇਂ। ਦੀਗਰ ॥ ੧੭
 ਅਫਸੂਨ ਖਾਲਸਾ ਦੂਨਾ ਬਰਾਬਰ ਲੇਵੇਂ ਬਰਾਬਰ ਮੋਰ ਕੇ ਭੋਲੀ ੨੮
 ਬਾਪੋਂ ਜਾ ਬਕਦਰ ਮਸੂਰ ਕੇ ਮੁਆਫਿਕ ਹਲਕੇ ਸੁਬਹ ਕੇ ਏਕ ਸਮਝੇ
 ਏਕ ਖਾਵੇਂ ਕਿ ਦਸਤੋਂ ਕੋ ਔਰ ਪੇਚ ਸਕੇ ਖੁਨੀ ਔਰ ਬਲਗਾ ਮੀ ਕੇ ਜਲ
 ਦ ਬੰਦ ਕਰੇ ਮੁਜਰਬ ਹੈ। ਦੀਗਰ ॥ ਹਾਲ ਭੇਡ ਤੋਲਾ ਸੁ
 ਕਰ ਸੁਫੈਦ ਤੇਰੇ ਲੋਕ ਕਨਾਰ ਭੂਨਾ ਹੂਆ ਏਕ ਅਦ ਦ ਕੂਰ ਪੀਸ ਕੇ
 ਹਥੇ ਲੀਭਰ ਖਾਵੇਂ। ਦੀਗਰ ॥ ਹਾਲ ਪੀਪਲ ਗੁਲ ਸੀਪਾ
 ਗੀ ਛੁਹਾਰ ਸੋਫ ਹਦ ਏਕ ਨੌ ਮਾਸੇ ਕੂਰ ਪੀਸ ਕੇ ਪਾਂਚ ਗੋਲੀ ਬਨਵੇ
 ਏਕ ਸੁਬਹ ਕੇ ਔਰ ਏਕ ਸਮਝੇ ਖਾਵੇਂ। ਦਵਾਈ ਕਿਸੀ ਗੁਹਰ
 ਕੇ ਮੁਫੀਦ ਹੈ - ॥ ਸੀਗਦਾਨ ਮੁਰਗ ਲੋਂਗ ਹਰ ਏਕ ਏਕ ਤੋਲਾ
 ਬਾਗੀਕ ਕਰ ਕੇ ਏਕ ਖੁਰਾਕ ਕਰੇਂ ਫਾਇਦਾ ਬੀਛੋ ਇਲਾਜ ਕੁਲੀ ਹੈ ਵਾਸਤੇ
 ਦਸਤੋਂ ਹਰ ਕਿਸਮ ਕੇ ਔਰ ਪੇਚ ਸਮੇਂ ਕਮ ਕਰਨਗੇ ਜਕੀ ਮੁਫੀਦ ਹੈ
 ਹੈ - ਏਕ ਸਖਸ ਸਾਠ ਬਰਸ ਕਾ ਕਿਉਂ ਸਕੇ ਪੇਚ ਸਹੁਈ ਔਰ ਵਰਮ
 ਹਾਥ ਪੈਰ ਮੇਂ ਜਾਹਰ ਹੂਆ ਹਰ ਚੰਦ ਦਵਾ ਕੀ ਫਾਇਦਾ ਨ ਹੂਆ ਤੀਨ
 ਤੀਨ ਮਹੀਨੇ ਗੁਜਰੇ ਜਬ ਕਿ ਪੇਸਤ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਅਰਕ ਨਿਕਲ ਕਰ
 ਖਾਤਾ ਥਾ ਅਸਰ ਉਸ ਕਾਰ ਹਤਾ ਥਾ ਯਾਨੇ ਦਸਤੋਂ ਮੇਂ ਕੁਛ ਤਖਫੀਫ
 ਰਹਤੀ ਥੀ ਮਗਰ ਫਿਰ ਵਹੀ ਹਾਲ ਹੈ ਜਾਤਾ ਥਾ ਆਖਰ ਉਸ ਕੋ ਗ
 ਜਾ ਸੇ ਬਾਜ਼ਰ ਖਕਰਾਫ ਕਤ ਕਾ ਬਾਬ ਉਏ ਕਾ ਖਿਲਾਤੇ ਬੇ ਅਦਲ ਰੋਜ ਏਕ
 ਲੋਏ ਵ ਬਤ ਦਰੀਚ ਸਾਤ ਲੋਏ ਏਤੋਂ ਥੇ ਔਰ ਅਜ ਵਾਇਨ ਤੀਨ ਉ
 ਗਲੀ ਭਰ ਉਸ ਕੋ ਖਿਲਾਤੇ ਬੇ ਔਰ ਪਾਨੀ ਫਾਲਾ ਜਾਭੀ ਕਬੀਕ ਬੀ
 ਪਲਾਤੇ ਬੇ। ਦੀਗਰ ॥ ਜਹੀਰ ਵਸਹਜ ਔਰ ਦਸਤੋਂ ਕੋ
 ਮੁਨਾਫਾ ਹੈ ਯਹ ਦੋਨੋਂ ਕਿਸਮ ਪੇਚ ਸਕੀ ਹੈ - ਕਹਵ ਰੇਗ ਮੇਂ ਬਰਿ
 ਆਨ ਕਰੇਂ ਮਾਨਿੰਦ ਚਨੇ ਕੇ ਕੂਰ ਪੀਸ ਕੇ ਦੇਵੇਂ ਲੇਪ ਕਿ ਦਸਤੋਂ ਕੋ ਮੋਕੂ
 ਫਕਰੇ ਜਾਇਫਲ ਤੁਖਮ ਆਬ ਪੁਰਾਨ ਮਗਜਬੀਲ ਹਰ ਏਕ ਕਰ
 ਰੇ ਮੁਨਾਸਬ ਲੇਵੇਂ ਔਰ ਅਫੀਸੂਨ ਬੋਰੀ ਦਾਖਲ ਕਰੇਂ ਔਰ ਪੇਚ ਪਦ

ਭਿਲਾਕਰੇਂ" ਦੀਗਰ - ਦਵਾਕਿਸਹਲਪੈ ਔਰਫਾਇਦਾਬਹੁਤ
 ਰਖਤੀਪੈ ਪੇਚਸਔਰਦਸਤੋਕੋਬੰਦਕਰਨੇਮੇਂ- ॥ਮੂਲੀਕੋਬੀਜ
 ਭੂਨੇਹੂਏਛੈਮਾਜੇਕੂਟਕੇਬਰਾਬਰਉਸਕੇਸਹਦਮਿਲਾਕਰਖਿਲਾਵੇ
 " ਦੀਗਰ- ਕਿਦਸਤੋਔਰਪੇਚਸਕੋਬੰਦਕਰਤੀਪੈ- ॥ਮਗ
 ਜਬੀਲਔਰਮੇਰਸਔਰਗੁਠਲੀਪੁਰਾਨੇਆਂਬਕੀਹਰਏਕਡੇਡ
 ਤੇਲਾਜਾਇਫਲਏਕਅਦਦਅਫੀਯੂਨਬਕਦਰਚਨਾਸਬਕੋਸਫੂ
 ਫਕਰਕੇਵਕਤਹਜਤਏਕਹਥੈਲੀਭਰਖਿਲਾਵੇਯਾਕਮਵਜਿਆ
 ਦਹ" ਦੀਗਰ ॥ਮਗਜਤੁਖਮਅਬਿਪੁਰਾਨਸੋਫਬਰਾ
 ਬਰਲੇਕਰਸਾਥਸਕਰਪੁਰਾਨੀਕੋਤਨਵਲਕਰੇਂ" ਦੀਗਰ
 ॥ਅਨਾਰਕਚਾਕਿਕਰੀਬਪਕਨੇਕੋਹੋਮਹਜਕਚਾਨਹੋਦੋਟੁਕੜੇਕ
 ਹੋਫਿਰਏਕਜਾਇਫਲਲੇਕਰਅੰਦਰਉਸਕਖਲੀਕਰੇਂਔਰਅਫੀਯੂ
 ਨਉਸਮੇਂਭਰੇਬਾਦਜਾਇਫਲਕੋਅਨਾਰਮੇਂਕਿਉਸਕਖਲੀਕੀਆ
 ਗਿਆਹੋਰਖਕਰਦੋਨੋਟੁਕੜੇਕੋਬਾਹਮਮਿਲਾਕੋਰੇਸੂਤਜੇਖੂਬਮਜ
 ਬੂਤਬਾਂਧੋਕਿਜੁਦਾਨਹੋਘੀਮੇਂਭੂਨੇਜਬਕੇਨੀਮਪੁਖਤਹੋਨਿਕਾਲ
 ਲੇਵੇਪਸਕੂਟਪੀਸਕੇਨੋਮਾਜੇਜਵਤਰੀਉਸਮੇਂਮਿਲਾਵੇਔਰਮਿਕ
 ਦਾਰਬੇਰਕੋਗੋਲੀਬਾਂਧੋਸੁਬਹਕੋਏਕਗੋਲੀਖਿਲਾਵੇਪੇਚਸਔਰਖੂ
 ਨਔਰਦਸਤੋਕੋਦਫਾਕਰੇਇਸਗੋਲੀਕੋਹਬੁਲਰਮਾਨਭੀਕਹਤੇਹੋ
 ਜੋਠੋਜੋਠਹਰਏਕਬਰਾਬਰਬਹਮਨੀਮਬਰੁਸੰਤਾਕਰਕੇਹਮਰ
 ਹਪਾਨੀਕੋਮੁਆਫਿਕਹਜਤਕੇਖਾਵੇਂ" ਦੀਗਰ ॥ਕਤੀ
 ਰਬਕਦਰਜਤੁਰਤਕੇਲੇਕਰਬੋਛੇਪਾਨੀਮੇਂਤਰਕਰੇਂਸੁਬਹਔਰ
 ਸਮਕੋਬੋਛੀਸਕਰਮਿਲਾਕਰਖਾਵੇਂ" ਦੀਗਰ ॥ਜੋਠੋਜੋ
 ਫਮਗਜਬੀਲਹਰਏਕਨੋਮਾਜੇਮਿਸਰੀਸੁਫੈਦਰਜਮਾਜੇਸਬਕੋ
 ਕੂਟਪੀਸਕੇਪਹਲੇਰੋਜਜਤਮਾਜੇਖਿਲਾਵੇਦੂਸਰੇਰੋਜਦਸਮਾਜੇ
 ਤੀਸਰੇਰੋਜਤੇਡਤੇਲਾਖਿਲਾਵੇਂ" ਦੀਗਰ ॥ਤੁਖਮਰੋਹ
 ਨਮਿਟੀਕੋਬਰਤਨਮੇਂਡਾਲਕੇਉਪਰਜੋਦੋਤੀਨਕਤਰੇਭਿਲੀਕੋ

ਤੇਲ ਕੇ ਛਾਲ ਕੇ ਅਗ ਪਰ ਰਖੇ ਜਬ ਕਿ ਸੁਰਖ ਹੋਵੇ ਪਾਨੀ ਮਿਲਾ ਕਰੇ ੭੮
ਨੋ ਸਕਰੇ ਪੋਚਸ ਔਰ ਦਸ ਤੋ ਕੋ ਬਹੁਤ ਮੁਢੀ ਦ ਹੈ। ਦੀਗਰ ੮੧

॥ ਹਰ ਕੁ ਬਣੀ ਸੈਂਠ ਸੈਂਠ ਬਰਾਬਰ ਲੇ ਕਰ ਆਪਾ ਭੂਨ ਕਰ ਕੂ
ਟ ਪੀਸ ਕੇ ਬਕਦਰ ਜ਼ਰੂਰਤ ਕੇ ਖਿਲਾਵੇ ਮਾਦਹ ਸਿਕਮ ਕੇ ਤਹ ਲੀ
ਲ ਕਰੇ ਅਗਰ ਬਜਾਏ ਹਰ ਕੁ ਬਣੀ ਕੇ ਜੰਗੀ ਹਰ ਕੁ ਛਾਲੇ ਤੋ ਛਾਇ
ਦ ਬਹੁਤ ਹੋਗਾ। ਦੀਗਰ ॥ ਪੋਚਸ ਕਿਲ ਕੂਕੋ ਕੋ ਹੋਤੀ
ਹੈ ਉਸ ਕੋ ਮੁਢੀ ਦ ਹੈ - ਗੁਲਾਬ ਦਹ ਲੋਧਾ ਧਨੀਆ ਮਗਜ ਬੀਲ ਸਬ
ਕੋ ਬਰਾਬਰ ਲੇ ਕਰ ਜੋ ਸਕਰ ਕੇ ਕਪੜੇ ਮੇਂ ਛਾਨੇ ਏਕ ਮਾਸਾ ਯਾ ਜਿਆ
ਦਹ ਮੁਆਫਿਕ ਉਮਰ ਕੇ ਸਹਿਦ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕਰ ਖਿਲਾਵੇ ਅਗਰ
ਚਾਹੇ ਜੋ ਸਦੇ ਕਰ ਦਵਾ ਕੋ ਪਿਲਾਵੇ ਇਸ ਸੂਰਤ ਮੇਂ ਦਵਾ ਕੋ ਜੋ ਕੂਬ ਕ
ਰ ਲੇਵੇ। ਦੀਗਰ ॥ ਵਾਸਤੇ ਦੂਰ ਕਰਨੇ ਹਰੇ ਪਾਖਾਨੇ ਬ
ਚੋ ਕੇ - ਨੀਮਕੀ ਪਤੀ ਹਲ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਲੇ ਕੇ ਗੋਲੀ ਬਾਧ ਕੇ ਪਖਾਨੇ
ਕੇ ਮੁਕਾਮ ਮੇਂ ਰਖੋ। ਦੀਗਰ ॥ ਕਿਉਂ ਜੋ ਧਾਨਾ ਪਾਚ ਕ
ਔਰ ਧਨੀਆਂ ਪਾਚ ਕੁਝੀ ਕਹਿਤੇ ਹੈਂ ਦਸਤ ਕਰੇ ਔਰ ਪਕੇ ਕੋ ਮੁਢੀ
ਦ ਹੈ ਸੈਂਠ ਧਨੀਆਂ ਮਗਜ ਬੀਲ ਖਸ ਸੈਂਠ ਹਰ ਏਕ ਤੀਨ ਤੋਲਾ ਲੇ
ਕਰ ਜੋ ਕੋ ਬਕਰੇ ਪਾਂਚ ਹਿਸਾ ਕਰੇ ਹਰ ਰੋਜ ਏਕ ਹਿਸਾ ਤੀਨ ਪਉ
ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਜੋ ਸਕਰੇ ਜਬ ਕਿ ਆਪ ਪਾਉਰ ਹੋ ਦੇਵੇ ਅਗਰ ਪਾਨੀ ਖੁ
ਸ਼ਕ ਹੋ ਜਾਵੇ ਔਰ ਪਾਨੀ ਛਾਲੇ ਰਾਤ ਕੋ ਜੋ ਸਕਰ ਕੇ ਇਜੀਤ ਰਹ ਪਾਂਚ
ਰੋਜ ਦੋ ਵਕਤ ਦੇਵੇ ਅਗਰ ਖੂਨ ਠਹਰ ਜਾਵੇ ਤੋ ਸੈਂਠ ਮੋਕੂਫ ਕਰੇ
ਔਰ ਬਵਾਸੀਰ ਖੂਨੀ ਮੇਂ ਬਜਾਏ ਜੋਂਠ ਕੇ ਗੁੜ ਮਿਲਾ ਦੇਵੇ।
ਦੀਗਰ ॥ ਦੂਧੀ ਸਬਜ ਪੀਸ ਕਰ ਏਕ ਪਿਆਲਾ ਪਿਲਾਵੇ
ਦਸਤ ਮੋਕੂਫ ਹੈ ਅਗਰ ਖੂਨ ਕੇ ਦਸਤ ਆਤੇ ਹੋਤੋ ਮਗਜ ਬੀਲ ਔ
ਰ ਮੋਚਰਸ ਭੀ ਮਿਲਾਵੇ। ਦੀਗਰ ॥ ਛਾਲ ਦਰਖਤ
ਅੰਬਕੀ ਬਾਗੀਕ ਕਰ ਕੇ ਦੇਹੀ ਕੇ ਹਮਰਾਹ ਮਿਲਾ ਕੇ ਜੇਰ ਨਾਫ ਤਿਲ
ਕਰੇ ਦਸਤ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗੇ। ਦੀਗਰ ॥ ਕਚਾ ਅਨਾਰ ਮਿ

ਦੀ ਮੇਲ ਪੇਟ ਕੇ ਗਰਮ ਬਣ ਮੇਂ ਮਥੇ ਕਿ ਪਕ ਜਾਵੇ ਫਿਰ ਮਿਟੀ ਦੂਰ
ਕਰ ਕੇ ਪਾਨੀ ਉਸਕਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨੇ ਸਕਰੇ॥ ਦੀਗਰ ॥
ਏ ਮੂੰਹ ਦੇ ਦੁਕੜੇ ਕਰ ਕੇ ਤੁਖਮ ਉਸਕੇ ਨਿਕਾਲੇ ਔਰ ਕਰ ਰੇ ਸੁਹਾ
ਗਾਭੂ ਨਾ ਹੁਆ ਭਰੇ ਔਰ ਦਬਾਵੇ ਦੋਨੋ ਠਕੋ ਕੋ ਬਾਹਮ ਮਿਲਾ ਕੇ ਅ
ਗ ਪਰ ਰਖੇ ਕਿ ਪਕ ਜਾਵੇ ਪੁਜ ਉਤਾਰ ਕਰੇ ਨੇ ਸਕਰੇ॥
ਦੀਗਰ ॥ ਜੰਗੀ ਹਰ ਕਰੇ ਪੀਸੇ ਭੂਨ ਕਰ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਸ
ਕਰ ਮਿਲਾ ਕੇ ਬਵਜਨ ਨੇ ਮਾਸਾ ਫੇ ਖਿਲਾਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥
ਗੁਠ ਲੀਜਾ ਮਨ ਕੀ ਸਾਡੇ ਚਾਰ ਤੇ ਲਾ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਬਰਾਬਰ ਉਸਕੇ
ਸਕਰ ਮਿਲਾ ਕਰ ਸੁਥਾ ਸਾਮ ਭੇਡ ਤੋਂ ਲਾ ਖਿਲਾਵੇ ਤੀਨ ਰੋਜ ਮੇਂ ਦ
ਸਤ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਵੇਂਗੇ ਪੇਚਾ ਔਰ ਖੂਨ ਔਰ ਬਲਗਾ ਮਤੀ ਨੇ ਤ
ਰਕੀ ਬੋ ਜੇ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਦਸ ਤੋਂ ਔਰ ਬਾਦੀ
ਬਵਾ ਸੀਰ ਕੇ ਦੂਰ ਕਰੇ ਹੀਂਗ ਜੋਹਾ ਗਾ ਸੇਂਠ ਨਿਮਕ ਸੇਂਧਾ ਬਰਾਬ
ਰ ਲੇ ਕਰ ਕੂਟ ਕੇ ਅਰਕ ਛਾਲ ਦਰ ਖਤ ਸੁਹਾਵਨਾ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕਰ
ਮਿਕਦਾਰ ਬੈਰ ਕੇ ਗੋਲੀ ਬਾਪ ਕਰ ਏਕ ਹੁਕਮ ਔਰ ਏਕ ਸਮਿਦ ਹ
ਮਰਾਹ ਸਰਾਪਾਨੀ ਕੇ ਖਿਲਾਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਦਸ ਤੋਂ
ਭੂਨੀਵ ਜਠਰਾ ਔਰ ਬਲਗਾ ਮਕੇ ਬੰਦ ਕਰੇ ਅਤੀ ਸਲੋ ਪਾਨਾ
ਗੋਸਰ ਬਸਲ ਰਨ ਮੇਥਾ ਪਸਤ ਅਨਾਰ ਕੀ ਗੁਠ ਲੀ ਆਂਬ ਕੀ ਹ
ਰ ਏਕ ਆਠ ਮਾਸੇ ਮੇਚਰ ਸਭੁਲ ਧਾਵਹ ਮਗਜ ਬੀਲ ਹਰ ਏਕ
ਜੋਲਾ ਮਾਸੇ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਸਫੁਟ ਕਰੇ ਨੇ ਮਾਸਾ ਯਾ ਕਮ ਵਜ਼ਿਆ
ਦਹ ਖਿਲਾਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਸੇਂਠ ਧਨਿਆਂ ਮਿਸਰੀ ਕੂਟ
ਪੀਸ ਕੇ ਬਕਦਰ ਕਫ ਦਸਤ ਯਾਨੇ ਹਥੇ ਲੀਭ ਖਿਲਾਵੇ ਖੂਨ
ਔਰ ਬਲਗਾ ਮਦੂਰ ਹੋਵੇ ਔਰ ਤਪਕੇ ਭੀ ਮੁਫੀਦ ਹੈ॥ ਦੀਗਰ
॥ ਕਿ ਦਸ ਤੋਂ ਕੋਠੇ ਰਨ ਮੇਂ ਕੂਟ ਕਰੇ ਜਿਸਤ ਰਹੇ ਯਾਨੇ ਫਕ
ਤ ਖੂਨ ਆਤ ਹੋ ਯਾ ਬਲਗਾ ਮਾਤ ਹੋ ਯਾ ਪਾਖਾਨਾ ਫਕਤ ਤਮਾਮ
ਇਕ ਜਾਮਕੀ ਮੁਜਰ ਹੋਵੇ ਸੁਹਾਗਾ ਕਿਸਮ ਅਵਲ ਬਿਰਿਆਨ

ਕਰਕੇ ਏਕ ਮਾਸ ਸਿੰਗਰਫ ਦੋ ਮਾਸ ਅਫਯੂਨ ਖਾਥ ਸਚਰ ਮਾਸੇ ੮੧
 ਹਰਤੀ ਨੇਕੋ ਪੀਸਕੇ ਬਕਦਰ ਮਿਰਚ ਸਿਆਹ ਕੇ ਗੋਲੀ ਬਾਂਧੋ ਏਕ ਗੋ ੧।
 ਲੀ ਦੇਵੇ ਜਵਾਨ ਆਦਮੀ ਕੋ ੨੨ ਦਸਤ ਅਗਰ ਰਾਤ ਕੇ ਜਿਆਦਾ ੦
 ਵੇਂ ਸਹਦ ਮੇਂ ਗੋਲੀ ਬਾਂਧੋ ਅਗਰ ਦਿਨ ਕੇ ਦਸਤੋਂ ਕੀ ਜਿਆਦਤੀ ਹੈ ਅਰ
 ਕਲੇ ਮੁੰਮੇ ਗੋਲੀ ਬਾਂਧੋ ੨੩ ਈਗਰ ੧੧ ਕਿ ਪੇਚਸ ਔਰ ਖੂਨ
 ਔਰ ਬਲਗਮ ਔਰ ਫੂਲਨ ਪੇਟ ਕਾ ਕਿਸਾਬ ਗਰਮੀ
 ਕੇ ਹੈ ਮੁੰਢੀ ਦੇ ਹੈ ਜੀਗੀ ਹਰਕੇ ਪੀ ਮੇਂ ਤਰਕਰ ਕੇ ਲੋਹੇ ਕੇ ਬਰਤਨ
 ਮੇਂ ਫੂਲਨ ਕੇ ਏਕ ਤੋਲਾ ਜੇਂਤ ਗਰਮ ਬਾਲੂ ਮੇਂ ਛਿਪਾ ਕਰ ਪਾਂਚ ਮਾਸੇ ਜੋ
 ਫ ਬੀਚ ਫਟ ਕਵੀ ਕੇ ਫੂਲਨ ਕੇ ਪਾਂਚ ਮਾਸੇ ਧਨਿਆ ਬਿਰਿਆਨ ਕਰਕੇ
 ਤੀਨ ਮਾਸੇ ਮਰੂਫ਼ ਲੀ ਮਿਸਰੀ ਦੇ ਤੋਲਾ ਸਬਕੇ ਪੀਸਕੇ ਹਮਰਾਹ
 ਮਿਸਰੀ ਕੇ ਮਿਲਾ ਕੇ ਮੁਆਫਿਕ ਹਥੇ ਲੀ ਕੇ ਛੈ ਮਾਸੇ ਜੇ ਏਕ ਤੋਲਾ ਤਕ
 ਸਾਬਲੁ ਆਬਰੇ ਸਾਖਤ ਮੀਯਾ ਸਾਬ ਅਰਕ ਪਤੀ ਬਾਰਤੰਗ ਕੇ ਦੇਵੇਂ
 ਯਾ ਸਵਾਏ ਇਸ ਕੇ ਜੇਹੀ ਜਮੁਨਾ ਸਬ ਹਾਲ ਮਰੀਜ ਕੋ ਹੋ ਦੇਵੇਂ
 ਈਗਰ ੧੧ ਹੋ ਕੇ ਵਤ ਸਾਬ ਪਾਨੀ ਕੇ ਪੀਸਕੇ ਦੇਵੇਂ ਦਸਤ ਖੂਨ
 ਕੇ ਮਕੂਫ ਹੋਵੇ ੨੪ ਈਗਰ ੧੧ ਪੇਚਸ ਔਰ ਦਸਤ ਔਰ ਦ-
 ਰ ਸਿਕਮ ਕੇ ਫਾਇਦਾ ਦੇਵੇ ਮਿਰਚ ਦੇ ਪੇਸਤ ਅਨਾਰ ਬਰਬਰ ਲੇਕਰ
 ਹਰ ਏਕ ਕੇ ਫੂਲਨੇ ਔਰ ਕਰੇ ਉਸ ਜੇ ਸਾਬ ਪਾਨੀ ਕੇ ਦੇਵੇਂ ੨੫ ਈਗਰ
 ੧੧ ਕਿ ਵਾਸਤੇ ਪੇਚਸ ਔਰ ਖੂਨ ਔਰ ਬਲਗਮ ਕੇ ਮੁਜਰਬ ਹੈ
 ਈਸਪਗੋਲ ਤੁਖਮ ਅੰਬ ਰਾਲੂ ਫੈਦ ਸੁਕਰ ਹਰਚ ਹਾਰ ਕੇ ਬੂਰਾ
 ਬਰ ਪੀਸਕੇ ਸਾਬ ਪਾਨੀ ਕੇ ਹਥੇ ਲੀ ਭਰ ਨਿਹਾਰ ਮੁੰਹ ਖਾਵੇਂ
 ਅਗਰ ਪੇਚਸ ਜਲਦ ਜਲਦ ਹੋਵਕਤ ਸਾਮ ਕੇ ਭੀ ਇਸ ਕਦਰ ਖਾ-
 ਵੇਂ ਔਰ ਲੋਭਿ ਆਤ ਕਰੇ ਕਿ ਈਸਪਗੋਲ ਕੋ ਇਸਤਰਹ ਬਦਲੂ ਕੂਟੇ
 ਸਾਬਤ ਪਮਿਲਾਵੇਂ ਅਗਰ ਫਾਇਦਾ ਨਕਰੇ ਕੂਟ ਕੇ ਦੇਵੇਂ ਅਹਲਤ ਜ-
 ਰਬਾ ਦੇ ਤੇ ਹੈ ਅਗਰ ਚੇਤ ਬੀਬੇ ਨੇ ਮਨਾ ਕੀ ਆ ਹੈ ਕਿ ਈਸਪਗੋਲ ਕੂ-
 ਟੇ ਕੇ ਨ ਖਾਵੇਂ ੨੬ ਈਗਰ ੧੧ ਪੇਚਸ ਔਰ ਦਸਤ ਔਰ ਬਲ

ਗਮਕੋ ਫਿਲਹਾਲ ਟੁਇਦਾ ਕਰੇ ਤੁਖਮਾਇ ਬਲੀਕ ਪੋਸਤ ਦੂਰ
ਕਰਕੇ ਲੇਵੇ ਪਸਪਾਂਚ ਅਦਰ ਤੁਖਮਾਨੀ ਲੇਹੁਏ ਪੀਸਕਰ ਅੰਦਰ ਲੇ
ਮੁੰਕੇ ਕਿਸਿਰ ਲੇ ਮੁੰਕਤਰਾਸਕਰ ਅੰਦਰ ਤੁਖਮਲੇ ਮੁੰਕੇ ਦੂਰ ਕਰਕੇ ਸ
ਭੂਫ ਤੁਖਮਾਇ ਬਲੀਕ ਭਰੇ ਜੈਸਾ ਕਿ ਮਸਹੂਰ ਹੈ ਬਾਦ ਉਸਕੇ ਆਗ
ਪਰ ਰਖੇ ਤੇ ਜੈਸਾ ਅਵੇ ਖੋਰ ਇਸੀ ਤਰਹ ਕਹਤੇ ਹੈਂ ਅਰਕ ਉਸਕੇ ਕੋ
ਚੁਸੇ। ਈਗਰ ॥ ਦਸਤੋ ਕੋ ਕਿ ਕਿਸੀ ਦਵਾਸੇ ਫਾਇਦਾ ਨਹੈ
ਮੋਕੂਫ ਕਰਤਾ ਹੈ ਹਲੇਲਾ ਅਜਵਾਇਨ ਜੀਰਾ ਹਰਏਕ ਸਵਦੇਤੋਲ
ਅਲਹਿਦਾ ਅਲਹਿਦਾ ਬਿਠਿਆਨ ਕਰਕੇ ਫਿਰ ਸਬਕੋ ਮਿਲਾਕਰ ਕੁ
ਟੇ ਔਰ ਡੇਡੇ ਤੋਲਾ ਉਸਥੇ ਹਮਰਾਹ ਦੀ ਕੋ ਕਿ ਪਾਨੀ ਉਸਕਾ ਕਪੜੇ ਸੇ
ਛਾਨ ਕਰ ਨਿਕਾਲ ਲਿਆਹੋ ਮਿਲਾਵੇ ਔਰ ਕਦਰੇ ਨਿਮਕ ਸੰਗ ਸਾਮ
ਲ ਕਰਕੇ ਖਵੇ ਫਿਰ ਤੀਨ ਲੁਕਮਾ ਖੁਸਕਾ ਔਰ ਦੀਸੇ ਖਵੇ ਔਰ
ਗਰਮ ਪਾਨੀ ਠੰਡਾ ਕਰਕੇ ਪੀਵੇਂ। ਈਗਰ ॥ ਦਸਤੋ ਖੁਨੀ
ਵਗੈਰ ਹਕੂਦਰ ਕਰੇ। ॥ ਅਨਾਰ ਕਚਾ ਬੀਜ ਨਿਕਾਲਾ ਹੁਆ
ਜੀਰਾ ਸੁਫੈਦ ਕੋ ਇਸਮੇਂ ਤਰਕਰੇ ਔਰ ਉਸ ਅਨਾਰ ਕੋ ਖਮੀਰ ਮੇਲ
ਪੇਟ ਕੇ ਪਕਾਵੇ ਬਾਦ ਖਮੀਰ ਦੂਰ ਕਰਕੇ ਕੁਟੇ ਔਰ ਚਾਰ ਪਾਂਚ ਅਦਰ
ਪਤੀ ਜਾਮਨ ਕੀ ਦਾਖਲ ਕਰੇ ਔਰ ਸਬਕੋ ਕੂਟ ਕੇ ਮਿਕਦਾਰ ਬੇਰ ਕੇ
ਗੋਲੀ ਬਾਂਧੇ ਪੋਚਸ ਔਰ ਦਸਤੋ ਕੋ ਦੂਰ ਕਰੇ ਗਾਭਾ ਮਹੁਏ ਕਾ ਕੂਟ ਕੇ ਛੇ
ਤੋਲੇ ਦੂਧ ਉਸਕਾ ਲੇਵੇ ਏਕ ਬਰਤਨ ਮੇਰ ਖਕਰ ਆਗ ਪਰ ਚੜਾਵੇ
ਔਰ ਤੀਨ ਮਾਸ ਸੋਭਾ ਰੀਕ ਪੀਸਕੇ ਉਸ ਦੂਧ ਮੇਂ ਮਿਲਾਵੇ ਜਬ ਕਿ
ਵੇਤੀਨ ਜੋਸ ਅਵੇ ਉਹ ਲੇ ਨੀਮ ਗਰਮ ਪਿਲਾਵੇ ਤੁਰਸੀ ਔਰ ਬਾਦ
ਜੇ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰੇਂ। ਈਗਰ ॥ ਦਸਤੋ ਖੁਨ ਕੇ ਔਰ ਪੋਚਸ ਕੇ
ਦੂਰ ਕਰ ਜੋਂਫ ਸੋਂਫ ਕੋ ਕਲਾਤੀਨੋ ਕੋ ਬਰਾਬਰ ਲੇਕਰ ਆਧ ਭੂਨੇ ਫਿ
ਰ ਪੀਸਕੇ ਰਖੇ ਸਭੇ ਤੀਨ ਮਾਸ ਰੋਜ ਸੁਬਹ ਕੋ ਗੁੜ ਔਰ ਘੀ ਮੇਂ ਮਿ
ਲਾਕਰ ਖਵੇਂ। ਈਗਰ ॥ ਗੁਠਲੀ ਛਵਾਰੇ ਕੀ ਪੀਸਕ
ਚੜੇ ਡੇਡੇ ਲਾਹਮਰਾਹ ਥੋੜੇ ਦੇਹੀ ਕੇ ਪਿਲਾਵੇ ਖੁਨ ਜੋ ਜਲਦ ਜਲਦ

ਅਤਹੋਫਰਨਮੋਕੁਫਹੋਜਾਵੇ॥ ਦੀਗਰ ਤੇਵਜਖ
ਤਾਈਯਾਨੇਕਾਲਾਕੋਰਹਕੂਟਕੋਨੋਬਰਸਕੇਲੜਕੋਕੋਏਕਮਾਜਾਦਰ
ਮੇਮਿਲਾਕਰਖੁਲਾਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ਮੁਲਤਾਨੀਮਿਟੀਲੁ
ਅਬਬੀਹਦਾਨਕੇਸਾਥਖਿਲਵੇਪੇਚਸਦੁਰਹੋਤੀਹੈ॥ ਦੀਗਰ
॥ਕੋਡੀਜਲਾਕਰਭੇਡਤੋਲਲੇਵੇਤੀਨਤੋਲਾਸਹਿਦਮੇਮਿਲਾਕ
ਰਖਾਵੇਅਗਰਨਿਮਕਲਾਹੋਗੀਬੋਝਾਮਿਲਾਵੇਬੇਹਤਰਹੋਦਸਤ
ਸੰਗਹਣੀਅਗਰਚੇਸਾਥਜਿਆਦਤੀਕੋਹੋਮੁਫੀਦਹੈਉਪਰਉਸ
ਕੋਚਵਲਸਾਥਦਹੀਗਾਏਕੋਨੋਸਕਰੇਵਤਰੀਕਾਜਲਾਨੋਕੋਡੀਵਸੀ
ਖ ॥ਕਾਯਹਪੈਕਿਬੀਚਮਿਟੀਕੇਬਰਤਨਕੋਰਖਕੇਮੁਹਉਸਕਾ
ਗਿਲਹਿਕਮਤਕਰਕੇਤੰਦਰਗਰਮਮੋਰਖਦੇਵੇਬਾਦਸਰਦਹੋਨੇਕੇ
ਬਾਹਰਲਾਵੇਅਗਰਜਲਕਰਸੁਫੈਦਹੋਜਾਵੇਤੋਬੇਹਤਰਵਰਨਾਜਿ
ਆਦਹਜਲਾਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ਦਸਤਹਾਏਖੁਨੀਕੋਮੁਫੀ
ਦਹੈ॥ ਜਾਇਫਲਏਕਅਦਦਤਰਾਸਕੇਸੁਫੈਦੀਬੋਝਾਮੁਰਗਮੇ
ਮਿਲਾਕਰਖਿਲਾਵੇਗਜਾਦਹੀਵਖੁਸਕਾਵਲੜਕੋਕੋਬੋਝਾਜਾਦੇਵੇ
॥ ਦੀਗਰ ॥ਸੰਗਹਣੀਕੋਮੁਫੀਦਹੈਸੰਗਬਸਰੀਬੀਚ
ਲੇਮੁਕੇਪਕਾਕੇਜਾਵੜੀਦੋਤੋਲਾਬਰਾਬਰਲੇਕਰਬਾਰੀਕਪੀਸੇਤੀਨ
ਮਾਜੇਬੜੇਆਦਮੀਕੋਦੇਵੇਪਹਲੇਦੋਮਾਜਾਸੇਸੁਰੂਕਰੇਤਰੀਕਪਕਾਨੇ
ਸੰਗਬਸਰੀਕਲੇਮੁਮੇਯਹਪੈਕਿਲੇਮੁਕੇਦੋਟਕੜੇਕਰੇਔਰਆਰਾ
ਪਰਰਖੇਔਰਸੰਗਬਸਰੀਕੋਲੇਮੁਮੇਡਲੇਕਿਸਬਜਜਬਹੋਜਾ
ਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ਸੰਗਬਸਰੀਕੋਦੋਤੋਲਪਤੀਅਨਾਰਮੇਆ
ਗਦੇਵੇਕਿਸੁਰਖਹੋਜਵੇਗੁਲਾਬਮੇਸਰਦੇਕਰੇਇਸੀਤਰਹਇ
ਕੀਸਮਰਤਬਾਪਾਨੀਮੇਬੁਝਵੇਔਰਪਤੀਮੇਰਖੇਪਸਦੋਰਤੀਸਾਥ
ਦੋਮਾਜਾਬਾਰਤੰਗਕੇਖੁਲਾਵੇਗਿਜਾਕਦੂਬਣੂਨਪੀਵਖੁਸਕਾਕੇਸੀ
ਰਹਣੀਕੋਮੁਜਰਬਹੈ॥ ਦੀਗਰ ॥ਸੰਗਬਸਰੀਤੀਨਤੋ
ਲਾਵੇਹੋਰਕਾਸੇਰਭਰਸੰਗਬਸਰੀਕੋਅਗਮੇਗਰਮਕਰਕੇਇਕੀ

ਸ ਬਾਰਹੀ ਮੇ ਸਰਦਕਰੇ ਫਿਰ ਪੀਸਕੇ ਦਸਮਾਸਾ ਜਵਤਰੀ ਉ
 ਸਮੇ ਮਿਲਾਵੇ ਔਰ ਬਾਰੀਕ ਕਰਕੇ ਰਖੇ ਔਰ ਏਕਮਾਸਾ ਮਗੀਜਕੇ
 ਦੇਵੇ ਕਿ ਪਾਨੀ ਸੇ ਉਤਾਰ ਜਾਵੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਸੰਗ੍ਰਹਣੀ ਕੇ
 ਦਫਾ ਕਰੇ - ਜਾਇਫਲ ਏਕ ਛੁਹਾ ਅਫਯੂਨ ਏਕਮਾਸਾ ਸਬਸੇ ਜਾ-
 ਤਗੋਲੀ ਬਾਂਧੇ ਨਿਹਾਰ ਖਿਲਾਵੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਸੰਗ੍ਰਹਣੀ ਦਫਾ ਕ
 ਰੇ - ਬਕਰੀਕਾ ਦੂਧ ਆਦਪਾਉ ਪਿਆਲਾ ਮੇਂ ਡਾਲ ਕਰ ਆਪਾ ਲੇਮੁੰਕ
 ਗਜੀ ਉਸਮੇ ਨਹੋਵੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਪੇਚਸੁ ਇਤਫਾਲ ਜੀ
 ਰਖਵਰਵ ਸਿਵਾਇ ਉਸਕੇ ਦਫਾ ਹੋ ਜਾਵੇ - ਪ੍ਰੋਸਤਾ ਯਕ ਯਕ ਬੀਚ
 ॥ ਮਸਕੇ ਕੇ ਛੂਨੋ ਕਿ ਸੁਰਖ ਹੋਵੇ ਫਿਰ ਕੂਟਕੇ ਬੈਠਾ ਉਸਸੇ ਖਿਲ
 ਵੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਅਤੀਸ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਪੀਸੇ ਛੋਟੇ ਕੇ ਏਕਮਾਸਾ
 ਬੜੇ ਕੇ ਛੋਟਾਸੇ ਖਿਲਾਵੇ ਦਸਤੋਂ ਕੇ ਮਾਕੂਫ ਕਰੇ ਮਿਸਲ ਚੰਦਨ ਕੇ
 ਪਿਸਕਰ ਖਿਲਾਵੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਆਮਲਾ ਦੇਹੀ ਕੇ ਪਾਨੀ
 ਮੇਂ ਪਿਸੇ ਗਿਰਦ ਨਫਕੇ ਮਾਨਿੰਦ ਦਾਇਰ ਕੇ ਤਿਲਾ ਕਰੇ ਕਿ ਕਨਾਰੇ
 ਉਸਕੇ ਬੁਲੰਦ ਹੋ ਫਿਰ ਅਰਕ ਅਦਰਕ ਦਰਮਿਆਨ ਮੇਂ ਭਰੇ ਏਕ
 ਸਾਇਤ ਠਹਰ ਜਾਵੇ ਮਿਸਲ ਪਾਨੀ ਕੇ ਜੇ ਦਸਤ ਆਤੇ ਹੋ ਛੋਟਾ ਨਬੀ
 ਦਹੋ ਜਾਵੇ ਇਸਦਾ ਕੇ ਬਾਦਸਾਹ ਜੁਮਲਾ ਦਵਾਈ ਕਾ ਕਰਤੇ ਹੋ ਛਾਲ
 ਬੈਖਨਗਜਕ ਸਾਬਸਿਰਕਾ ਕੇ ਮਿਲਾਕੇ ਉਪਰ ਪੇਟਕੇ ਤਿਲਾ ਕਰੇ
 ਦੀਗਰ ॥ ਬਕਰੀਕਾ ਦੂਧ ਮਗਜ ਬੀਲ ਕਚਾ ਡਾਲ ਕੇ
 ਜੋਸ਼ ਕਰੇ ਫਿਰ ਇਸਮੇਂ ਇੰਦਰਜੀ ਗੁਲਾ ਪਾਵਹ ਸੇਂਧੀ ਬਰਾਬਰ
 ਲੋਕਰ ਸਾਬ ਪੂਏ ਚਾਵਲ ਕੇ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਡਾਲ ਦਵੇ ਔਰ ਉਸਜੋਸ਼
 ਦ ਮੇਂ ਬੋਝਾ ਭੀ ਸਰੀਕ ਕਰਕੇ ਇਤੀਸਾਰ ਖੂਨੀ ਕਵੀ ਫੇਲਹਾਲ
 ਦਫਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਛਾਲ ਦਰਖਤ ਅਕੌਰਹ
 ਸਾਬ ਪੂਏ ਹੁਏ ਪਾਨੀ ਚਾਵਲ ਕੇ ਪੀਸਕਰ ਸਹਿਰ ਮਿਲਾਕਰ
 ਖਿਲਾਵੇ ਸ਼ਿਕਮ ਕਿ ਮਿਸਲ ਦਰਿਆ ਕੇ ਜਾਰੀ ਹੋ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਵੇ ॥
 ਦੀਗਰ ॥ ਰਸੋਤ ਇਤੀਸ ਇੰਦਰਜੀ ਗੁਲਾ ਪਾਵਾ ਕੀਵ ਸੇਂ

ਪੀਸਬਬਰਬਰਸਾਬਪੁਏਹੁਏਪਾਨੀਚਾਵਲਕੇਪੀਸਕੇਸਾਬ
 ਸੁਹਰਕੇਖਿਲਵੇਂ॥ ਦੀਗਰ ॥ਕਲੀਅਨਾਰਕੀਵਪਤੀਨ
 ਰਾਮਬਬੁਲਕੀਬਰਬਰਲੇਕਰਬੋਰੀਸੋਫਭੂਨਕਰਸਬਦਵਕੋਬ
 ਰਾਬਰਪੋਸਤਮਿਲਾਕਰਕੂਟੇਔਰਦੇਵੇਪੇਚਸਲੜਕੋਕੀਦਫਾਹੋਜ
 ਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ਕਿਪੇਚਸੁਕਵਈਸਾਬਹੁਕਮਅਲਾਕੇਦ
 ਫਾਕਰੇਔਰਮੁਜਰਬਹੈ-ਅਮਲਾਸੋਫਹਰਏਕਡੇਡਤੋਲਾਪਾ
 ਮੇਂਪੀਸਕੇਛਾਨੇਮਕਦਾਰਦਾਜਵਾਰਕੇਅਫਯੂਨਹਲਕਰਕੇ
 ਖਿਲਾਵੇਅਗਰਮਰੀਜਲੜਕਾਹੋਵਜਨਕਮਤਰਔਰਅਫ
 ਯੂਨਖਾਨੇਵਾਥੇਕੋਅਫਯੂਨਜਿਆਦਾਹੋਜਾਵੇ॥ ਦੀਗ
 ਰ ॥ਸੰਗ੍ਰਹਣੀਕੋਮੁਫੀਦਹੈ-ਕਾਸ਼ਨੀਈਸਪਗੋਲਰਾਲ
 ਮਗਜਤੁਖਮਜਾਮਨਨਿਮਕਸੋਚਲਨਾਗਰਮੇਥਾਪੋਸਤਸੋਠ
 ਸਬਦਸਦਵਾਹੈਸਿਵਾਏਇਸਬਗੋਲਕੇਸਬਕੂਟੇਪਕਾਵੇਏਕਹ
 ਬੋਲੀਭਰਹਰਸੁਬਹੋਕੇਖਾਵੇਂ॥ ਦੀਗਰ ॥ਸੰਗ੍ਰਹ
 ਣੀਔਰਮੋਰਛੀਵਪੇਚਸਕਿਸੀਕਿਸੀਮਕੀਹੋਦਫਾਹੋਜਾਵੇਦੀਕ
 ਮਲੀਕਿਦਵਾਮਸਹੂਰਹੈਕੂਟਕੇਏਕਲੇਮੂੰਦੋਟਕੜੇਕਰਕੇਤੁਖ
 ਮਦੂਰਕਰਕੇਖੁਬਭਰੇਲੇਮੂੰਕੋਆਗਪਰਰਖੇਕਿਗਰਮਹੋਵੇ
 ਹਰਬੀਮਾਰਕੋਦੋਟਕੜੇਚੁਸਾਵੇਂ॥ ਦੀਗਰ ॥ਪੇਚ
 ਸੁਵਦਸਤਬੰਦਹੋਜਾਵੇ-ਮੁਰਦਾਰਸੰਗਸਵਾਦੋਤੋਲਾਕਫੂਰਚ
 ਰਰਤੀਸਾਬਤੋਲਚੰਬੋਲੀਕੇਗੋਲੀਥਾਪੇਏਕਗੋਲੀਖਿਲਾਵੇਅਗ
 ਰਜਿਆਦਾਖਿਲਾਵੇਦਰਦਕੁਲੰਜਪੈਦਾਕਰਲਾਵੇਵਸੁਰਤਹਿਲਾ
 ਕਤਹੋਗੀ॥ ਦੀਗਰ ॥ਸੰਗ੍ਰਹਣੀਔਰਇਤੀਸਾਰਵ
 ਭੂਨਵਬਲਗਾਮਕੋਦਫਾਕਰੇਪੇਚਸਹਰਕਿਸਮਕੀਕਿਹੋਦੂਰ
 ਹੋਜਾਵੇ-ਸਿੰਗਰਫਅਫਯੂਨਲੋਗਜਾਇਫਲਦਹੜੀਦਰਖ
 ਤਪੀਪਲਕੀਮਗਜਤੁਖਮਆਬਮਗਜਤੁਖਮਜਾਮਨਗਿਲ
 ਮੁਲਤਾਨੀਪਰਵਾਰਸਮੋਰਸਗੁਲਧਾਵਾਜਲਵੜੀਜੰਡਸ

੧੧੧
 ॥

੬੬ ੧੫
 ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਬੰਨ੍ਹੀ ਕਿਉਂਦੀ ਦਵਾ ਹੈ ਜੀਰਾ ਸੁਫੈਦ ਕੋਵਾ ਮਿਸਰੀ ਸਬਕ
 ਬਰਾਬਰ ਕੂਟ ਪੀਸਕੇ ਅਰਕ ਪਾਨ ਮੇਂ ਖਰਲ ਕਰੇ ਕਿਯਾ ਪਸਮੇਂ ਮਿਲ
 ਜਾਵੇ ਮਿਕਦਾਰ ਚਨੇ ਕੇ ਗੋਲੀ ਬਾਂਧੇ ਮੁਆਫਿਕ ਹਾਜ਼ਤ ਏਕ ਗੋਲੀ
 ਯਾ ਜਿਆਦਾ ਸਾਥ ਪਾਨੀ ਚਾਵਲ ਕੇ ਖਿਲਾਵੇ ਬਾਜੇ ਲੜਕੇ ਕੋ ਦੋ ਗੋਲੀ
 ਦੀ ਗਈ ਹੈ ਲੋਕ ਨ ਪਹਲੇ ਕਮ ਕਮ ਦੇਵੇਂ ਮਰਜਾਨ ਸਤਰਾਂ ਮਾਸੇ ਅੰਬੂ
 ਅਸਹ ਮੁਸਕ ਹਰ ਏਕ ਦੋ ਮਾਸੇ ਰਾਲ ਸੰਗ ਜਰਾਹਤ ਇਲਾਇਚੀ ਛੋ
 ਟੀ ਹਰ ਏਕ ਚਰਮਾਸਾ ਗੁਲਾਬ ਤੀ ਨਤੋਲ ਗੁਲਾਬ ਮੇਂ ਸਬਦਵਾਖ
 ਰਲ ਕਰੇ ਕਿਖੁਸਕ ਹੋ ਜਾਵੇ ਏਕ ਏਕ ਮਾਸੇ ਕਾ ਕੁਰਸ ਬਾਂਧੇਂ ਸੁਬਹ ਵ
 ਸਾਮ ਏਕ ਕੁਰਸ ਸਾਥ ਗੁਲਾਬ ਕੇ ਦੇਵੇਂ। ਦੀਗਰ ॥ ਦਸ
 ਤਖ਼ਤੁਨ ਵ ਬਲਗਮ ਵ ਪੇਚ ਸਹੋ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਵੇ ਜੀਰਾ ਸੁਫੈਦ ਕੂਟ
 ਪੀਸਕੇ ਸਾਥ ਸੁਕਰ ਸੁਫੈਦ ਕੇ ਖਿਲਾਵੇਂ। ਦੀਗਰ ॥ ਜੀਰਾ
 ਸੁਫੈਦ ਜਾਬਾ ਕੇ ਸਾਥ ਦੇਹੀ ਕੇ ਖਿਲਾਵੇਂ। ਦੀਗਰ ॥
 ਪੇਚ ਸਵ ਸੰਗਰਹ ਨੀ ਵ ਗੀਨੀ ਯਾ ਕੋ ਦੂਰ ਕਰੇ ਇੰਦਰ ਜੋ ਕੜਵ
 ਮੋਚਰਸ ਗੁਲਾਧਾਵਾ ਸੋਂਠ ਹਰ ਏਕ ਏਕ ਹਿਸਾ ਛੰਗ ਤਿਹਾਈ ਹਿ
 ਸਾ ਸਬਦਵਾ ਕੂਟ ਪੀਸਕੇ ਦਾਈ ਮਾਸਾ ਸੁਬਹ ਕੋ ਹਮਰਾਹ ਪਾਣੀ
 ਕੇ ਦੇਵੇਂ ਸਾਤ ਰੋਜ ਤਕ ਗਿਜਾ ਵਾਲ ਅਰਹੜ ਵ ਖੁਸਕਾ ਦੇਵੇਂ ਅੰਗੂ
 ਛਨ ਦੇਵੇਂ ਤੰਗ ਕੋ ਛੁਨ ਲੇਨਾ ਚਾਹੀਏ। ਦੀਗਰ ॥ ਕਾਮ
 ਰਸ ਤੋਂ ਵਾਸਤੇ ਦੂਰ ਹੋਨੇ ਸੰਗਰਹ ਨੀ ਕੇ ਅਬਰਕ ਮਾਗੀ ਹੁਈ
 ਸਤਰਹ ਮਾਸੇ ਗੰਧਕ ਸਾਡੇ ਤੀਨ ਮਾਸੇ ਸੁਹਾਗਾ ਪੰਨੇ ਦੋ ਮਾਸੇ ਫਿ
 ਲਾਛ ਵਰਾਜ ਮਿਰਚ ਸਿਆਹ ਸੋਂਠ ਹਰ ਏਕ ਸਾਡੇ ਦਸ ਮਾਸੇ ਕੂਟ
 ਪੀਸਕੇ ਹਰ ਰੋਜ ਸੁਬਹ ਕੋ ਸਹਿਦਾ ਮਿਲਾ ਕੇ ਖਾਵੇਂ ਸੰਗਰਹ ਨੀ ਵ
 ਖਾਂਸੀ ਦਫਾ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਦੀਗਰ ॥ ਵਹ ਗੋਲੀ ਕਿਬਹੁਤ ਕਾਬ
 ਜ ਹੈ ਮਵੀਜ਼ਾ ਮਨਕੀ ਸਤਦਾਨ ਗੁਠਲੀ ਅੰਬਕੀ ਪੁਰਾਨੀ ਏਕ ਅਰ
 ਦ ਅਫ਼ ਛੁਨ ਚਰਤੀ ਨਰਮ ਕੂਟ ਕੇ ਬਾਹਮ ਮਿਲਾ ਕੇ ਸਾਤ ਗੋਲੀ
 ਬਾਂਧ ਕੇ ਹਰ ਰੋਜ ਏਕ ਗੋਲੀ ਖਿਲਾਵੇਂ। ਦੀਗਰ ॥ ਬ

ਹੁਤ ਦਿਨੋਂ ਕੇ ਦਸਤ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਵੇਂ ਔਰ ਮੇਰ ਹਕੋਂ ਕੁਵਤ ਹੋ ਪੀਪਲ ਏ
 ਕਤੇਲਾ ਬਾਗੀਕ ਕਰ ਕੇ ਸਾਤ ਰੋਜ਼ ਤਕ ਪਾਵੇ ਸਭੁ ਫ ਕਿਵਾਸ ਤੇ ਦਸ
 ਤਵ ਪੇਚ ਸਵ ਜੀਰ ਵਗੈਰ ਹ ਵਜਹੁ ਮੇਧਾ ਕੋ ਨਫਾ ਹੋ ਭੰਗ ਸ
 ਬਜ ਸਾਥੋਂ ਗੰਭੀਰ ਬਿਨ ਫਸਾ ਯਾ ਬਦਾ ਮਕੇਲ ਬਕਰ ਕੇ ਬੋਲਾ ਅਰਕ
 ਦੁਬ ਹਰੀਕ ਔਰ ਬੋਲਾ ਸੀਰਾ ਜਵਾਇਣ ਕਾ ਬਾਹਮ ਮਿਲਾ ਕੇ ਭੰਗ
 ਮੇਮਿਲਾਵੇਂ ਔਰ ਹਾਥ ਸੇ ਮਲੇ ਉਪਰ ਬਰਤਨ ਮਿਟੀ ਕੇ ਕਿ ਜਿਸ ਮੇ
 ਪਾਨੀ ਨ ਲਗਾ ਹੋ ਅਹਿਸਤ ਹ ਫੂਨੇ ਫਿਰ ਉਤਾਰ ਕੇ ਸਰਦ ਕਰੇਂ ਦਿ
 ਰ ਸਾਥ ਸੀਰ ਹ ਮਜ਼ਕੂਰ ਕੇ ਭੰਗ ਕੇ ਫੂਨੇ ਜਿਤ ਰਹ ਸਾਥ ਮਰਤ
 ਬ ਫੂਨੇ ਫਿਰ ਭੰਗ ਕੇ ਭੰਗ ਫੂਨੀ ਹੁਟੀ ਫੇਰ ਤੇ ਲਾ ਲੇ ਕਰ ਮਸਤ ਰ
 ਫੂਮੀ ਸਾਥੇ ਚਰਮਾ ਜੇ ਜੇਂ ਭੰਗ ਆਪ ਫੂਨੀ ਔਰ ਆਪੀ ਕਰੀ ਹੋ ਸਾਥੇ
 ਚਰਮਾ ਜੇ ਕੂਟ ਕੇ ਸਬ ਕੋ ਬਾਹਮ ਮੇਮਿਲਾਵੇਂ ਬਾਝੇ ਤੀਨ ਮਾਸੇ ਵਕਤ ਹ
 ਜਤ ਹਮਰਾਹ ਕਾਸੀ ਪਾਨੀ ਕੋ ਖਿਲਾਵੇਂ। ਈਗਰ ਭੰਗ
 ਖਾਲ ਜਿਸ ਤੋਂ ਰਜੇ ਕਿ ਲਿਖਾ ਗਿਆ ਮਾਥਰੀ ਸਵ ਤੇਲਾ ਅਨਾ
 ਦਾਨ ਪੋਜਤਾ ਨੀ ਮਥਰਿਆ ਨ ਹਰ ਏਕ ਚੇਮਾ ਜੇ ਜੇ ਬੀਲ ਫੂਨੀ ਹੁ
 ਈ ਪੀਪਲ ਵਧਨਿਆ ਫੂਨੀ ਹੁਈ ਹਰ ਏਕ ਚਾਰਾ ਜੇ ਸਾਗਰ ਅ
 ਰਬੀ ਏਕ ਮਾਸਾ ਸਬ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਚਰਮਾ ਜੇ ਸੁਬ ਕੇ ਹਮਰਾਹ ਪ
 ਨੀ ਕੇ ਸੁਬ ਹੋ ਕੇ ਖਿਲਾਵੇਂ। ਈਗਰ ਵਿਮਤ ਰਸਤੋ
 ਫੂਨੀ ਵ ਬਲਗਾ ਮੀਕੇ ਮੁਜਰਬ ਹੈ ਸੁਰਗਾ ਬਿਰਿਆਨ ਰੋ
 ਮਾਸਾ ਸੀਗਰ ਫ ਚਰਮਾ ਜੇ ਅਫ ਫੂਨ ਮਿਸਰੀ ਏਕ ਮਾਸਾ ਸਬ ਦ
 ਵ ਉਕੋ ਖੁਬ ਪੀਸ ਕੇ ਮਿਲਾ ਕੇ ਆਪੀ ਸਬ ਜਹਦ ਕੇ ਆਪੀ ਦਵਾ
 ਕੋ ਸਾਥ ਅਰਕ ਲੇ ਮੁਕੇ ਬਕਰ ਮਾਸ ਕੋ ਗੋਲੀ ਬਾਂਧੇ ਅਗਰ ਮ
 ਰੀਜ ਕੋ ਵਕਤ ਰਾਤ ਕੋ ਦਸਤ ਬਹੁਤ ਆਵੇ ਗੋਲੀ ਸਹਿਦ ਵਾਲੀ ਖਿ
 ਲਾਵੇਂ ਅਗਰ ਦਿਨ ਮੇਂ ਦਸਤ ਬਹੁਤ ਆਵੇ ਗੋਲੀ ਲੇ ਮੁਵਾਲੀ ਸ
 ਬ ਪਾਨੀ ਸਰਦ ਕੇ ਖਿਲਾਵੇਂ। ਈਗਰ ਮਾਈਂ ਰਾਤ ਹੁ
 ਲਾਵਾ ਹਰ ਏਕ ਏਕ ਤੇਲਾ ਬਾਗੀਕ ਕਰ ਕੇ ਸਾਥੇ ਚਰਮਾ ਜੇ ਸਾਥ ਪਾ

੧੧੯
 ੫॥

੮੮ ੧੧ ਨੀ ਸਰਦ ਬਾਸੀ ਕੇ ਖਿਲਾਵੇਂ ਕਬਜ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ॥ ਦਵਾਈ ਗਿਜ ॥
 ਈ ਸਾਨੇ ਦਵਾ ਕਿ ਪੇਟ ਕੋ ਬੰਦ ਕਰੇ - ॥ ਅਨਾਰ ਕਚਾ ਛੈਂ ਅਦਦ ਪਾ ॥
 ਨੀ ਮੇ ਪੀਸੇਂ ਔਰ ਕੜੀ ਬਨਾਵੇਂ ਚਾਵਲ ਕੇ ਸਾਥ ਖਿਲਾਵੇ॥
 ਦੀਗਰ ॥ ਗੋਰ ਬਬੂਲ ਦਸਮਾਸੇ ਖੁਸਕ ਪੀਸੇਂ ਗੋਹੂੰ ਕੇ ਆ
 ਏ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕਰ ਪਕਾਵੇਂ ਸਾਥ ਪੀਗਾ ਏ ਕੇ ਚਰਬ ਕਰ ਕੇ ਖਿਲਾਵੇਂ
 ਆਪਾਨੀ ਮੇਂ ਪਕਾ ਕੇ ਚਾਵਲ ਡਾਲ ਕੇ ਖਿਲਾਵੇਂ ਦਸਤ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਵੇਂ ਗੇ॥
 ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਮੁਜਰਬ ਹੈ - ਬੜੇ ਹਕੀਮ ਕਾ ਮਗਜਬੀ
 ਲਕੂਰ ਕੇ ਸਾਥ ਤੀਨ ਲੁਕਮਾਂ ਚਾਵਲ ਸਾਠੀ ਕੇ ਔਰ ਗਾਏ ਕਾ ਦਹੀ
 ਮਿਲਾ ਕਰ ਖਿਲਾਵੇਂ ਪਹਲੇ ਬੋੜਾ ਪਾਨੀ ਪੋਸਤ ਕਾ ਪੀਲੇਵੇਂ ਪੀਛੇ ਸੇ
 ਯਹ ਦਵਾ ਖਵੇਂ ਅਜਾਇਬ ਦਵਾ ਹੈ ਵਹੁ ਗੋਲੀ ਕਿ ਵਾਸਤੇ ਦਸਤ ਕਬ
 ਦ ਔਰ ਗੋਰ ਕਬਦ ਕੇ ਮੁਜਰਬਾਤ ਬੁਅਲੀ ਸੀਨਾਸੇ ਹੈ ਮਾਜੂ ਦਮਾ
 ਈ ਹਰਏ ਕੇ ਨੇ ਮਾਸੇ ਅਫਜੂਨ ਸਾੜੇ ਚਾਰ ਮਾਸਾ ਗੋਰ ਬਬੂਲ ਸਵਾ
 ਮਾਸਾ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਬਰਾਬਰ ਮਿਰਚ ਸਿਆਹੀ ਬਾਂਧ ਕਰ ਖਿਲਾਵੇਂ
 ਏਕ ਬਰਸ ਕੇ ਲੜਕੇ ਕੋ ਏਕ ਗੋਲੀ ਔਰ ਬੜੇ ਕੋ ਤੀਨ ਚਾਰ ਗੋਲੀ ਖਿਲਾ
 ਵੇਂ ਅਗਰ ਅਫਜੂਨ ਖਾਤ ਹੋ ਦਸ ਗੋਲੀ ਤਕ ਦੇਵੇਂ॥ ਦੀਗਰ
 ਵਾਸਤੇ ਦਸਤੋਂ ਕੇ ਬਿਆਜ ਮਹੀਮਦ ਯੂਸਫ ਸੇ ॥ ਸੇਂਟ ਸੇਂਟ ਪੋ
 ਸਤ ਖਸਖਸ ਮੇਂ ਚਰਸਰਾਲ ਸੁਫੈ ਦ ਮਗਜਬ ਲਗੇ ਹੀ ਹਰਏ ਕ
 ਡੇਡ ਤੋਲਾ ਮਿਸਰੀ ਛੈਂ ਤੋਲਾ ਸਬਕੇ ਆਧਾ ਭੂਨ ਆਧਾ ਕਚਾ ਕੂਟ ਕੇ ਛੈਂ ਮਾ ॥
 ਜੇਹ ਮਰਾਹ ਪਾਨੀ ਸਰਦ ਕੇ ਖਿਲਾਵੇਂ ਔਰ ਗਿਜਾ ਦਾਲ ਮੁੰਗ ਔਰ
 ਖੁਸਕ ਦੇਵੇਂ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਪੇਚਸ ਕੋ ਫਾਇਦਾ ਕਰੇ - ਬਬੂਲ ਕਾ
 ਗੋਟ ਕਤੀਰਾ ਤੀਨ ਤੋਲਾ ਈਸਬ ਗੋਲ ਤੀਨ ਤੋਲਾ ਸਕਰ ਡੇਡ ਤੋਲਾ
 ਪੀਸ ਕੇ ਸਤਮਾਸੇ ਸੁਬਹ ਕੋ ਖਿਲਾਵੇਂ॥ ਫਜਲ ਬਿਆਨ ਮਗਸ
 ਮੇਂ ਦਰਦ ਆਂਤ ਕੇ ਖਵਾਹ ਸਾਥ ਕਬਜ਼ ਕੇ ਹੈ ਖਵਾਹ ਬਦਨ ਕਬਜ਼ ਔਰ
 ਪੇਟ ਕੇ ਦਰਦ ਕੋ ਹਿੰਦੀ ਮੇਂ ਸੁਲਕ ਹਤੇ ਹੈਂ ਦਰਦ ਆਂਤ ਕਾ ਕਿ ਸਾਥ ਕ
 ਬਜ਼ ਕੇ ਹੋਤਾ ਹੈ ਉਸਕੇ ਅਰਬੀ ਮੇਂ ਕੁਲੀਜ ਕਹਿਤੇ ਹੈਂ॥ ਦਵਾਈ ਕਿ

ਜੁਲ ਪੇਟਕੀ ਦੁਰਕਰੇ ਪਤੀ ਦਰਖਤ ਪੀਪਲ ਲਈ ਲੇਕਰ ਸਾਫ ਕਰੇ ॥ ੮੮ ॥
 ਰਕੇ ਪੀਸੇ ਸਾਥ ਗੁੜ ਕੇ ਖਿਲਵੇ ਸੋਠ ਛਾਲ ਜੜ੍ਹ ਖਤ ਅਰਿੰਡ ਵਰ੍ਹੇ ॥ ੮੯ ॥
 ਹਰਏ ਕੁਝ ਤੋਲਾ ਨਿਮਕ ਸੋਚਲ ਭੰਗ ਹਰਏ ਕੁਝ ਮਾਸਾ ਜੜ੍ਹ ਅਰਿੰਡ
 ਰਸੋਠ ਕੁਟੇ ਪਾਉਤਰ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਜੋਸ ਕਰੇਂ ਜਬ ਕਿ ਆਪ ਪਾਉਰ ਹੋ ਮਾ
 ਲ ਕਰਹੀਂ ਗਵਨਿ ਮਕਮਿ ਲਾਕਰ ਕੋਈ ਬਨ ਕਰਖਏਂ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਤੇਲ
 ਚੰਬੇਲੀ ਕੋ ਗਰਮ ਕਰਕੇ ਭੁਈ ਤਗੋ ਕੇ ਪੇਟ ਪਰ ਰਖੇਂ ਦਰਦ ਜਾਤਾਰ
 ਹੋਗਾ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਸੀਰਾ ਪਤੀ ਅਰਿੰਡ ਕਾ ਬਰਾਬਰ ਉਸ
 ਕੇ ਤਿਲੀ ਕਤੇਲ ਮਿਲਾਕਰ ਗਰਮ ਕਰਕੇ ਪੇਟ ਪਰ ਮਲੇਂ ਦਰਦ
 ਫੋਰਨ ਜਾਤਾਰ ਹੋਗਾ ॥ ਬਾਇਲਾ ਅਗਰ ਦਰਦ ਬਜਬ ਬਵਰਮ
 ਕੇ ਹੋਯਾ ਦਵਾਨਾ ਲਗਾਏ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਲਕੜੀ ਅਰਿੰਡ
 ਕੀ ਜਲਾ ਕੇ ਖਾਕ ਉਸ ਕੀ ਹਥੇਲੀ ਭਰਖਾਏਂ ਬਾਦ ਸਿਕਮ ਵਸੂ
 ਲ ਜਾਤਾਰ ਹੋਗਾ ॥ ਤੁਖਮ ਕਰਫਸ ਅਨੇਸੂ ਸੰਠ ਅਜਵਾਇਣ ਵਜਨ
 ਬਰਾਬਰ ਲੇਕਰ ਕਟ ਕੇ ਚਾਰ ਮਾਸੇ ਖਿਲਵੇਂ ਦਰਦ ਆਂਤ ਕਾ ਦੂਰ ਹੋਜੇ ॥
 ਵੇ ਅਗਰ ਸਬਬ ਦਰਦ ॥ ਕਾਸਰ ਦੀ ਹੋਯਾ ਗੋਹ ਯਾ ॥
 ਬਾਈ ਹੋਸਬ ਜਾਤਾਰ ਹੋਗਾ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਵਾਸਤੰ ਦੂਰ
 ਹੋਨੇ ਕੁਲੀਂ ਜਕੇ ਅਜੀਬ ਹੋ ਖਸੂਸਨ ਕੁਲੀਂ ਜਕਿ ਅਰਜੇ ਸੋਹੋ ਅ
 ਜਵਾਇਣ ਜੀਰਾ ਸਿਆਹ ਅਨੇਸੂ ॥ ਸੋਠ ਹਰਏ ਕੁਝ ਚਾਰ ਮਾ
 ਸੇ ਸਭ ਕੇ ਕੁਟ ਕੇ ਸੁਬਹ ਕੇ ਖਿਲਵੇਂ ਉਪਰ ਉਸ ਕੇ ਆਪ ਸੇਰ ਉਠਨੀ
 ਕਾ ਰੂਪ ਕਿਉਂ ਜੀਵ ਕਤ ਦੇਹ ਕਰ ਜੋਸ ਕੀ ਆਹੋ ਪਿਲਵੇਂ ਚੰਦਰੋਂ ਜਪ
 ਰਹੇਂ ਜਕਾਮਲ ਰਖੇ ਤੋਂ ਬਦਨ ਕੋ ਇਖਲਾਤ ਖਾਮਜੇ ਪਾਕ ਕਰੇ
 ਸਾਥ ਮਦਰ ਖੁਦਾ ਕੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਤੁਖਮ ਮੇਥੀ ਤੁ
 ਖਮ ਜੋਇਯਾ ਹਰਏ ਕੋ ਦੋਤੋਲਾ ਯਾ ਕਮ ਵਜਿਆ ਦਹ ਮੁਆਫਿਕ ਮਿ
 ਜਾਨ ਕੇ ਲੇਕਰ ਜੋਸ ਦੇਵੇਂ ਸਾਫ ਕਰਕੇ ਰੋਗਨ ਦੇ ਯਾ ਤੀਨ ਤੋਲਾ ਗਰ
 ਮ ਕਰਕੇ ਪਿਲਵੇਂ ॥ ਠਸਲ ਦਵਾਓ ਮੁਸੁਲ ਹਕੇ ਬਿਆਨ ਮੇਂ ॥
 ਯਾਨੇ ਜੁਲਾਬ ਦੇਨੇ ਕੇ ਅਸਲ ਯਾਹ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਕਾਨੂਨ ਦਰਬਾਰ ਜੁਲਾਬ

੮੦
੧.

ਤਬੀਬੋਨੇਲਿਖੇਪੈਉਸਪਰਲਿਹਾਜਰਖਨਚਹੀਏਦਵਾਈਏਸਖ
ਤਜੋਹਮਯਹਾਲਿਖਤੇਪੈਇਸਜੇਹਤਉਲਇਕਾਨਪਰਹੇਜਕਰਨਾ
ਚਹੀਏਬਦਰਜਜਰੂਰਤਦੇਨਚਹੀਏਵਾਸਤੇਸਖਤਮਿਜਾਜੋ
ਕੇ-ਕਿਫਲਾਕਿਕਰਹਤਾਲਰੀਪਕਪਾਰਾਸੁਹਾਗਾਜਹਰਬਿਛ
ਨਾਕਸਬਬਰਾਬਰਲੇਕਰਬਰਾਪਰਉਸਕੇਮਗਜਜਮਾਲਗੋਟ
ਮਿਲਾਕਰਪੀਜੇਬਕਦਰਮਿਰਚਸਿਆਹਗੋਲੀਥਾਂਪੈਏਕਗੋਲੀ
ਦੇਵੇਉਪਰਉਸਕੇਪਾਨੀਸਰਦਪਿਲਾਵੇਚੰਦਮਰਤਬਾਜਬਕਿਬੰਦ
ਕਰਨਦਸਤੋਕਾਮੰਨਜੂਰਹੋਗਲਿਥੀਕੇ-ਕਾਕਰਮਿਸਲਖੁਜ
ਕਾਕੇਖਿਲਾਵੇਪਾਰਾਯਾਜਮਾਲਗੋਟਾਤੇਲਉਸਕਾਥੇਵਕਤਹਜ
ਤਦੋਤੀਨਕਤਰੇਮਿਸਰੀਕੇਸਰਬਤਮੇਮਿਲਾਕੇਦੇਵੇਤੀਨਚਾਰਦਸ
ਤਬਫਰਾਗਤਥਿਲਾਇਜੀਇਤਾਵੇਗੇ। ਈਗਰ ॥ਜਮਾਲ
ਗੋਟਾਡੇਡੁੱਤੇਲਾਅਮਲਾਛੈਤੋਲਾਹਰਦੇਅਰਕਲੇਮੂੰਖਰਲਕਰੇ
ਕਿਅਰਕਇਕਤੀਜਲੇਮੂੰਕਾਖਰਚਹੋਵੇਫਿਰਚਨੇਬਰਾਬਰਗੋ
ਲੀਥਾਂਪੈਏਕਗੋਲੀਸੁਬਹਕੇਖਿਲਾਵੇਅੰਰਜਬਜੀਜਮਾਲਗੋਟਾ
ਕੀਪਹਲੇਦੂਰਕਰਲੀਹੋ। ਈਗਰ ॥ਤੁਖਮਜਰਜਪਹ
ਲੇਰੋਜਏਕਅਦਦਖਾਵੇਅੰਰਹਰੋਜਏਕਜਿਆਦਾਕਰਤੇਰਹੇਕਿ
ਜੈਦਨੇਤਕਪਹੁੰਚੇਫਿਰਏਕਕਮਕਰਤੇਜਵੇਕਿਚਾਲੀਜਦਨੇ
ਰਹਜਵੇਇਸੀਕਦਰਖਾਇਆਕਰੇਕਬਜਅੰਰਖੁਸਕੀਕਿਮਿਜ
ਜਮੇਹੋਗੀਚਾਲੀਜਰੋਜਕੇਖਾਨੇਮੇਂਦਫਾਹੋਜਾਵੇਗੀ। ਈਗਰ
॥ਜਫਾਯਾਨੇਪਾਖਾਨਕੇਮੁਕਾਮਪਰਦਵਾਬਤੀਮੇਲਗਾਕਰ
ਅੰਦਰਰਖਨਬਲਗਮਨਿਕਲੇਗਾਵਬਉਕੋਟਇਦਹੋਗਾਮੁਫੀ
ਜਮਨਕੀਤੀਨਤੇਲਾਕਿਸਮਿਜਮਿਸਰੀਬਦਾਮਹਰਏਕਫੈਡ
ਤੇਲਾ ਜੌਫ ਏਕਮਾਜਤੂਤੀਆਚਾਰਤੀ ਜਾਇਫਲ
ਛੋਰਤੀਸਬਦਵਾਕੂਟਕੇਏਕਕਰੇਅਖਰਕੋਤੂਤੀਆਪ੍ਰਿਸਕੇਮਿਲ
ਵੇਂਵਸਿਆਫਤਿਆਰਕਰੇਵਅਗਰਨੇਮਾਜਮਗਜਤੁਖਮਅ

ਭਿੰਡ ਭੀ ਮਿਲਾਵੇ ਕੁਵੀ ਹੋ ਜਾਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕਿ ਬਹੁਤ ਜ-
ਲਦ ਅਮਲ ਕਰੇ ਗੁਰੂ ਸਿਆਹ ਤਾਂ ਬੇ ਕੇ ਬਰਤਨ ਮੇਰਾ ਖਕਰ ਅਗਾ
ਪਰ ਪਿਪਲਾਵੇ ਫਿਰ ਨਿਮਕ ਪੀਸ ਕੇ ਉਸ ਮੇਂ ਡਾਲੇ ਔਰ ਕਿਸੀ ਚੀਜ਼
ਜੇ ਫੇਰੇ ਫਿਰ ਬੋੜਾ ਨਿਮਕ ਔਰ ਡਾਲੇ ਕਿ ਗੁਰੂ ਜਮ ਜਾਵੇ ਪਸ ਜਰ
ਦ ਕਰੇ ਸਿਆਹ ਕਰੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਪਾਰਾ ਕੋ ਸਾਥ -

ਪਤੀ ਸਾਗੋਨ ਕੇ ਪੀਸੋਂ ਨਾਫ ਪਰ ਮਲੇਂ ਦਸਤ ਝਾਤੀ ਹੈ॥

ਦੀਗਰ ॥ ਮੁਸਹਲ ਕਿ ਬਾਅਸਾਨੀ ਤਬਾਹ ਕੋ ਨਰਮ ਕਰੇ
ਹੈ ਦੀਸੇਂ ਸੁਖ ਛਾਰ ਕਹਤੇ ਹੈਂ ਜਨ ਇਮ ਕੀ ਡੇਡ ਤੋਲਾ ਅਨੇ ਸੇਂ ਮਗ
ਜਾਵਾ ਮਗੁਰੂ ਸਿਆਹ ਹਰ ਏਕ ਤੀਨ ਤੋਲਾ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਮਿਲਾ ਕੇ
ਤੀਨ ਖੁਰਾਕ ਕਰੇ ਵਕਤ ਜੇ ਨੇ ਕੇ ਖਿਲਾਵੇ॥ ਮੁਸਹਲ ਜਹਰ

ਕੀ ਕਿ ਦਵਾ ਮਸਹੂਰ ਹੈ ਔਰ ਅਵਾਮਾ ਵਾਰ ਮਰਚਾਈ ਕਹਿਤੇ ਹੈਂ
ਔਰ ਤਜੀ ਮੇਂ ਕਾਲਾ ਦਾਨ ਕਹਤੇ ਹੈਂ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਬਵਜਨ ਪੋਨੇ ਦੇ ਮਾ
ਸਾਯਾ ਕਮਜ਼ੀਆ ਦਾ ਮੁਆਫਿਕ ਤਬੀਯਤ ਕੇ ਬਰਾਬਰ ਉਜਕੇ ਜ
ਕਰ ਸੁਫੇ ਦ ਮਿਲਾ ਕੇ ਸਾਥ ਪਾਨੀ ਗਰਮ ਕੇ ਖਿਲਾਵੇਂ ਦਸਤ ਖੁਬ
ਆਵੇਂ ਗੋਲੇ ਕਨ ਬਾਜੇ ਸਖਸੇਂ ਕੋ ਮਿਤਲੀ ਵਕਰ ਬਲਤ ਹੈਂ ਅਗਰ
ਇਸ ਕੇ ਇਸਲੂ ਦੇ ਕੇ ਖਾਵੇਂ ਮਤਲੀ ਔਰ ਕਰਬ ਨਹੀ ਲਾਤ ਹੈਂ ਔਰ ਅ
ਸਲੂ ਇਸ ਕੀ ਯਹ ਹੈ ਕਿ ਕਾਲੇ ਦਾਨੇ ਕੇ ਭੂਨੇ ਔਰ ਤੇਲ ਬਾਦਾਮ ਮੇਂ
ਯਾ ਸਿਵਾ ਇਸ ਕੇ ਚਰਬ ਕਰੇ ਔਰ ਬਾਜੇ ਛਿਲ ਕਾ ਉਪਰ ਕਾ ਨਿਕਾਲ
ਫਾਲਤੇ ਹੈਂ ਬਾਦ ਉਸ ਕੇ ਭੂਨਤੇ ਹੈਂ ਵਚਰਬ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਵਸਾਹਿਬ ਯੁਨ
ਨ ਕਹਿਤੇ ਹੈਂ ਕਿ ਇਸ ਕੇ ਸਾਥ ਹਰ ਕੇ ਯਾ ਮਿਸਲ ਉਜਕੇ ਮਿਲਾ ਕੇ
ਦੇਵੇਂ ਕਿ ਵਹ ਦੇਰ ਮੇਂ ਅਮਲ ਕਰਤਾ ਹੈਂ ਵਹ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਜਲਦ ਅਮਲ ਕ
ਰੇ ਮਿਲਾ ਕਰ ਦੇਨਾ ਚਾਹੀਏ ਔਰ ਅਗਰ ਚਾਹੇ ਕਿ ਰੰਗ ਦਵਾ ਕਾ ਬ
ਦਲ ਜਾਵੇ ਬੈਵੇ ਗੁਲਾਬ ਕੇ ਫੂਲ ਮਿਲਾਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥

ਹਬ ਉਲ ਨੀਲ ਯਾਨੇ ਕਾਲਾ ਦਾਨ ਕੂਟੇ ਗੁਲ ਕੰਦ ਆਫਤਾਬੀ ਬਾਰੀਕ
ਪੀਸ ਕੇ ਉਸ ਮੇਂ ਮਿਲਾਵੇਂ ਤਾ ਮਜ਼ੂਨ ਹੋ ਜਾਵੇ ਗੋਲੀ ਬਨ ਕਰ ਸਾਥ

ਪਾਨੀ ਗਰਮਾ ਗੁਲਾਬ ਕੇ ਖਿਲਾਵੇ ਖੁਬ ਫਾਇਦਾ ਕਰਤੀ ਹੈ ਔਰ ਮ
 ਤਲੀ ਨਹੀਂ ਹੋਤੀ ਅਗਰ ਚਹੈ ਕੋਈ ਜੇਸਾ ਦਾਭੀ ਇਸ ਕੇ ਸਹੀ ਕਰਕੇ
 ਦੇਵੇ। ਦੀਗਰ ॥ ਜੇ ਉਪਰ ਨਫ ਕੇ ਜਮਾਦ ਕਰੇਂ ਦਸਤ ਲ
 ਵੇ ਬੀਠ ਕਬੂਤਰ ਕੀ ਸਹਦ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕੇ ਨਫ ਪਰ ਜਮਾਦ ਕਰੇਂ ਜ
 ਬ ਕਿ ਚਹੈ ਕਿ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਵੇ ਦਵ ਉਠਾਏ। ਕਹੁਵਾ ਮੁਸਹਲ
 ॥ ਸਨਾਇ ਬਗੈਰ ਕੂਰੀ ਹੁਈ ਨੌ ਮਾਜੇ ਖਵਾਹਤ ਰਹਾ ਸੇ ਦੇਖੀ
 ਜਾ ਅਰਕ ਗੁਲਾਬ ਮੇਂ ਮਿਸਲ ਕਹੁਵਾ ਕੇ ਜੇਸ ਦੇ ਕਰ ਪਿਲਾਵੇਂ ਮੁ
 ਸਹਲਤ ਮਾਮ ਖਿਲਤੋਂ ਕਹੈ ਸਾਥ ਸਹੁਲਤ ਕੇ ਦਸਤ ਲਾਤ ਹੈ ਔਰ
 ਸਾਵੇਰ ਰਾਮਾਜੇ ਲੜਕੇ ਕੋ ਭੀ ਦੇਸ ਕਰਤੈ ਹੈਂ ਅਗਰ ਗੁਲਾਬ ਮੇਂ ਜੁਦ ਨ
 ਹੈ ਗੁਲਾਬ ਕੇ ਫੂਲ ਸਨਾ ਕੇ ਸਾਥ ਜੇਸ ਕਰ ਕੇ ਦੇਵੇ ਕਿ ਯਹ ਮੁਸਲ
 ਇਸ ਕਾ ਹੈ। ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕਬਜ਼ ਵਸੁਦਾ ਕਿ ਪੀਟ
 ਲੜਕੇ ਮੇਂ ਪੜ ਜਾਵੇ ਸੌਫ ਵੇ ਮੇਂ ਗਨੀ ਦੂਹੇ ਕੀ ਬਰਾਬਰ ਲਕਰ ਪਾ
 ਮੇਂ ਪੀਸ ਕਰ ਨੀਮ ਗਰਮ ਨੀਚੇ ਨਫ ਕੇ ਜਮਾਦ ਕਰੇਂ ਉਪਰ ਉਸ ਕੇ
 ਪਤੇ ਮੁਲੀ ਕੇ ਯਾ ਪਾਤ ਬੰਗਲਾ ਰਖ ਕਰ ਕਪੜੇ ਸੇ ਬਾਂਧ ਦੇਵੇ ਭੇਡ
 ਪਹਰ ਬੰਧਾਰ ਹਨੇ ਦੇਵੇ ਜੋ ਸੁਦਾ ਕਿ ਪੇਟ ਮੇਂ ਹੋਗਾ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇਗਾ
 ਤਰਕੀਬ ਹਿੰਦੀ - ਹਰਬਾਰ ਕਿ ਉਪਰ ਉਸ ਕੇ ਪਾਨੀ ਪੀਵੇਂ ਦਸ
 ਤ ਆਵੇ - ਸਿੰਗਰਫ ਸੁਹਾਗਾ ਸੋਠ ਪੀਪਲ ਹਰਏਕ ਪੈਂਟੋਂ ਦੇ ਮਾ
 ਜੇ ਚੌਗਨ ਜਮਾਲ ਗੋਟਾ ਜੋ ਪਹੁ ਆਹਰਏਕ ਸਤ ਮਾਜੇ ਸਬ ਕੇ ਮਿ
 ਲਾਇ ਕੇ ਗਾਏ ਕੇ ਦੂਧ ਮੇਂ ਪੀਸੇ ਬਕਦਰ ਘੁੰਗਰੀ ਕੋਲੀ ਬਾਏ ਰਖ
 ਸਕ ਕਰੇਂ ਔਰ ਏਕ ਗੋਲੀ ਖਿਲਾਵੇਂ। ਤਰੀਕਾ ਜੋ ਧਨਾ ਸਿੰਦੂ
 ਫ ਯਾ ਔਰ ਦਵਾ ਕਾ ਕਿ ਬਦੁਨ ਇਸ ਕੇ ਖਿਲਾਨਾ ਦਫ਼ਤਰ ਨਹੀਂ ॥
 ਸਿੰਗਰਫ ਕੋ ਸੀਰਹ ਲੈ ਸੁੰਕ ਯਾ ਸੀਰਗਾਓ ਮੇਂ ਏਕ ਰੋਜ ਤਕ ਪੀ
 ਜੇ ਔਰ ਖੁਸ਼ ਕਰੇਂ ਫਿਰ ਦਾਖਲ ਦਵਾ ਕਰੇਂ। ਜੋ ਧਨਾ ਪਾਰੇ
 ਕਾ ਯਹ ਹੈ - ॥ ਕਿ ਪਾਰੇ ਕੋ ਮਗਜ ਘੀਕਵਾਰ ਮੇਂ ਭਾਲ ਕੇ ਮੁਰਲਕ
 ਰੋਂ ਮਗਜ ਦੂਰ ਕਰ ਕੇ ਪਾਰਾ ਨਿਕਲ ਲੇਵੇ ਔਰ ਅਗਰ ਪਾਰੇ ਕੋ ਕ

ਪੜ੍ਹੇ ਮੋਟੇ ਮੋਟੀ ਨਮਰਤ ਬਾਨ ਚੌੜ੍ਹੇ ਕਾਇਮ ਮੁਕਾਮ ਸੋਧ ਨੇ ਕੇ ਹੈ ॥ ੯੩ ॥
 ਕਿਸਿਆ ਹੀ ਉਸ ਕੀ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਤੀ ਹੈ ਬੇਹਤਰ ਯਹ ਹੈ ਕਿ ਅਵਲ ਪਾ
 ਰੇ ਕੇ ਕਾਪੜੇ ਮੇਂ ਛਾਨ ਕੇ ਮਗਜ ਪਾਇ ਵਾਰ ਮੇਂ ਖਰਲ ਕਰੇ ਔਰ ਰੀਧ
 ਕੇ ਬੰਦ ਕਰ ਕੇ ਚਮਚੇ ਮੇਂ ਰਖ ਕਰ ਪੀਥੋੜਾ ਮਿਲਾ ਕੇ ਆਗ ਪਰ
 ਰਖੇ ਕਿਰੀਧਕ ਮਿਸਲ ਪਾਨੀ ਕੇ ਹੋ ਜਾਵੇ ਉਸ ਵਕਤ ਗਾਏ ਕੇ ਦੂਧ
 ਭਾਲੇ ਫਿਰ ਰੀਧਕ ਔਰ ਪਾਰਹ ਕਜਲੀ ਕਰ ਕੇ ਦਾਖਲ ਦਵਾਕ
 ਰੇਂ ਔਰ ਗਜਾ ਇਸ ਦਵਾ ਪਰਦ ਹੀ ਸਾਥ ਚਵਲ ਕੇ ਖਾਵੇ ॥ ਦਵਾ
 ਈ ਕਿ ਬਲਗ ਮਥਸਤ ਹੋ ਕੇ ਨਿਕਾਲੇ ਔਰ ਇਸ ਰਾਜ ਨੀਚੇ ਬਦਨ ਕੇ
 ਜੇ ਕੇ ਹੋ ਔਰ ਦਰਦ ਪੈਰ ਕਾ ਜੇ ਕਿ ਅਰਸਾ ਸੇ ਹੋ ਦੂਰ ਕਰੇ ਹਰੜ ਬੜੀ
 ਚਲਦੀ ਨਿਮਕੁਲ ਹੋ ਰੀਤੀ ਨੇ ਕੋ ਕੁਟ ਪੀਸ ਕੇ ਇੰਦਾਇਣ ਕੇ ਫਲਕ
 ਸੀਰਹ ਮੇਂ ਤੀਨ ਰੋਜ ਖਰਲ ਕਰ ਕੇ ਬੁਕਦਰ ਝਰ ਬੈੜੀ ਕੇ ਗੋਲੀ ਥਾਂ
 ਪੁਰਾਕ ਮੁਆਫਿਕ ਮਿਜਾਜ ਕੇ ਏਕ ਗੋਲੀ ਸੇਸਤ ਗੋਲੀ ਤਕਤਰੀ
 ਕਾ ਉਸ ਕੇ ਖਾਨੇ ਕਾ ਯਹ ਹੈ ਕਿ ਪਹਲੇ ਦਵਾ ਖਾਵੇ ਬਾਦ ਦੇ ਤੀਨ ਪੜ੍ਹੀ ਕੇ
 ਪਿਚੜੀ ਸਾਥ ਪੀਥ ਹੁਤ ਕੇ ਇਸ ਤਿਮਾਲ ਕਰੇ ਕਿ ਪੀਮੁਸਲ ਹਉ
 ਸਕਾ ਹੈ ॥ ਫਸਲ ਦਵਾ ਕੈਲਾਨੇ ਵਾਲੀ ਕੇ ਬਿਆਨ ਮੇਂ ॥ ਕੜਵੀ
 ਤੋਂ ਠੀ ਕੇ ਬੀਜ ਇਕੀਸ ਦਾਨੇ ਇਕੀਸ ਮਿਰਚ ਦੇ ਨੌਂ ਕੋ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਪੀ
 ਸ ਕੇ ਨੀਮ ਗਰਮ ਪਿਲਾਵੇ ਬਾਦ ਉਸ ਕੇ ਚੰਦ ਲੁਕਮਾ ਗਿਜਾ ਕੇ ਖਿਲ
 ਵੇ ਔਰ ਯਹ ਕਾਇਦਾ ਮੁਕਰਰ ਹੈ ਕਿ ਕੈ ਨਿਹਾਰ ਮੁੰਹ ਕਰਨ ਚਾਹੀਏ
 ਔਰ ਖਾਸੀ ਯਤ ਇਸ ਦਵਾ ਕੀ ਵਹੁ ਹੈ ਕਿ ਕੈ ਸਾਥ ਫਰਾਗਤ ਕੇ ਲਾ
 ਤੀ ਹੈ ਔਰ ਸੀਨਾ ਕੇ ਲੂਜਾਜ ਸੇ ਪਾਕ ਕਰਤੀ ਹੈ ਔਰ ਜੀਕੀ ਔਰ
 ਦਰਦ ਜਾਨੇ ਔਰ ਪੈਰ ਕੇ ਨਫਾ ਤਾਮਾ ਦੇਤੀ ਹੈ ਔਰ ਫਾਇਦਾ ਕੇ ਕਾ
 ਬੀਜ ਕਿਤਾਬ ਤਿਬਕੇ ਲਿਖਾ ਹੈ ਮੁਆਫਿਕ ਉਸ ਕੇ ਦੇ ਨਚਾਹੀਏ ਔਰ
 ਜਿਸ ਕੇ ਕਿ ਕੋ ਨਹੀ ਚਾਹੀਏ ਉਸ ਕੇ ਅੁਤਿ ਆਤ ਰਖਨ ਚਾਹੀਏ ॥
 ਦੀਗਰ ॥ ਨੀਲਾ ਬੋਥਾ ਦੇ ਤੋਲਾ ਸੁਹਾਗਾ ਏਕ ਤੋਲਾ ਦੇ ਨੌਂ ਨਰਮ
 ਪੀਸ ਕੇ ਮੁਲੀ ਕੇ ਪਤੇ ਕੇ ਅਰਕ ਮੇਂ ਚਨੇ ਬਰਾਬਰ ਗੋਲੀ ਥਾਂ ਪੈ ਔਰ ਏ

੮੪ ਕਗੋਲੀਯਾ ਜਿਆਦਹ ਅਰਕਲੇ ਮੁੰ ਮੇਰੇ ਕੋ ਬਾਜਾਨੀ ਆਵੇਗੀ
 ੧੨ ਜੀ ਕੋ ਕੇ ਮੁਢੀ ਦਹੋਗਾ ਬਲਗਮਾ ਹੀ ਜਰੇ ਕਾ ਔਰਫਮ ਮੇਧੇ ਕਾਨਿ
 ਕਲਗਾ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਮੇਨ ਫਲਕੇ ਬੀਜ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਪੀਸ ਕੇ ਖਿ
 ਲਵੇ ਕੈਂ ਜਲ ਦਾ ਵੇਗੀ ਮਰਦ ਜਵਾਨ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਦੇ ਮਾਸੇ ਸੇਛੈ ਮਾਸੇ
 ਤਕ ਔਰ ਲੜਕੇ ਕੇ ਮੁਆਫਿਕ ਸਨ ਕੇ ਏਕ ਹਥੇ ਲੀਭਰਾ॥ ਦੀਗਰ
 ॥ ਕਿ ਕੈ ਫਰਾਗਤ ਸੇ ਅਵੇ ਔਰ ਬੇਤ ਕਲਫ ਸੇ ਏਕੇ ਬੀਜ ਛੁੱਤੋ ਲੇ
 ਆਧਸੇਰ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਜੋਸ ਕਰੇ ਕਿ ਆਧਾਰ ਹੋ ਏਕ ਦਮ ਜੋਜ ਲਕੈ
 ਯਾਨੇ ਮੈਨ ਫਲਾਸਾਥ ਬੇਛੈ ਪਾਨੀ ਕੇ ਪੀਸੇ ਔਰ ਸਹਿਦ ਮਿਲਾ ਕਰ
 ਹਮਰਾਹ ਮਤ ਬੁਖ ਬੀਜ ਸੇ ਏਕੇ ਮਿਲਾਵੇ ਔਰ ਬਕਦਰ ਹਾਜਤ ਅਬ
 ਗਰਮ ਡਾਲੇ ਔਰ ਬੇਛਾ ਸਹਿਦ ਭੀ ਮਿਲਾਵੇ ਔਰ ਪਿਲਾਵੇ ਕੈਂ ਹੋਗੀ॥
 ਫਸਲ ਦਵਾਇ ਕਿ ਕੈ ਔਰ ਮਿਤਲੀ ਕੋ ਦਫਾ ਕਰੇ - ॥ ਮਗਜਰੇ
 ਠਾ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਤੀਨ ਘੜੀ ਤਰਕਰੇ ਤੋਂ ਨਰਮ ਹੋਵੇ ਬੇਛਾ ਬੇਛਾ ਚਬਕੇ
 ਦੁਕੜੇ ਹਲਕ ਕੇ ਨੀਚੇ ਜਾਵੇ ਕੈ ਔਰ ਮਿਤਲੀ ਜਾਤੀ ਰਹੇਗੀ॥
 ਦੀਗਰ ॥ ਕਾਪੂਰ ਕਚਰੀ ਛੋਟੀ ਬਾਰੀਕ ਪੀਸ ਕੇ ਮਿਕਦਰ
 ਬੇਰਕੇ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਗੋਲੀ ਬਾਂਧ ਕੇ ਖਿਲਾਵੇ ਔਰ ਏਕ ਗੋਲੀ ਕਫਾਇਤ
 ਨ ਕਰੇ ਦੂਜੀ ਗੋਲੀ ਦੇਵੇ ਜਿਆਦਤੀ ਕੇ ਕੀਏ ਕਾਇਤ ਮੇਂ ਜਾਤੀ
 ਰਹੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਮੇਰਕੇ ਪਰਕੇ ਜਲਾਵੇ ਔਰ ਖਾਕ ਉਸਕੀ
 ਸਹਰ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕੇ ਦੇਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕੋਪਲ ਨੀਬਕੀ ਕਿਕੁਛ
 ਪਤੀ ਭੀ ਉਸ ਮੇਂ ਹੋਂ ਭੂਬਲ ਗਰਮ ਮੇਂ ਰਖੇ ਕਿਗਰਮ ਹੋਵੇ ਪਸ
 ਪੀਸ ਕੇ ਪਿਲਾਵੇ ਹੋਕ ਦਫਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਜਾਠੀ ਕੇ
 ਚਵਲ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਤਰਕਰੇ ਔਰ ਪਾਨੀ ਉਸਕਾ ਪਿਲਾਵੇ ਜਿਆਦਤੀ
 ਕੈ ਕੋ ਕਿਬਾਰ ਸੁਰਾਬ ਕੇ ਹੋਤੀ ਹੈ ਮੋਕੁਫ ਕਰੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਗੁਲ
 ਬਕੇ ਫੂਲ ਬੀਰ ਭੂਬਲ ਕੇ ਗਰਮ ਕਰਕੇ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਸਰਦ ਕਰੇ ਵਹ
 ਪਾਨੀ ਪਿਲਾਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਟਾਰ ਕਿ ਉਸ ਸੇ ਜਲੀ ਤੋਂ ਔਰ
 ਸਿਵਾਇ ਸਕੇ ਬਨਤੇ ਹੋਂ ਜਲਾਵੇ ਔਰ ਖਾਕ ਉਸਕੀ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਡਾਲੇ

ਕਿਨੀਚੋਪਾਨੀਕੋਬੈਠੀਪਾਨੀਸਫਉਸਕਾਥੇਕਰਪਿਲਾਵੇ॥ ੮੫
 ਦੀਗਰ ॥ ਵਰਯਾਈਕਿਉਸਕੋਅਤਲਸਕਹਤਪੈਸਬਜਰੰਗਲੇ ੧੦
 ਵੇਅੰਰਜਲਾਵੇਅੰਰਖਕਿਸਤਰਉਸਕੀਪਾਨੀਮੇਂਡਾਲਕਰਪਿਲਾਵੇ
 ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕਿਕੋਮੋਕੂਫਕਰੇ-ਦਾਨਇਲਾਇਚੀਛੋਟੀਨ
 ਗੋਸ੍ਰਕੰਵਲਗਟਮੋਬੁਖੀਲਧਾਨਚੰਦਨਪੀਪਲਕਲਾਨਸਬਕੋਬ
 ਰਾਬਰਕੂਟਪੀਸਕੋਬੋੜਾਬੋੜਾਸਹਦਅੰਰਸਕਰਮਿਲਾਕਰਖਿ
 ਲਾਵੇਅੰਗਰਕਿਸੀਖਿਲਤਜੋਕੋਹੋਬੰਦਹੋਜਾਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਤ
 ਹਵਹਅੰਰਕੋਕੋਦੂਰਕਰੇ-ਨਾਏਲਕੋਛਿਲਕੋਕਾਤੁਪਸਾਛੁਰੀਜੇਜੁ
 ਦਕਰਕੋਮਿਕਦਾਰਬੋੜਾਸਲੇਕਰਤੀਨਚਾਰਜੇਰਸੰਗਰੇਜਾਹਕਿ
 ਨਹਰਮੇਂਪੈਦਾਹੋਤੇਪੈਅੰਰਉਸਜੇਦੁਨਬਨਤੇਪੈਪਾਨੀਜੋਸਕਰਕੇ
 ਜਬਕਿਆਧਾਰਹੋਉਤਾਰੇਪਾਨੀਕੋਸਰਦਕਰੇਪਿਲਾਵੇਮੁਜਰਬਹੈ
 ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕਿਬਸਬਧਹਾਰਤਕੋਹੋਦੂਰਹੋਜਾਵੇਸਮਾਕ
 ਧਨਿਆਂਖੁਸਕਜੀਰਾਖੁਸਕਗੁਲਾਬਕੇਫੂਲਬੰਸਲੋਚਨਸਬ
 ਬਰਾਬਰਕੂਟਪੀਸਕੀਪਾਨੀਮੇਂਦੇਵੇਕੋਬੰਦਕਰੇ॥ ਦੀਗਰ ॥
 ਕੋਸੁਫਰਾਵੀਦੂਰਹੋਜਾਵੇ-ਬਾਰਤੰਗਚਾਰਮਾਸੇਪਾਨੀਮੇਂਮਿਲਾਕਰ
 ਪਿਲਾਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਅਨਾਰਦਾਨਤੁਰਸਮਵੀਜਮਨਕੀਸਾ-
 ਛੇਸਤਰਹਮਾਸੇਜੀਰਾਕਰਮਾਨੀਸਾਛੇਤੀਨਮਾਸੇਤੀਨਕੋਕੂਟਕੇਦ
 ਸਮਾਸੇਖਿਲਾਵੇਕੋਬੰਦਹੋਜਾਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਗਿਸਆਨਲਾਜ
 ਮਕੋਦੂਰਕਰੇ-ਮਗਜਸ਼ਰਬੋਰੀਪਤੀਤੁਲਸੀਮਿਸਰੀਹਰਏਕਏਕ
 ਦਾਮਮਿਰਚਸਫਤੋਲਾਕੂਟੇਅੰਰਬਾਰੀਕਕਰੇਅੰਰਸਬਕੋਸਾਤਮ
 ਰਤਬਾਅਚਾਪਰਗਰਮਕਰਕੇਪਾਨੀਮੇਂਸਰਦਕਰੇਅੰਰਬੋੜਾਉ
 ਜਪਾਨੀਸੇਅੰਰਬੋੜਾਸਹਿਦਦਵਾਈਪੀਸੀਹੁਈਮੇਂਮਿਲਾਵੇਜਿ
 ਸਤਰਹਗੋਲੀਬਨਾਈਜਾਤੀਪੈਬਕਦਰਸ਼ਰਬੋਰੀਕੋਗੋਲੀਬਨ
 ਆਰਕਰੇਅੰਰਏਕਗੋਲੀਖਾਵੇ ॥ ਟਸਲ ਵਹਦਵਾਈਕਿਕੋ
 ਚੁਏਪੇਟਕੋਬਾਹਰਕਰੇ- ॥ ਅਜਵਾਇਣ ਮਗਜਕਰੰਜਪਲਾਸ

ਪਾਪਕਾ ਬਾਬਰਿਗ ਹਰਏਕ ਸਾਡੇ ਤੀਨ ਮਾਸੇ ਬਾਬੀਕ ਪੀਸਕੇ ਸਾਥਗੁ
 ਝੁਕੇ ਮਿਲਕੇ ਅਗਰ ਮਰਦ ਜਵਾਨ ਹੋ ਸਬਕੇ ਦੋ ਖੁਰਾਕ ਕਰੇ ਔਰ ਲ
 ਝੁਕਾ ਹੋ ਚਾਰ ਯਾ ਪਾਂਚ ਗੋਲੀ ਬਨਾ ਕਰ ਦੇ ਪੀਛੇ ਖਾਨੇ ਕੇ ਬੋਝਾ ਪਿਲਾਵੇ
 ਵਕਤ ਜੇਨੇ ਕੇ ਏਕ ਗੋਲੀ ਖਾਵੇ ਹਮਰਾਹ ਪਤਾਜ਼ ਕੇ। ਦੀਗਰ
 ॥ ਲਝੁਕੇ ਕੀ ਮਕਾਮ ਮੈਂ ਡੋਟੇ ਕੀਵੇ ਕਿ ਜਿਸ ਕੋ ਚੁਨੇ ਕਹਤੇ ਹੈਂ ਦੂਰ ਹੈਂ ॥
 ਅਰਿੰਡ ਕੀ ਦੁਖਤ ਕੀ ਕੋਂ ਪਲ ਨਰਮ ਨਰਮ ਹੋਥ ਜੇ ਮਲੇ ਔਰ ਮਕ
 ਅਦਕੇ ਮੁਕਾਮ ਪਰ ਬਾਧ ਦੇ ਕੀਵੇ ਮਰਜਾਵੇਗੇ। ਦੀਗਰ ॥
 ਤੁਰਬਦ ਏਕ ਦਰਮ ਖੁਸ਼ਤੈਰਕ ਸਾਤ ਮਾਸੇ ਨਰਮ ਕੂਟਕੇ ਸਾਥ ਪ
 ਨੀਗਰ ਮਔਰ ਸਹਿਦਕੇ ਪਿਲਾਵੇ ਸਬ ਕਿਸਮ ਕੇ ਕੀਵੇ ਕੋ ਦੂਰ ਕ
 ਰੇ। ਦੀਗਰ ॥ ਕਿਰਮ ਡੋਟੇ ਯਾਨੇ ਚੁਨੇ ਦਫ਼ਤੋਂ ਸੀਰਾ ਪਤੀ ਭੀ
 ਗਰਾ ਸਿਆਹ ਕਾ ਔਰ ਸੀਰਾ ਪਤੀ ਧਤੂਰ ਹਕਾ ਔਰ ਸੀਰਾ ਪਾਨ
 ਕਾ ਸਬਕੇ ਮਿਲਾਵੇ ਔਰ ਹਰੇ ਜ਼ਰੇ ਮਰਤਬਾ ਪਾਖਾਨੇ ਕੇ ਮੁਕਾਮ
 ਪਰ ਲਗਾਵੇ ਆਬਤੀ ਸਾਥ ਉਸ ਕੇ ਆਲੂ ਦਾ ਕਰਕੇ ਰਖੇ ਤੀਨ ਰੋਜ
 ਮੇਂ ਸਬ ਕੀਵੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਆਵੇਗੇ। ਦੀਗਰ ॥ ਸੁਮ
 ਘੋੜੇ ਕਾ ਜਲਾਵੇ ਖਾਕਿ ਸ ਤਰ ਉਸ ਕੀ ਸਹਦ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕਰ
 ਪਿਲਾਵੇ। ਦੀਗਰ ॥ ਨੀਬ ਕੀ ਪਤੀ ਬਾਇਬਰਿਗ ਕਮੀ
 ਲਾਹਰਏਕ ਸਾਤ ਮਾਸੇ ਕੂਟ ਪੀਸਕੇ ਏਕ ਹਥੇਲੀ ਭਰ ਪਿਲਾਵੇ ਸ
 ਬ ਕਿਸਮ ਕੇ ਕੀਵੇ ਮਰਕਰ ਗਿਰਜਾਵੇਗੇ ਔਰ ਚਾਹੀਏ ਹਿ ਕਬਲ
 ਉਸ ਕੇ ਕਬਾਬ ਖਾਨੇ ਕੀ ਖਵਾਹਿਸ਼ ਹੈ ਦੇਨੇ ਜੇਰਾਖ ਨਾ ਕਰੇ ਹਾਥ ਜੇ
 ਮਜਬੂਤ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਕਬਾਬ ਕੇ ਖਾਵੇ ਉਸ ਕੇ ਬਾਦ ਦਵਾ ਖਾਵੇ।
 ਫਸਲ ਬਿਆਨ ਹੈ ਜਾਮੇਂ- ॥ ਆਮ ਇਸ ਕੇ ਬਾਸੀ ਭਾਤ ਕਹਤੇ ਹੈਂ
 ਕਪੜਾ ਰੰਗਾ ਹੂਆ ਨੀਲ ਕਾ ਜਲਾਵੇ ਖਾਕਿ ਸ ਤਰ ਉਸ ਕੀ ਸਾਥ ਪੇ
 ਸਾਬ ਆਦਮੀ ਕੋ ਮਿਲਾ ਕਰ ਪਿਲਾਵੇ ਅਗਰ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਜਾਮੇਂ ਆ
 ਵੇ ਔਰ ਤਨਹਾਭੀ ਪੇਸਾਬ ਆਦਮੀ ਕਾ ਫਾਇਦਾ ਕਰਤਾ ਹੈ।
 ਦੀਗਰ ॥ ਚੂਨਾ ਬਰਾਬਰ ਹਲਦੀ ਬਾਬੀਕ ਕਰਕੇ ਚੁਨੇ

ਪਰਲਪੇਟਕਰਖਵੇਂ ਔਰ ਡਿਲੀਕਤੋਲ ਜਾਇਓਲ ਉਸਮੇਂ ਮਿਲਾਕੇ
 ਰਤਮਾਮਬਦਨ ਮੇਮਲੋਂ। ਦੀਗਰ ॥ ਗੋਰਬਬੁਲਕਾ ਖੁਲਾ १੮
 ਹੁਆਏਕਮਾਸਾਮਦਾਰਕੀਜੜਕਾਝੀ ਮਿਰਚਮਿਲਾਕਰ ਗੋਲੀ
 ਬਾਂਪਕਰਖਿਲਾਵੇਂ ਔਰ ਸਰਾਬ ਔਰ ਪੇਸ਼ਾਬ ਤੀਹੈ ਜਾਕੇ ਫਾਇਦਾ
 ਦੇਤਾਹੈ। ਦੀਗਰ ॥ ਰੋਟੀਗੋਹੋਂਕੀਬਹੁਤ ਦਿਨਕੀਰਖੀਹੁ
 ਈਸਾਹਿਬਪੈਜਾਕੇਖਿਲਾਵੇਂ ਛੋਟੀਇਲਾਇਚੀਕਾਛਿਲਕਾਏਕਤੋ
 ਲਪਾਨੀਮੇਂਜੇਸਕਰਕੇਸਾਹਿਬਪੈਜਾਕੇਖਿਲਾਵੇਂ। ਦੀਗਰ
 ॥ ਵਾਸਤੇਪੈਜਾ ਲਾਇਲਾਜਕੇਖੁਫੀਦਪੈਬਫੀਚੀਉਂਟੀਸੁਰਖਸਿ
 ਰਵਾਈਅਗਰਨਾਮਿਲੇਕਬੀਚੀਉਂਟੀਪੀਸਕਰਜਾਥਏਕਮਾਸਾਮਸਤਰੀ
 ਔਰਸਾਹਿਦਮਿਲਾਕਰਖਿਲਾਵੇਂ। ਦੀਗਰ ॥ ਨਿਰਬਸੀ
 ਕੂਟਕੇਯਾਤਰਾਸਕੇਖਿਲਾਵੇਂਸਾਹਿਬਨਸਿਵਲੋਕੇਜ਼ਿਆਦਾਦੇਵੇਂ।
 ਬਾਬਇਮਰਾਜ ਮਕਅਦਯਾਨੇਜਾਏਜ਼ਰੂਰਕੇ।
 ਫਸਲ-ਬਾਹਰਆਨਾਮਕਅਦਯਾਨੇਕਾਂਚਸਾਪਿਸਤਾਨਰੋਗਨਮੇਂ
 ਜਲਾਕਰਹਲਕਰਕੇਕਾਂਚਪਰਲਗਾਵੇਂ ਅੰਦਰਜਾਤੀਰਹੇਗੀ।
 ਦੀਗਰ ॥ ਕੰਵਲਕੀਪਤੀਤਰਹੋਏਮਾਸਾਗੁੜਸਿਆਹਮੇਂਮਿ
 ਲਾਕੇਗੋਲੀਬਾਂਧੇਔਰ ਹਰਸੁਬਹਕੇਖਿਲਾਵੇਂ। ਦੀਗਰ ॥ ਸਨ
 ਕੂਟਪੀਸਕੇਹਮਰਾਹਦੂਧਪਾਨੀਕੇਉਪਰਕਾਂਚਨਿਕਲੀਹੁਈਕੇ
 ਰਖੇਔਰਪਟੀਬਾਂਧਦੇਵੇਂ ਅਗਰਦਰਦਸਿਦਤਸੇਹੋਭੰਗਕੂਟਪੀ
 ਸਕੇਉਸਦਵਾਮੇਂਮਿਲਾਵੇਂ। ਦੀਗਰ ॥ ਭੁਰੀਦਰਕੇਦੂਰਕਰੇ-
 ਬਿਲੀਕੇਸੀਨਾਕੀਹਡੀਪਾਨੀਸਰਦਮੇਂਪੀਸਕੇਲਗਾਵੇਂ ਔਰਮਰੀ
 ਜਪੇਸਾਬਅਪਨੇਕੋਕਿਸੀਬਰਤਨਮੇਂਰਖੇਵਕਤਪਾਖਨੇਫਿਰਨੇਕੇ
 ਆਬਦਸਤਉਸਸੇਲੇਵੇਂਤੀਨਮਰਤਬਾਫਿਰਪਾਨੀਸੇਪਾਕਕਰੇਤੀ
 ਨਰੋਜਮੇਂਆਰਾਮਹੋਜਾਏਗਾ। ਵਹੁਦਵਾਕਿਬਾਹਰਨਿਕਲਨੇ
 ਕਾਂਚਕੇਦੂਰਕਰੇਚਨੇਕਾਪੋਸਤਜਲਾਕੇਥੋੜਾਕਾਂਚਪਰਛਿੜਕੇ
 ਬਾਹਰਨਾਆਵੇਗੀਬੀਜਗੁਲਮਾਹੋਂਦੀਕੇਕੂਟਕੇਛਿੜਕੇਔਰ-

ਲੰਗੋਟ ਬਾਂਧੋ॥ ਫਸਲ ਦਵਾਬਵਾਸੀਰ ਮੇ॥ ॥ ਬਵਾਸੀਰ ਦੇ
 ਤਰਹ ਪਰ ਹੈ ਏਕ ਵਹ ਕਿ ਕਨਥੇ ਮਕਅਦ ਕੇ ਗੋਸਤ ਬੜਾ ਵੇਖੁ
 ਨ ਉਸ ਸੇ ਨਿਕਲੇ ਯਾਨ ਹੀ ਦੁਸਰਾ ਵਹੁ ਕਿ ਮਕਅਦ ਪਰ ਮਲੂਮ
 ਨਹੀ ਲੇਕਨ ਸਿਕਮ ਕਰਾਕਰ ਕਰੇ ਕਬੀ ਕਬੀ ਦਸਤ ਖੁਨ ਕੇ ਆ
 ਵੇ ਅੰਰ ਉਸ ਕੋ ਯੂਨਾਨੀ ਫਵਾਸੀਰ ਕਹਤੇ ਹੈ ਅੰਰ ਅਮ ਉਸ ਕੋ ਬਾਸੂਰ
 ਕਹਤੇ ਹੈ ਕਿ ਜਿਆਦਤੀ ਗੋਸਤ ਕੀ ਮਕਅਦ ਪਰ ਜਾਹਿਰ ਹੈ ਲੇ
 ਕਨ ਖੁਨ ਉਸ ਸੇ ਨਿਕਲੇ ਖਿਚੜੀ ਚਵਲ ਦਾਲ ਮੁੰਗ ਧੋਈ ਹੁਈ
 ਜਿਸ ਕਦਰ ਖਾਈ ਜਾਏ ਸਾਤ ਰੋਜ ਤਕ ਬੀਨਿ ਮਕ ਖਾਵੇ ਸਾਤ ਵੇਰੋ
 ਜ ਮੁਕਾਮ ਪਾਖਾਨੇ ਪਰ ਦਾਨਾ ਮਿਸਲ ਖਸ ਖਾਸ ਕੇ ਜਾਹਿਰ ਹੋਗੇ
 ਉਸ ਕੋ ਖੁਬ ਧੋਏ ਜੁਰ ਫਸੇ ਨ ਡਰੇ ਫਿਰ ਖਿਚੜੀ ਸਾਤ ਰੋਜ ਖਾਵੇ
 ਬਵਾਸੀਰ ਖੁਨੀ ਬਫਜਲ ਇਲਾਹੀ ਦੁਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ॥ ਦੀਗਰ
 ॥ ਦਵਾਈ ਕਿ ਖੁਨ ਬਵਾਸੀਰ ਕੋ ਦੁਰ ਕਰੇ ਅਗਰ ਚੇ ਕੁਝ ਨ ਹੋ
 ਸੁਰਮਾ ਸੁਰਖ ਡੇਡ ਤੋਲਾ ਜੰਗੀ ਹਰ ਛੈ ਤੋਲਾ ਬਾਜੇ ਤੀਨ ਤੋਲਾ
 ਡਾਲਤੇ ਹੈ ਜੁਦਾ ਜੁਦਾ ਪੀਸ ਕੇ ਪੰਦਰਾਂ ਤੋਲਾ ਗੁੜ ਮੇਂ ਮਿਲਾਵੇਂ ਬਕਰ
 ਰਬਰ ਬੇਕੀ ਕੋ ਗੋਲੀ ਬਾਂਧੇ ਏਕ ਸੁਬਹ ਕੋ ਅੰਰ ਏਕ ਸਾਮ ਕੋ ਖਿਲਾਵੇਂ
 ਸੁਬਹ ਕੋ ਸਾਥ ਪੀਕੇ ਅੰਰ ਸਾਮ ਕੋ ਸਾਥ ਪਾਫੀ ਕੇ ਇੰਜੀਤ ਰਹ ਇਕ
 ਵਨ ਰੋਜ ਖਲਾਵੇਂ ਦੋਹਫਤੇ ਤਕ ਤੁਰਸੀ ਅੰਰ ਬਾਰੀ ਸੇ ਪਰ ਹੋ ਜਰਖੇ
 ਗਜਾ ਦੇ ਪਿਆਜੂ ਅੰਰ ਨਨ ਕਰੇ ਬਾਦਤੀ ਨਰੋਜ ਕੇ ਅਰਕ ਬਰਗ
 ਪਾਨ ਸੇ ਲੇਕ ਲਏ ਕੋ ਗੋਲੀ ਹਲ ਕਰ ਕੇ ਭੂਈ ਉਸ ਮੇਂ ਤਰਕਰ ਕੇ ਨ
 ਸੁਰ ਪਰ ਰਖ ਕਰ ਲੰਗੋਟ ਬਾਂਧੇ ਸਾਤ ਰੋਜ ਤਕ ਕਰੇ ਬਿਆਨ ਏਕ
 ਅਮਲ ਕਾ ਹੈ ਕਿ ਯਹ ਦਵਾਸਾਤ ਰੋਜ ਮੇਂ ਬਵਾਸੀਰ ਗਿਰਾ ਦੇਤੀ ਹੈ
 ਜਤੁਰਤ ਪਚਾਸ ਰੋਜ ਕੀ ਨਹੀ ਹੋਤੀ ਅੰਰ ਜਾਗ ਚੁਲਾਈ ਅੰਰ ਰੋਟੀ
 ਖੁਬ ਰੋਗ ਨ ਮੇਂ ਤਰਕਰ ਕੇ ਖਿਲਾਤੇ ਹੈ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕੋਚਵੇਂ ਕੋ ਰੋ
 ਗਨ ਜੈਤ ਮੇਂ ਜੋਸ ਕਰੇ ਕਦਰੇ ਸਿਰਕਾ ਮੇਂ ਮਿਲਾਕੇ ਮਰਹਮ ਬਨਾ
 ਵੇਂਕ ਪੜਾ ਪਸ਼ਮੀਨਾ ਕ ਉਸ ਮੇਂ ਤਰਕਰ ਕੇ ਬਤੀਰਖੋ॥ ਦੀਗਰ

॥ ਘੋਸਤ ਸਗਾਲ ਯਾਨੇ ਸਮਾਠਕੀ ਖਾਲ ਅਪਨੇ ਪਾਸ ਰਖੇ ਸਾਗ ॥
 ਬਝੁ ਦੇ ਕਾ ਯਾ ਬੀਜ ਉਸ ਕੇ ਤੇਲ ਤਿਲੀ ਮੇਂ ਭੂਨ ਕਰ ਖਿਲਾਵੇਂ ਕਬਜ ਬ
 ਵਾਸੀਰ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਬਿਛੂਰੇ ਦਾ ਦਰ ਤਿਲੀ
 ਕੇ ਤੇਲ ਮੇਂ ਸੀਸਾ ਮੇਂ ਚਾਣੀ ਸਿਰੇ ਜਨੀਰੇ ਆਫਤਾ ਬਕੇ ਰਖੇ ਔਰੇ ਵਹ ਤੇ
 ਲ ਬਵਾਸੀਰ ਪਰ ਤਿਲਾ ਕਰੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਨਗੋਸਰ ਔਰ ਮਿ
 ਸਰੀ ਬਰਾਬਰ ਲੈ ਕਰ ਦੋ ਮਾਸਾ ਤਨਾਵ ਲ ਕਰੇ ਖੂਨ ਬਵਾਸੀਰ ਕਾ ਬੀ
 ਦੋ ਜਾਏਗਾ ਔਰੇ ਦਰ ਦਠ ਹਰ ਜਾਏਗਾ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕੁਚਲ
 ਕੋ ਜਲਾਵੇਂ ਔਰ ਪੁਆਂ ਉਸ ਕਾ ਮੁਕਾਦ ਪਰ ਪਹੁ ਚਾਵੇਂ ॥ ਦਰ ਦਰ
 ਫਹੇ ਔਰ ਖੂਨ ਬੀ ਦੋ ਆਖਰ ਕੇ ਜਿਆਦਤੀ ਦਰ ਦਕੇ ਮੋਕੁਫ ਕਰੇ
 ਔਰ ਨਰਮ ਕਰੇ ਰਾਸ ਨ ਔਰ ਭੰਗ ਹਰ ਏਕ ਛੋਂ ਤੇਲ ਮੇਂ ਦਾਗਿ ਹੋ
 ਕਾ ਤੀਨ ਤੇਲ ਤੇਲ ਤਿਲੀ ਮੇਂ ਭੂਨੇ ਔਰ ਦਵਾ ਕੇ ਬਾਰੀਰ ਨਰ ਕੇ ਮਿਲਾ
 ਦੇਂ ਔਰ ਪਾਲੀ ਭਾਲ ਕੇ ਹਲਵੇਂ ਕੇ ਮਾਨਿੰਦ ਪਕਾਵੇਂ ਮਕਾਦ ਪਰ ਬਾਂਧੇ
 ਫਿਰ ਲੰਗੇਟ ਖੋਂਚੇ ਆਖਰ ਫਰਕ ਕੀ ਆਧ ਪਾਏ ਯਕਨ ਪਾਉ ਤੁ
 ਰ ਕਾਗਜ ਸੁਫੇਦ ਮੇਂ ਲਪੇਟੇ ਜੀਗਲੀ ਓਪਲੇ ਮੇਂ ਜਲਾ ਕਰ ਰਖੇ
 ਕਿਜੇ ਸਮਾਰ ਕੇ ਰਖੇਂ ਹੋਵੇ ਲੈ ਕਰ ਬਾਰੀਕ ਪੀਸੇਂ ਪਾਉ ਤੁਰ ਰੋਜਾ
 ਨ ਗਾਉ ਮੇਂ ਮਿਲਾਵੇਂ ਸਾਥ ਲਕੜੀ ਨੀਬ ਕੇ ਕਿਸੀ ਤਰਫ ਮੇਂ ਵਹੀ ॥ ਮ
 ਲਾ ਕੇ ਦੇਤੀ ਨ ਰੋਜ ਪੀਸੇਂ ਤਾ ਕਿ ਸੁਰਖ ਹੋਵੇ ਔਰ ਖੁਸ਼ਬੋਦੇ ਵੇ ਤੁਈ
 ਉਸ ਮੇਂ ਤਰਕਰ ਕੇ ਮਕਾਦ ਪਰ ਰਖੇਂ ਲੰਗੇਟ ਖੋਂਚੇ ਏਕ ਦਿਨ ਰਾਤ
 ਬੀਧਾਰ ਖੇਂ ਇਸੀ ਤਰਤ ਏਕ ਹਫਤਾ ਤਕ ਅਮਲ ਮੇਂ ਲਵੇਂ ਜੁਮਲਾ
 ਗੋਸਤ ਬਜ਼ਾਹੁ ਆਖੁਲ ਕਰ ਦਫ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ ਅਗਰ ਪਹਲੇ ਜੋਏ
 ਕੇ ਬੀਜ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਪਕਾ ਕਰ ਮਕਾਦ ਪਰ ਬਾਂਧੇ ਦੋ ਦਿਨ ਰਾਤ ਬਾਦ
 ਉਸ ਕੇ ਮਰਹਮ ਮਜ਼ਕੂਰ ਲਗਾਵੇਂ ਜਲ ਦਫਾਇਦਾ ਬਖਸ਼ੇ ਮੁਜ
 ਰ ਬਹੈ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਚੂਨਾ ਚਨਾ ਭਰ ਗੋਲੀ ਬਾਂਧ ਕਰ ਖਿਲਾਵੇਂ
 ਹੜ ਬਹੈ ਫਾ ਬੜੀ ਮਾਈ ਇਨ ਕੇ ਬੀਜ ਬਰਾਬਰ ਲੈ ਕਰ
 ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਦੂਨੀ ਸਕਰ ਮਿਲਾ ਕਰ ਹਥੇ ਲੀਭਰ ਸੁਬਹ ਕੇ ਖਿਲਾ ॥

੭੯
੭੯

੧੦੦ ਵੇਂ ਬਵਾਸੀਰ ਖੁਨੀਵ ਬਾਦੀ ਕੋਢਾਇ ਦਬਖਸੇ॥ ਦੀਗਰ ॥
 ਛਾਲ ਕਰਾ ਕਿ ਮਜਹੂਰ ਹੈ ਅੰਗ ਨਿਹਾਇ ਤਤਲਖ ਹੋਤੀ ਹੈ ਕੂਟ ਪੀਸ
 ਕੋਟੇ ਮਾਸਾ ਯਾਤੀ ਨ ਮਾਸਾ ਤਨਹਾ ਯਾਸਾ ਬ ਪਾਨੀ ਯਾਸਹਦ ਕੋਤੀ ਨ
 ਹਫਤੇ ਤਕ ਖਵੇ ਖੁੰਨ ਬਵਾਸੀਰ ਕਾ ਬਿਲਕੁਲ ਬੰਦ ਹੋਜਵੇ ਪਰਹੋਜ
 ਤੁਰਸੀ ਅੰਗ ਬਦੀ ਸੇਰਖੇ ਅਗਰ ਦੇ ਸਿਕਮ ਮੁਲਾਇ ਮੇਂ ਗੋਸਤ
 ਭੀ ਖਿਲਾਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਪਤੀ ਮਦਾਰ ਕੀ ਬਜਾਏ ਕਲੁਖ ਯਾਨੇ
 ਕੇਹਲੇ ਕੇਲੇਵੇਂ ਨੀਬ ਕੇ ਬੀਜ ਕਰੋਂ ਗਨ ਉਪਰ ਬਵਾਸੀਰ ਕੇ ਮਲਨ
 ਨਫਰ ਖਤਾ ਹੈ ਰੋਗ ਨ ਤੁਖ ਮਜੇਵਾ ਭੀ ਮਲਨ ਉਪਰ ਬਵਾਸੀਰ ਕੇ
 ਨਫਰ ਖਤਾ ਹੈ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਸੀਰਾ ਪਤੁਰਹ ਸਿਆਹ ਕਾ ਸਾਬ
 ਤਿਲੀ ਕੋਤੇਲ ਕੋਜੇ ਸਕਰੇਂ ਸੀਰਾ ਜਲਜਾਵੇ ਰੋਗ ਨ ਬਕੀਰਹੇ ਰੂਈ
 ਆਲੂ ਦਾ ਕਰਕਰ ਕੇ ਉਪਰ ਬਵਾਸੀਰ ਕੇ ਰਖੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਰਸੀਤ
 ਅੰਗ ਇੰਦ੍ਰ ਜੋ ਛਾਲ ਕੜਵ ਤੀਸ ਬਰਾਬਰ ਲੇਕਰ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਸਹ
 ਦ ਮੇਂ ਮਾਜੂਨ ਪਕਾਕਰ ਰਖੇਂ ਅੰਗ ਬੋਝੀ ਮਾਜੂਨ ਮਜਕੂਰ ਸਾਬ ਪੋਵ
 ਨ ਰਵਲ ਸਾਠੀ ਕੇ ਖਿਲਾਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕਾਲੀ ਜੀਰੀ ਸਾਡੇ ਚਾਰ ਤੋ
 ਲੇ ਆਪੀ ਖੁਨੀ ਦੋਨੋਂ ਮਿਲਕਰ ਤੀਨ ਹਿਸਾ ਕਰੇਂ ਹਟ ਰੋਜ਼ ਏਕ ਹਿਸਾ ਖਿ
 ਲਾਵੇ ਉਪਰ ਉਸ ਕੇ ਚਾਵਲ ਸਾਠੀ ਸਾਬ ਦੇਹੀ ਕੇ ਦੇਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥
 ਛਾਲ ਸਰਸਤ ਗਰ ਮੁਲਠੀ ਸੰਦਲ ਸੁਰਖ ਅੰਬਰ ਹਲਦੀ ਦਰ
 ਹਲਦ ਭੰਗ ਤੁਖ ਮਬਕਾਇ ਹਰਏ ਰੋਡ ਤੋਲ ਲੋਦਾ ਪਠਾਨੀ ਨੋ ਮ
 ਜੇ ਸਬ ਕੇ ਕੂਰ ਕੇ ਦੇਹਿਸਾ ਕਰੇਂ ਏਕ ਹਿਸਾ ਆਧ ਜੇਰ ਦੂਧ ਗਾਏ
 ਕਾਝਾ ਲਕੋਂ ਜੋ ਸਕਰੇਂ ਅੰਗ ਤੁਪਾਚਾ ਲੇਵੇਂ ਹਿਸਾ ਦੂਸਰੇ ਕੋ ਘੀ ਗਾਏ ਕਾ
 ਮਿਲਾ ਕੇ ਲਬਦੀ ਬਾਂਧ ਕੇ ਸੋਕ ਕਰੇਂ ਅੰਗ ਬਾਂਧ ਦੇਵੇਂ ਦਰਦ ਵਰਮ ਦੂ
 ਰ ਹੋਜਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕਿ ਬਵਾਸੀਰ ਕੋ ਗਿਰਾ ਦੇ ਏਕ ਹਫਤਾ ਮੇਂ
 ਮੁਜਰਬ ਹੈ- ਜਖਮ ਹਿਯਾਤ ਲਵੇਂ ਗੋਰ ਸਾਇਆ ਮੇਂ ਖੁਸਕ ਕਰੇਂ ਕੂਟ
 ਪੀਸ ਕੇ ਹਰ ਰਾਤ ਕੋਛੇ ਤੋਲਾ ਹਮਰਾਹ ਗੁੜ ਕੇ ਖਾਕਰ ਜੋਰੇਂ ਅੰਗ ਸੁ
 ਸਹ ਕੇ ਏਕ ਹਥੇਲੀ ਭਰ ਇਸ ਦਵਾ ਕੋ ਹਮਰਾ ਪਾਨੀ ਕੇ ਖਿਲਾਵੇਂ ਅੰਗ

ਤੁਹਸੀ ਔਰ ਬਾਦੀ ਸੇ ਪਰਹੇਜ ਕਰੇ ਏਕ ਹਫਤਾ ਮੇਂ ਬਵਾਸੀਰ ਦਫਤਰੇ ੧੦੧
 ਜਖਮ ਹਿਯਾਤ ਏਕ ਦਰਖਤ ਛੇਦਾ ਹੈ ਕਿਉ ਪਰਜਿ ਮੀਨ ਕੇ ਫੈਲਾ ੧੧
 ਹੁਆ ਹੋਤਾ ਹੈ ਔਰ ਨੀਚੇ ਉਸ ਕੇ ਤਮਾਮ ਜਿ ਮੀਨ ਚਿਕਨੀ ਮਾਲੂਮ ਦੇ
 ਤੀ ਹੈ ਔਰ ਯਹ ਦਰਖਤ ਖੇਤ ਗੇਹੂੰ ਔਰ ਕਨਾਰੇ ਦਰਿਆ ਕੇ ਬਹੁਤ ਹੋ
 ਤਾ ਹੈ ਔਰ ਉਸ ਕੀ ਦੋ ਕਿਸਮੇਂ ਹੈ ਏਕ ਵਹੁ ਕਿ ਪਤੀ ਛੋਟੀ ਔਰ ਬਹੁਤ
 ਬਾਹੀ ਕੀ ਹੈ ਔਰ ਮਤਲੂਬ ਯਹੀ ਹੈ ਦੂਜੇ ਵਹੁ ਕਿ ਪਤੀ ਉਸ ਕੀ ਮੋਟੀ
 ਹੈ ਔਰ ਨਿਸਬਤ ਅਵਲ ਕੇ ਚੌਥੀ ਹੈ ਯਹ ਕਾਮ ਕੀ ਨਹੀਂ। ਦੀਗਰ
 ॥ ਕਿ ਦਰਦ ਮੁਕਾਅ ਕੇ ਦੂਰ ਕਰੇ ਕਾਫੀ ਪਾਨੀ ਪਰ ਕੀ ਲਾਵੇ ਔਰ
 ਉਪਰ ਮੁਕਾਅ ਕੇ ਬਾਧੇ ਕਿ ਗਰਮੀ ਔਰ ਦਰਦ ਦੂਰ ਕਰੇ ਮੁਜਰ
 ਬ ਹੈ। ਦੀਗਰ ॥ ਇੰਬਲੀ ਕੇ ਬੀਜ ਆਗਮੇਂ ਡਾਲ ਕਰ ਬਕਰਰ
 ਏਕ ਮਾਸ ਕੇ ਪੋਸਤ ਉਸ ਕੇ ਸੇ ਕਿਨ ਜਲਾ ਹੋ ਜਮਾ ਕਰੇ ਸਫੁਟ ਕਰੇ
 ਸਾਬਤੀਨ ਮਾਸ ਦੇ ਹੀ ਚਕਾ ਕੇ ਮਿਲਾ ਕੇ ਸਾਤ ਰੋਜਤ ਕਨਿ ਹਰ ਚਾਏ
 ਔਰ ਤੁਹਸੀ ਔਰ ਬਾਦੀ ਸੇ ਪਰਹੇਜ ਕਰੇ ਔਰ ਜਮਾ ਹੋ ਜੇ ਪਰਹੇਜ ਕਰੇ ਬਵ
 ਸੀਰ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਏਗੀ। ਦੀਗਰ ॥ ਕਿ ਖੂਨ ਬਵਾਸੀਰ ਕਾ ਬੰਦ ਕਰਤੀ
 ਹੈ ਅਜਮੂਦਾ ਹੈ ਪੋਸਤ ਇੰਮਲੀ ਕੇ ਬੀਜ ਕਾ ਫੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਮਿਕਦਾਰ ਚ
 ਨੇ ਕੇ ਗੋਲੀ ਬਾਂਧ ਕੇ ਤੀਨ ਰੋਜਤ ਕਯਾ ਜਿਆਦਾ ਦੇਵੇਂ। ਦੀਗਰ ॥
 ਬਵਾਸੀਰ ਖੂਨੀ ਵ ਬਾਦੀ ਕੇ ਦੂਰ ਕਰਤੀ ਹੈ ਅੰਬਕੀ ਔਰ ਪਤੀ ਆ
 ਮਲਾ ਕੀ ਔਰ ਪਤੀ ਜਾਮਨ ਕੀ ਔਰ ਮਿਸਰੀ ਹਰ ਏਕ ਤੀਨ ਤੋਲਾ
 ਦੁਪਗਾ ਏਕਾ ਕਿ ਏਕ ਰੰਗ ਹੋ ਆਪਸੇ ਰਤੀਨੋਂ ਕੋ ਕੁਟ ਪੀਸ ਕੇ ਸੀਰ
 ਨਿਕਾਲੇ ਬਗੈਰ ਪਾਨੀ ਮਿਲਾਨੇ ਕੇ ਔਰ ਅਗਰ ਜੀਰਾਨਾ ਆਵੇ ਤੋ
 ਤੋ ਬੌੜਾ ਦੁਪਦਾ ਖਲ ਕਰੇ ਫਿਰ ਦੁਪ ਮਿਲਾ ਕਰ ਪੀਵੇਂ ਆਫਕਤ ਸੀ
 ਰਾ ਪੀਵੇਂ ਔਰ ਬਾਦ ਉਸ ਕੇ ਦੁਪ ਪੀਵੇਂ ਸਾਤ ਰੋਜਤ ਕਇ ਸੀਤਰ ਹਕ
 ਰੇਂ ਤੁਹਸੀ ਔਰ ਬਾਦੀ ਸੇ ਪਰਹੇਜ ਕਰੇਂ। ਦੀਗਰ ॥ ਖੁਲਾਨੇ
 ਬਾਸੂਰ ਮੇਂ ਮੁਜਰਬ ਹੈ ਚਮੜਾ ਪੋਸਕਾ ਕਿ ਜੀਬਰਤਨ ਮੇਂ ਜਲਾਵੇ
 ਔਰ ਏਕ ਕਪੜਾ ਉਸ ਕੇ ਮੁੰਹ ਪਰ ਬੰਦ ਕਰੇ ਤੋ ਪੁਆਉ ਸ ਬਰਤਨ

ਜੇਬਾਹਰ ਨ ਨਿਕਲਨੇ ਪਾਵੇ ਔਰ ਪੁਆਂ ਉਸਕਾ ਬਾਜ਼ੁਰਤ ਕਪੜੇ
 ਚਾਵੇ ਜਿਸਤਰਹ ਕਿ ਮਜ਼ਹੂਰ ਹੈ। ਦੀਗਰ ॥ ਵਾਸਤੇ ਬੰਦ ਕਰ
 ਰਨੇ ਖੁਨ ਔਰ ਦੁਰ ਕਰਨੇ ਕਾਂਚ ਕੇ ਔਰ ਬਵਾਸੀਰ ਕੇ ਮੁਜਰਬ ਹੈ ਦ
 ਰਾਨ ਆਨ ਛੰਗ ਲਿਆ ਔਰ ਉਸਕੇ ਪਾਸ ਕੀ ਉਗਲੀ ਕੇ ਕਪੜੇ ਕੀ
 ਥਤੀ ਜੇ ਦਾਗ ਦੇਵੇ ਔਰ ਬਾਦ ਉਸਕੇ ਕਪੜਾ ਭਿਗੋ ਕੇ ਉਸ ਜਗਹ ਹ
 ਮੇਸਾ ਬਾਂਧੇ ਕਿ ਖੁਦ ਬਖੁਦਤ ਰਾਵਸ ਸੇਠ ਹਰ ਜਾਵੇ ਔਰ ਬੇਹਤਰ
 ਯਹ ਹੈ ਕਿ ਦਾਗ ਪੂਰ ਰਗ ਓਸੇ ਲਾਮ ਕੇ ਦੇਵੇ ਕਿ ਪਾਸ ਛੰਗ
 ਲਿਆ ਕੇ ਹੋਤੀ ਹੈ। ਦੀਗਰ ॥ ਬਵਾਸੀਰ ਕੇ ਛਾਇਦਾ ਦੇਵੇ ਔਰ
 ਖੁਨ ਕੇ ਬੰਦ ਕਰਤੀ ਹੈ ਕਉ ਏਕੀ ਹਫ਼ੀ ਕੋ ਜਲ ਕਰ ਪੁਆਂ ਉਸਕਾ ਮੁ
 ਕ ਮਬਵਾਸੀਰ ਮੇਲੇਵੇ। ਦੀਗਰ ॥ ਜਿਆਦਤੀ ਬਵਾਸੀਰ ਕੇ
 ਦਰ ਕਰਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜੜ ਸਨਾਇਮ ਕਾ ਹਮਰਾਹ ਅਰਕਲੇ ਮੁਕੇ ਪਿਸੇ
 ਔਰ ਬਵਾਸੀਰ ਪਰ ਮਲੇ। ਦੀਗਰ ॥ ਵਹੁ ਗੋਲੀ ਕਿ ਹਕਬ
 ਵਾਸੀਰ ਮੇਏ ਕਬਜ਼ਰਗ ਸੇ ਮਨ ਕੁਲ ਹੈ ਸੋਰਾ ਕਲਾ ਮੀਤ ਜ
 ਤੀ ਸੀਰ ਸੋਤ ਨਗਰ ਕੋਰੀ ਹਏ ਕ ਛੋਤੋਲਾ ਸਬ ਕੇ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੈ ਅਰਕ
 ਭੰਗਰਾ ਮੇ ਗੋਲੀ ਬਨਾਵੇ ਔਰ ਏਕ ਗੋਲੀ ਖਾਵੇ। ਦੀਗਰ ॥
 ਸੋਰਾ ਨਰ ਮਕਰ ਕੇ ਉਪਰ ਦਾਨੋ ਬਵਾਸੀਰ ਕੇ ਜਮਾਦ ਕਰੇ ਏਕ ਸਾ
 ਇਤ ਮਕਾਦ ਕੇ ਨਰ ਮਆਗ ਪਰ ਰਖੇ ਔਰ ਚੰਦ ਰੋਜ ਇਸੀ ਤਰ
 ਹ ਕਰੇ ਦਾਨ ਬਵਾਸੀਰ ਕੇ ਮਰਝਾ ਕਰ ਗਿਰ ਪੜੇਗੇ ਅਜ ਮੁਦਾ ਹੈ
 ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕਿ ਵਾਸਤੇ ਖੁਨ ਬੰਦ ਕਰਨੇ ਕੇ ਮੁਜਰਬ ਹੈ ਮੁਰਗ
 ਕਾ ਅੰਡਾ ਜੇ ਸੁਕਰੇ ਪੋਸਤ ਝੁਦਾ ਕਰ ਕੇ ਜਿਸ ਕਦਰ ਕਿ ਹਜਾਮਾ ਕੋ ਜ
 ਰਰਨ ਕਰੇ ਹਮਰਾਹ ਪੋਦੀ ਨ ਕੇ ਖਾਵੇ। ਦੀਗਰ ॥ ਕਿ ਖੁਨ ਬੰਦ
 ਕਰਤੀ ਹੈ ਹਲੇ ਲਾ ਕਿ ਦਵਾਈ ਮਜ਼ਹੂਰ ਹੈ ਪਤਿ ਉਸਕੇ ਲੇਵੇ ਔਰ ਏ
 ਕ ਜੇ ਸੁਕਰੇ ਔਰ ਪਾਨੀ ਜੇ ਸੁਕੀ ਏ ਹੁਏ ਸੇ ਆਬ ਦਸਤ ਲੇਵੇ ਔਰ ਪ
 ਤੇ ਜੇ ਸੁਕੀ ਏ ਹੁਏ ਤੀਨ ਪਹਰ ਪਕਾਵੇ ਜੇ ਸਾ ਕਿ ਸਾਗ ਕੇ ਪਕਾ
 ਤੇ ਹੈ ਹਮਰਾਹ ਖੁਸਕਾ ਕੇ ਬਕਦਰ ਮੁਨਾ ਸਬ ਕੇ ਖਾਵੇ ਖੁਨ ਜਿਆ

ਦਾ ਅਤਾਹੁ ਆਬੰਦ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਖੂਨ ਬਵਾਸੀਰ ਕੇ ੧੦੩
 ਬੰਦ ਕਰਤੀ ਹੈ॥ ਪੋਸਤ ਫਲ ਬਕਾਇਨ ਕਾ ਡੇਰ ਤੋਲਾ ਕਾਲੀ ਮਿਰਚ ੧੪
 ਤੀਨ ਤੋਲਾ ਮਿਸਰੀ ਨੌ ਤੋਲਾ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਦੋ ਮਾਸਾ ਸੁਬਹ ਔਰ ਤੀਨ
 ਮਾਸਾ ਸਮਕੋ ਖਿਲਵੇ॥ ਬਾਦੀ ਔਰ ਤੁਰਸੀ ਸੇ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰੇ ਅਗ
 ਰ ਦਫਾ ਕਰਨ ਕਬਜ਼ ਕਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ ਬਬੁਏ ਕਾ ਸਾਗ ਖਾਵੇ॥
 ਦੀਗਰ ॥ ਪਤੀ ਅੰਬਕੀ ਸਬਜ਼ ਲੋਕਰ ਬਇਵਜ਼ਤ ਮਾਕੂਰੇ ਹੁਕ
 ਮੇਂ ਭਰ ਕਰ ਪੀਵੇ ਬਵਾਸੀਰ ਦੂਰ ਹੋ ਗੀ ਖੂਨੀ ਹੋ ਜਾ ਬਾਦੀ ਹੈ॥
 ਦੀਗਰ ॥ ਬਵਾਸੀਰ ਕੇ ਖੂਨ ਕੇ ਬੰਦ ਕਰਤੀ ਹੈ ਮੁਜਰਬ ਹੈ ਗੋਖ
 ਰੂ ਸਬਜ਼ ਲੋਵੇ ਔਰ ਪਤੀ ਨਰਮ ਉਸਕੀ ਮੂੰਗੋ ਖੜੂ ਨਰਮ ਕੇ ਘੀ
 ਨੇ ਨਿਮਕ ਡਲਕਰ ਪਕਾ ਕਰ ਖਾਵੇ ਔਰ ਅਗਰ ਗੋਖਰੂ ਨਰਮ
 ਨਹੀਂ ਇਜੈ ਸਾਕਿ ਸਾਗ ਉਸਕਾ ਪਕਾਇਆ ਜਾਤਾ ਹੈ ਪਕਾਵੇ ਔਰ
 ਅਗਰ ਸਬਜ਼ ਹੈ ਅਰਕ ਨਿਕਾਲ ਕਰ ਖਾਵੇ ਮੁਫੀਦ ਹੈ॥ ਦੀਗਰ
 ॥ ਨਾਗੋਸਰਤੀ ਨ ਤੋਲਾ ਫਟਕੜੀ ਨੌ ਮਾਸੇ ਸ਼ਕਰ ਸੁਫੈਦ ਬਰਾਬ
 ਰ ਸਬਕੇ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਚੌਦਹ ਪੁੜੀਆਂ ਬਾਂਧੇ ਏਕ ਸੁਬਹ ਔਰ ਏਕ ਸ
 ਮਕੋ ਪਾਨੀ ਸੇ ਖਾਵੇ ਦੋ ਤੀਨ ਤੇਜ ਮੇਂ ਨਫ ਹੋ ਗਾ ਲੋਕ ਨੇ ਜ
 ਖਸ ਕਿ ਖਾਂਸੀ ਖੁਸ਼ਕਰ ਖਤਾ ਹੈ ਜਾ ਫੀਫੜਾ ਉਸਕਾ ਜਈਫ ਹੋ ਉਸ
 ਕੇ ਫਟਕੜੀ ਨ ਦੇਨ ਚਾਹੀਏ ਕਿਫੀਫੜੇ ਕੇ ਮੁਜਿਰ ਹੈ॥ ਦੀਗਰ
 ॥ ਬਾਂਏ ਹਾਥ ਕੇ ਦਰਮਿਆਨ ਖਿਨਸਾ ਔਰ ਬਿਨਸਰ ਜਾਨੇ ਛੁੰਗ
 ਲਿਆ ਔਰ ਉਸਕੇ ਪਾਸ ਕੀ ਉਂਗਲੀ ਕੇ ਦਾਗ ਦੇਨ ਵਾਸਤੇ ਬੰਦ ਹੋਨੇ
 ਖੂਨ ਬਵਾਸੀਰ ਕੇ ਮੁਜਰਬ ਹੈ ਔਰ ਦਾਗ ਕਰਨ ਜਗਹ ਜੋੜ ਹੈ ਸ
 ਲੀ ਪਰ ਵਾਸਤੇ ਬਵਾਸੀਰ ਬਾਦੀ ਕੇ ਮੁਜਰਬ ਹੈ ਔਰ ਬਾਂਏ ਹਾਥ ਕੇ
 ਅੰਗੂਠੇ ਕੀ ਜੜ ਸੇ ਪੁਸਤ ਕੀ ਤਰਫ ਛੈ ਉਂਗਲ ਮੇਂ ਫੇਕੀ ਤਰਫ
 ਨਾਪੇ ਔਰ ਜਿਸ ਜਗਹ ਕਿਛ ਟੀ ਉਂਗਲੀ ਪਰ੍ਹੇ ਵਹੀਂ ਬਤੀ ਸੇ
 ਦਾਗ ਦੇ ਔਰ ਦਾਗ ਪੁਖਤਾ ਚਾਹੀਏ ਜਾਨੇ ਖਾਮਨ ਹੋ ਔਰ ਬਾਦ ਦ
 ਗ ਦੇਨੇ ਕੇ ਦੋ ਤੀਨ ਤੇਜ ਹਰਾਮ ਮਗਜ਼ ਜਖਮ ਪਰ ਰਖੇ ਤੋ ਜੁਸ

ਮਤਰਾਵਸਯਹਨੇਬਹਾ ਕਰੇਬਾਦਉਸਕੇਪੁਰਾਨੀਭੂਈਪਾਨੀ
 ਮੇਤਰਕਰਕੇਜਖਮਪਰਰਖਤੇਹੈਅੰਥਜੇਆਲਾਇਸਕਿਜਖ
 ਮਸੇਨਿਕਲੇਪਾਕਕਰੇਅੰਥਫਿਰਭੂਈਸਫਲੁਆਬਮੁੰਹਸੇਤਰ
 ਕਰਕੇਜਖਮਪਰਰਖੇਦੋਤੀਨਮਹੀਨੇਇਸੀਤਰਹਦਾਗਕੋਖੁ-
 ਸ਼ਕਨਹੋਨੇਏਯਾਨੇਤਰਵਸਬੰਦਨਹੋਨੇਪਵੇਬਾਦਜਬਕਿਚਹੈ
 ਜਖਮਕੋਖੁਸ਼ਕਕਰਨਹੈਯੇਹਦਵਾਕਰੇਯਾਨੇਤੇਲਚੰਬੇਲੀਮੇ
 ਭੂਈਤਰਕਰਕੇਉਪਰਜਖਮਕੋਰਖੇਅੰਥਯਹਦਾਗਚਹੀਏਕਿ
 ਬਾਦਸੋਹਲਵੀਤਾਗੀਖਮਹੀਨੇਕੋਰੋਜਾਰਸੀਥਾਕੋਦੇਵੇਬਾਦ
 ਦਾਗਕੋਨਫਾਜਲਦਹਾਸਲਹੋਗਾਅੰਥਖੂਨਬੰਦਹੋਜਾਵੇਗਾਅੰ
 ਰਕੋਸੀਹੀਬਵਾਸੀਰਹੈਇਸਦਵਾਸੇਦਫਾਹੋਗੀਲੇਕਨਏਕਸਾ-
 ਲਤਕਮਛਲੀਅੰਥਦੁਪਅੰਥਬੈਗਨਅੰਥਮਿਸਲਇਸਕੇਸੇਪ
 ਰਹੋਜਕਰੇਅਗਰਇਤਫਾਕਨਕਿਸੀਕੋਯਹਬੀਮਾਰੀਫਿਰਹੋਵੇ
 ਸਬਬਉਸਕਾਯੇਹਹੋਗਾਕਿਚੀਜੇਮਨਾਕੀਗਈਮਜਕੂਰਖਾਈ
 ਹੋਗੀਅਜਮੁਦਾਹੈ॥ ਦਵਾਈ ॥ ਕਿਬੰਦਕਰਨੇਖੂਨਬਵਾ
 ਸੀਰਮੇਅਜਮੁਦਾਹੈਨਵਾਬਅਫਰਾਸਿਆਬਸੇ-ਗੁਲਮਚ
 ਕੰਦਕਿਦਵਾਹੋਦੀਮਜਹੂਰਹੈਬਾਰੀਕਕੂਰੇਅੰਥਬਕਦਰਤੀਨਚ-
 ਰਮਾਜਾਕੇਪੀਅੰਥਸਕਰਮੇਹਰਏਕਏਕਏਕਤੇਲਾਹੋਹਲਵ
 ਪਕਾਕੇਖਾਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਤੁਨਆਧਸੇਰਚੂਨਨੋਤੋਲਆਲ
 ਮਗੀਰੀਤੁਨਕੋਖਰਲਮੇਡਾਲਕੇਦਸਤੀਸੇਹਿਲਾਵੇਤੋਭੂਸੀਉ
 ਸਕੀਨਿਕਲਜਾਵੇਬਾਦਉਸਕੇਚਾਈਪਾਵਪਾਨੀਮੇਜੋਸਦੇਵੇਜਬ
 ਕਿਭੇਭਪਾਉਪਾਨੀਰਹਜਾਵੇਉਤਭਲੇਅੰਥਚੂਨਕਦਰੇਉਸਪਾ
 ਨੀਸਿਹਲਕਰਕੇਨਰਮਆਗਪਰਰਖੇਅੰਥਪਾਨੀਬਚੇਹੁਏਤੁ-
 ਨਕੋਬੋੜਾਬੋੜਾਬੀਚਉਸਕੇਡਾਲੇਤੋਤਮਮਜਜਬਹੋਜਾਵੇਅੰਥ
 ਚੂਨਗਾੜ੍ਹਹੋਜਾਵੇਪਸਬਕਦਰਬੋਗਬੋਗੀਕੋਗੋਲੀਥਾਧੇਅੰਥਏ
 ਕੋਗੋਲਾਦਹੀਕੋਹਮਭਾਹਸੁਥਹਕੇਖਾਵੇਬਾਦੀਅੰਥਤੁਰਸੀਸੇ-

ਪਰਹੇਜ ਰਖੋ ਬਵਾਸੀਰ ਖੁਨੀ ਔਰ ਬਾਦੀ ਕੋ ਦਫਾ ਕਰੇ ਔਰ ਮੌਤ ੧੦੫
 ਕੋ ਕੋਤਹ ਲੀਲ ਕਰੇ ਏਕ ਹਫਤਾ ਖਵੇ ਔਰ ਅਗਰ ਬਾਦ ਦੋਤੀਨ ੧੦੬
 ਮਹੀਨਾ ਕੇ ਯਹ ਬੀ ਮਾਰੀ ਫਿਰ ਹੋਵੇ ਫਿਰ ਏਕ ਹਫਤਾ ਖਵੇ ਦੂਜੀ
 ਬਾਰ ਨ ਆਵੇਗੀ ਔਰ ਚੂਨਾ ਚਾਹੀਏ ਕਿ ਭੀ ਗਾਹੂ ਆਹੋ ਕਿ ਹਮਰਾਹ
 ਪਾਨ ਕੇ ਖਾਤੇ ਭੈਂ

॥ ਬਿਆਨ ਇਮਰਾਜ ਗੁਰਦੁ ਅਰਮਾਨ ਮੇ

ਫਸਲ - ਜਲਨ ਪੇਸਾਬ ਔਰ ਸੰਗ ਗੁਰਦੁ ਮੇ ਵਾਸਤੇ ਜਲਨ
 ਪੇਸਾਬ ਕੇ ਕਾ ਕਨਜ ਕੀ ਟਿਕੀ ਆਨ ਕਿਤਰ ਕੀ ਬਉਸ ਕੀ ਮਸ
 ਹੂਰ ਹੈ ਸਾਬ ਸੀਰਾ ਤੁਖਮ ਖਿਆਲ ਔਰ ਕਾਸ ਨੀ ਕੇ ਪੀਵੇ ਜਲਨ
 ਪੇਸਾਬ ਕੀ ਜੋ ਬਸਬ ਗਰਮੀ ਔਰ ਫੋੜੇ ਕੇ ਹੋਤੀ ਹੋ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਵੇ ॥
 ਦੀਗਰ ॥ ਗੋਖੂੜ ਵਹ ਲੇਲਾ ਬਲੇਲਾ ਆਮਲਾ ਸੋਠ ਮਿਰਚ
 ਪੀਪਲ ਹਰਏ ਕੇ ਸੋਢੇ ਚਾਰਤੋਲਾ ਸੋਠ ਡੇਡਤੋਲਾ ਗੁਗਲ ਸਾਡੇ ਦ
 ਸਤੋਲਾ ਪਹਲੇ ਗੋਖੂੜ ਕੋ ਪਾਨੀ ਮੇ ਜੋਸ ਕਰੇ ਪਸਹਿਲਾਵੇ ਬੀਰ
 ਦਰਮਿਆਨ ਇਸ ਪਕਨੇ ਕੇ ਗੁਗਲ ਛੋੜਦੇ ਔਰ ਪਕਵੇਤੋ ਮਾਨਿੰਦ
 ਹਲਵੇ ਕੇ ਹੋ ਜਾਵੇ ਨੀਚੇ ਉਤਾਰ ਕਰ ਬਾਕੀ ਦਵਾਈ ਕੁਟੀ ਹੁਈ ਉਸ
 ਮੇਂ ਮਿਲਵੇ ਔਰ ਵਜਨ ਨੌਤੋਲਾ ਯਾ ਕਮ ਮੁਆਫਕ ਹਾਲ ਮਰੀ
 ਜ ਕੇ ਦੇਵੇ ਜਲਨ ਪੇਸਾਬ ਕੀ ਕਿਸੀ ਕਿਸਮ ਕੀ ਕਿਹੋਵੇ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾ
 ਵੇ ਖਸੂਸ ਨ ਉਸ ਸਖਸ ਕੇ ਕਿਸਰਦੀ ਸੋਹੋਵੇ ਔਰ ਜਾਨ ਨ ਚਾ
 ਹੀਏ ਕਿ ਦਵਾ ਏ ਜਲਨ ਪੇਸਾਬ ਕੀ ਪਰਮਿਓ ਮੇ ਜਿਕਰ ਹੋਰ
 ਕਾ ਹੈ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕਿਸੰਗ ਮਸਾਨਾ ਕੋਤਈ ਦੂਰ ਕਰਤੀ ਹੈ
 ਮੁਜਰਬ ਹੈ ਕੁਲ ਬੀਤੀਨ ਮਾਸਾ ਸੋਢ ਚਾਰਤੋਲਾ ਜੋ ਕੁਬਕਰ ਕੇ
 ਬਕਦਰ ਚਰਪਿਆਲਾ ਪਾਨੀ ਮੇ ਜੋਸ ਕਰੇ ਜਿਸ ਵਕਤ ਕਿ ਏਕ ਪਿ
 ਆਲਾਹੀ ਸਾਫ ਕਰ ਕੇ ਡੇਡਤੋਲਾ ਨਿਮਕ ਸੰਗ ਨੌ ਮਾਸਾ ਰੋਗ ਨ
 ਗਾਉ ਮਿਲਾ ਕਰ ਕੇ ਥੋੜਾ ਥੋੜਾ ਪੀਵੇ ਕਿ ਸੰਗ ਗੁਰਦੁ ਅਰਮਾਨ

ਨਾਗਿਰਪੜੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਤੇਲਰੇਂਡੀਕਾਸਾਡੇਚਤੋਲਾਗਰ
 ਮਪਾਨੀਮੇਮਿਲਾਕਰਪੀਵੇਪੇਸਾਬਸਾਫਹੋਗਾਯਹਦਵਾਉਸਵ
 ਕਤਦੇਵੇਕਿਕੋਈਦਵਾਫਾਇਦਾਨਕਰੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਨਕ
 ਛਿਕਨੀਤੀਨਮਾਸਾਯਾਕਮਵਜਿਆਦਲੇਕਰਪੀਸੇਔਰਘੀਮੇ
 ਮਿਲਾਕਰਪੀਵੇਔਰਉਪਰਏਵੇਕਰਮਚਾਦੇਹੀਕਪਿਲਾਵੇ॥
 ਦੀਗਰ ॥ ਪੇਦੀਨਪਾਂਚਤੋਲਾਹੀਗਤੀਨਮਾਸਾਹਰਦੇਨੋਕੋਕੁ
 ਵਕਤਆਪੇਪਿਆਲੇਪਾਨੀਮੇਜੋਸਕਰੇਜਿਸਵਕਤਕਿਛੈਪੈਸਾ
 ਭਰਬਾਕੀਰਹੇਸਾਫਕਰਕੇਦੇਵੇਔਰਜਾਨੇਕਿਰਿਆਇਤਮਿਜਾਜ
 ਕੀਜੰਤੂਰਪੈਜੋਦੀਜਕਿਗਰਮਪੈਜਬਤਕਮਿਜਾਜਸਰਦਨਹੋ
 ਨਦੇਨਾਚਾਹੀਏ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਪੇਸਾਬਜਾਡੀਕਰਤਾਪੈਮੁਜਰ
 ਬਪੈਹਕੀਮਇਬਰਾਹੀਮਗੀਲਾਨੀਸੇਸੋਰਾਪਕਾਹੁਆਕਲਮੀ
 ਔਰਰਈਹਰਏਕਆਦਸੋਰਸਾਹੀਬਾਹਮਪੀਸਕੇਪੰਛੀਕੋਹਮ
 ਰਨਿਹਾਰਖਵੇਕਿਬੰਦਪੇਸਾਬਜਾਡੀਹੋਤਾਪੈਅਜੀਬਪੈ॥
 ਦੀਗਰ ॥ ਕਿਪੇਸਾਬਬੰਦਕੋਖੋਲੇ-ਭੈਂਸਕੇਕਾਨਕਾਮੇਲਮ
 ਰੀਜਕੀਨਾਫਮੇਮਲੇਫੌਰਨਪੇਸਾਬਲਵੇਮੁਜਰਬਪੈ॥
 ਹਕਾਇਤ ॥ ਅਕਬਰਬਾਦਸਾਕੇਤਾਈਪੇਸਾਬਬੰਦਹੁਆ
 ਬਾਔਰਕਿਸੀਦਵਾਸੇਨਜਾਡੀਹੁਆਆਖਰਉਲਾਅਮਰਹਕੀਮ
 ਮਿਸਰੀਨੇਤੀਨਤੋਲਾਸੋਰਾਪਾਨੀਮੇਪੀਸਕਰਪਿਲਾਏਆਔਰ
 ਬਾਦਦੇਪੜੀਕੇਦੋਮਰਤਬਾਫਿਰਦੀਆਅਲਾਤਾਲਾਨੇਸਫਾਬਖਾ
 ਸੀ॥ ਫਸਲਦਵਉਜਲਸਲਬੋਲਯਾਨੇਪੇਸਾਬਟਪਕਨੇ
 ਮੇਂ॥ ॥ ਕਾਲੇਡਿਲਅਜਵਾਇਣਬਰਾਬਰਪੀਸੇਔਰਗੁੜ
 ਮੇਮਿਲਾਕਰਗੋਲੀਬਾਂਧੇਮਿਕਦਾਰਨੋਮਾਸਾਕੇਖਿਲਵੇ॥ ਦੀਗਰ
 ॥ ਸੋਠਚਰਮਾਸਾਬਾਡੀਕਕਰਕੇਖਾਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕਿ
 ਜੇਲਾਨਬੋਲਕੇਤਈਕਿਬਸਬਬਗੁਰਦੇਕੇਯਾਜਿਵਾਇ
 ਸਕੇਹੋਫਾਇਦਾਦੇਵੇਪਤੀਦਰਖਤਲਸੁਫੇਕੀਨਰਮਨਰਮਯਾਨੇ